

கற்றுத் தைம்மன்னைவு
கல்லாத்து உலகளைவு
நியூ செஞ்சரிபிளிங்

2ஞ்சன்நூல்கார்

மாத தெழு

திருவள்ளுவராண்டு 2047
மலர் - 8 இதழ் - 8 நவம்பர் - 2016
கௌரவ ஆசிரியர்
முனைவர் அ.அ.மணவாளன்
ஆசிரியர்
த.ஸ்டாவின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர் சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு
எஸ்.சண்முகநாதன்
தி.ரெத்தினசபாபதி
அ.கணேசன்
அ.கிருஷ்ணமுர்த்தி
ஜி.சரவணன்
இதழ் வழிவழைப்பு
நூ.சரிதா

நியூ செஞ்சரி வாசகர் சங்கம்
பதிவு எண் : 21/2005/ 11/2005
16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,
இராய்ப்பேட்டை, சென்னை - 600 014
ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.com
இணைய தள முகவரி: www.keetru.com
நன்கொடை ₹ 20.00, ஓர் ஆண்டு ₹ 240.00
வெளிநாட்டுச் சந்தா - 25 டாலர்

சந்தா தொகையை
New Century Reader's Sangam
என்ற பெயரில் அனுப்பலாம்.

உங்கள் நூல்கார் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூல்கார்த்திர்களன் படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைகளான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முதலிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்
உங்கள் நூல்கார்
நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்..
41-B, சீட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600098.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

பொருளாடக்கம்

1 பாத்துப் பாருங்களேன்...
ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் - 4

2 மாபெரும் அக்டோபர் சோசலிசப் புரட்சியின்
பல வரலாறுகள்
ந.முத்துமோகன் - 9

3 அறிவியல் தமிழில் மொழித் தூய்மை
எவ்வளவு அவசியம்!
பாக்டரி ச.நரேந்திரன் - 15

4 சங்கத் தமிழர்
வாழ்க்கைப் பின்புலத்திலான நாவல்
ந.முருகேசபாண்டியன் - 23

5 இயற்கைக் காட்சிகளின்
சொல்லோவியத் தொகுப்பு
பாவணன் - 27

6 சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை
பி.தயாளன் - 31

7 காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை
பா.வீரமணி - 37

8 ஜீவாவின் வழித்தோன்றல் தா.பாண்டியன்
பழ.நெடுமாறன் - 45

9 பசுமை வளர்ச்சியும் சமூக முன்னேற்றமும்
க.பழனித்துரை - 55

10 வ.உ.சி.யும் திருக்குறளும்
குருசாமி மயில்வாகனன் - 59

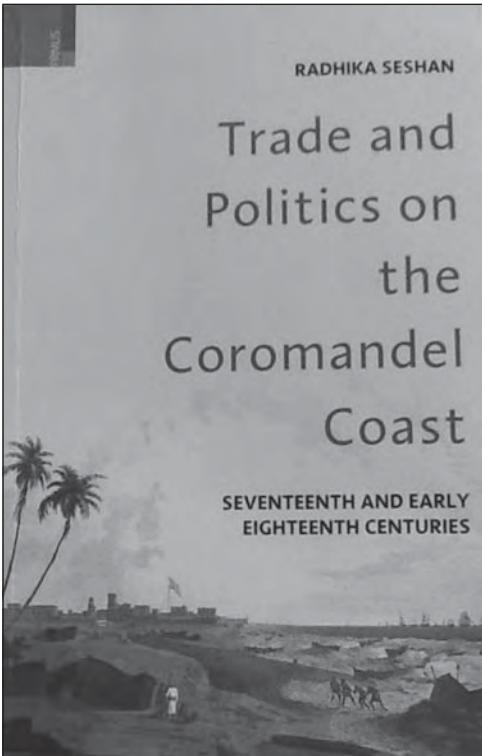
11 ஈழத்தில் தமிழ் லைக்கியம்
கணபதி இளங்கோ - 65

சோழமண்டலக் கடற்கரையின் வாணிபமும் அரசியலும்

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

ராதிகா சேஷன் (2015) பதினேழாவது நூற்றாண்டிலும்
பதினெட்டாவது நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரையிலுமான காலத்திலும்
சோழமண்டலக் கடற்கரையின் வாணிபமும் அரசியலும்

Radhika Seshan (2015) Trade and Politics on the Coromandel Coast in the
Seventeenth and Early Eighteenth Centuries. Primus Books, Delhi 110 009

இந்திய வரலாற்று ஆய்வில் மன்னர் ஆட்சிக் கால நிருவாக அமைப்புகள், வருவாய் அமைப்புகள், அரசமைப்பு என்பன குறித்த ஆய்வுகள் நிகழ்ந்த அளவுக்கு, கடல்சார் வரலாற்று ஆய்வு நிகழ்வில்லை. நிகழ்ந்த ஒன்றிரண்டு ஆய்வுகளும் கூட கடல்சார் வாணிபம், இவ்வாணிபத்திற்கான கடல் பாதைகள் என்பனவற்றிற்கே முக்கியத்துவம் தந்துள்ளன. கடல்சார் வாணிபத்துடன் தொடர்புடைய கப்பல் தொழில் நுட்பம், கடற்பயண முறை, கப்பல் கட்டும் தொழில்

நுட்பம் என்பன தொடர்பான ஆய்வுகள் அதிக அளவில் நிகழ்வில்லை. இவற்றுக்கான தரவுகள் போதிய அளவில் கிடைக்காமையும் இதற்குக் காரணம் எனலாம்.

மற்றொரு பக்கம் கடல்சார் வரலாற்றுடன் தொடர்புடைய கடல் வாணிபம், வங்கித் தொழில், நாணய முறை என்பன குறித்த சான்றுகள் கிட்டிய போதிலும், இவற்றை மையமாகக் கொண்ட ஆய்வுகள் நிகழ்வில்லை.

புவியியல், பண்பாடு, மொழி என்பனவற்றுள் பல வேறுபாடுகளைக் கொண்ட இந்தியா போன்ற நாடுகளில் வட்டார வரலாறு என்ற வரலாற்று வகைமையானது பொருத்தமானது என்பதுடன் அவசியமான ஒன்றும் ஆகும். இவ்வகையில் தென்னிந்தியாவானது தனக்கெனத் தனித்த வரலாற்றுத் தொன்மையையும் சான்றுகளையும் கொண்டுள்ளது.

குறிப்பாக, மத்திய காலத் தென்னிந்தியாவானது சோழப் பேரரசு, விஜயநகரப் பேரரசு ஆகிய இரு பேரரசுகளின் ஆட்சிகளின் கீழ் இருந்துள்ளது. இப்பேரரசுகளின் ஆட்சியில் கடல்சார் வாணிபம் குறிப்பிடத் தகுந்த அளவு நிகழ்ந்துள்ளது.

சங்க காலம் தொடங்கி, விஜயநகரப் பேரரசின் ஆட்சிக் காலம் வரையிலான காலத்தில் சோழ மண்டலக் கடற்கரையில் கடல்சார் வாணிபம் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்து வந்ததுடன், மாறுதல்களும் ஏற்பட்டு வந்தது. இச்சோழ மண்டலக் கடற்கரையே இந்நாலின் ஆய்வுக் களமாக அமைந்துள்ளது.

இப்பகுதியின் பொருளாதாரம் குறித்த ஆய்வாகவன்றி, 17ஆம் நூற்றாண்டில், இப்பகுதியில் ஐரோப்பியர்களின்

பங்களிப்பு குறித்தும் இந்நால் ஆராய்கிறது. இச்செய்திகள் அடங்கிய முன்னுரையுடன் இந்நால் தொடங்குகிறது.

நூலாசிரியர்

இந்நாலின் ஆசிரியரான ராதிகா சேஷன் மராத்திய மாநிலத்தின் புனே நகரில் உள்ள சாவித்திரி பாய் புலே பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாற்றுத் துறையில் இணைப் பேராசிரியராக உள்ளார். ஐதராபாத் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் பணிவிடுப்பில் சென்று வருகைதரு பேராசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். வகுப்பு வாதத்திற்கு எதிரான சிந்தனைப் போக்குடைய கட்டுரைகளையும் கடல்சார் வரலாறு தொடர்பான கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார்.

கருத்து வேறுபாடுகளைச் சுகித்துக் கொள்ளாது வண்முறையால், அதை ஒடுக்கும் போக்கை இந்துத்துவ அமைப்பினர் மேற்கொள்வது அனைவரும் அறிந்த ஒன்றுதான். பத்ரியில் நிகழ்ந்த வண்முறைத் தாக்குதல், ஐம்மு-காஷ்மீர் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ரஷ்த் மீதான தாக்குதல் போன்றவற்றைக் கண்டித்து, ரொமிலா தாப்பர், இர்பான் ஹபீப், கே.என்.பணிக்கர் உள்ளிட்ட 53 வரலாற்றினர்கள், கூட்டறிக்கை ஒன்றை 2015 அக்டோபரில் வெளியிட்டனர். இவ் அறிக்கையில் கையெழுத்திட்டோர்களில் இவரும் ஒருவர். இங்கு அறிமுகமாகும் இந்நால் இவரின் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு ஆகும்.

தமிழர்களின் கடல்சார் வாணிபம்

17ஆம் நூற்றாண்டுக் காலத்தை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டாலும் இதற்கான பின்புலமாக, இதற்கு முந்தைய காலத்தைய கடல் வாணிபத்தை இந்நாலின் முதல் இயல் ஆராய்கின்றது. தென்கிழக்கு ஆசியா, செங்கடல் பகுதிகளில் தமிழர்கள் நிகழ்த்திய கடல் வாணிபத்தையும் எட்டாம் நூற்றாண்டுக்கும், 16ஆவது நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இயங்கிய ஐந்நூற்றுவர், வலஞ்சியர், நாணாதேசி, மணிக்கிராமம், அஞ்சவண்ணம் என்ற வாணிகக் குழுக்கள் குறித்தும் இவ்வியல் ஆராய்கின்றது. ஐந்நூற்றுவர் என்ற பெயரைத் தாங்கிய வாணிபக் குழு தொடக்கத்தில் இடம்பெயர்ந்து செல்லும் வணிகர்களைக் கொண்டிருந்தது. பின்னர் 500 என்ற எண்ணிக்கை அளவைத் தாண்டி பல்வேறு சாதிக் குழுக்களையும் சமயக் குழுக்களையும் வட்டாரக் குழுக்களையும் தம்முள் இணைத்துக் கொண்டு வளர்ச்சி பெற்றது. ஆயினும் 500 என்ற அடையாளம் தொடர்ந்துள்ளது என்ற மீரா ஆபிரஹாமின் கருத்தை நூலாசிரியர் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்.

மேற்கூறிய வாணிபக் குழுக்கள் குறித்தும், கைகோளர் என்ற பெயரிலான நெசவாளர்களின் வாணிபச் செயல்பாடுகள் மற்றும் மகாநாடு என்ற

பெயரிலான அமைப்பு குறித்தும், நகரம் என்ற அமைப்பு குறித்தும் சில செய்திகள் இவ்வியலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

வாணிபத்தில் ஈடுபட்டு நெசவாளர்களாகவும் வணிகர்களாகவும் ஒருசேர விளங்கியவர்கள் செட்டி என்ற பட்டத்தைப் பெற்றிருந்தனர். “சாலிய நகரத்தார்” என்ற பெயரில் கல்வெட்டுக்கள் இவர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. “சிலைச் செட்டி” என்ற பெயரும் (சிலை - துணி) வழக்கில் இருந்துள்ளது. நெசவுத் தறிகள் மீது வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் குடியேறி தம் தொழிலை மேற்கொள்ள ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் வரிச்சலுகை வழங்கப்பட்டு உள்ளது.

ராதிகா சேஷன்

பத்துத் தறிகளைக் கொண்டிருந்த நெசவாளர்களிடமிருந்து ஒன்பது தறிகளுக்கு மட்டுமே வரி வாங்கி, ஒரு தறிக்கு வரி நீக்கம் செய்துள்ளனர். வணிகர்களாகவும் நெசவாளர்கள் விளங்கியமை குறித்து 16ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. வாணிபத்தின் வளர்ச்சியை மட்டுமின்றி, வாணிபத்தில் நெசவாளர்களின் பங்களிப்பையும் இக்கல்வெட்டுகளின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. அரிசி, மிளகு, நறுமணப் பொருட்கள் எனச் சேகரிக்கப்பட்ட பொருட்களுடன் நின்றுவிடாமல் துணி என்ற உற்பத்திப் பொருளை மையமாகக் கொண்டு தமிழர்களின் ஏற்றுமதி வாணிபம் நிகழ்ந்துள்ளதும் குறிப்பிடத் தகுந்தது.

போர்ச்சக்கீசியர்

இத்தகைய வாணிபப் பாரம்பரியம் கொண்ட தமிழகத்தின் கடற்கரைகளில் முதன் முதலாக நுழைந்த காலனியவாதிகள் போர்ச்சக்கீசியர் ஆவர். இவர்கள் தொடக்கத்தில் மிளகு வாணிபத்தில் ஆதிக்கம்

செலுத்தினர். பின்னர் இவர்கள் துணி வணிகத்திலும் ஈடுபடலாயினர். அத்துடன் ஏற்றதாழ ஒரு நூற்றாண்டு காலத்திற்கு சோழ மண்டலக் கடற்கரையில் சில நகரங்களில் தம் அரசியல் ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தியதுடன் தாம் சார்ந்திருந்த கத்தோலிக்கக் கிறித்தவத்தையும் அறிமுகப்படுத்தினர். வணிகர்களாக முதலில் அறிமுகமான இவர்கள் இப்பகுதியின் கப்பற் போக்குவரத்தைத் தம் ஏகபோக உரிமையாக ஆக்கிக் கொண்டனர். இதற்கு அவர்கள் கையாண்ட முக்கிய வழிமுறை கர்தாஸ் (cartazes) என்ற அனுமதிச் சீட்டு வழங்குதல் ஆகும். இம்முறையின்படி போர்ச்சுக்கிசியர் களிடம் கட்டணம் கட்டி கர்தாஸ் பெற்ற கப்பல்கள் தான் ஆசியாவின் கடற்பகுதிகளில் பயணிக்க அனுமதிக்கப் படும். ஆசியப் பகுதியின் கடல்வழிப் பாதையும் போர்ச்சுக்கிசியரின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் அடங்கி இருத்தலின் குறியீடாக கர்தாஸ் அமைந்தது. கடலில் செல்லும் எந்தக் கப்பலையும் நிறுத்தி, கர்தாஸைக் காட்டும்படிக் கேட்கும் உரிமையை அவர்களாகவே எடுத்துக் கொண்டார்கள். கர்தாஸ் இல்லாத கப்பல்கள் சட்டவிரோதமான வாணிபப் பரிவர்த்தனையில் ஈடுபட்டவை என்ற குற்றச்சாட்டிற்கு ஆளாகின. இதற்காகக் கப்பலும் அது சுமந்து வந்த சரக்குகளும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன.

போர்ச்சுக்கிசியர் நடைமுறைப்படுத்திய அனுமதிச் சீட்டு முறையைப் பின்னர் ஏனைய ஜீரோப்பியர்களும் பின்பற்றிய நிலையில், இதை ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழி கிடையாது என்ற நிலைக்கு இந்திய வணிகர்கள் ஆளானார்கள். அனுமதிச் சீட்டின் வாயிலாக ஆசியக் கடலில் ஆதிக்கம் செலுத்தினாலும் மேற்கூக் கடற்கரையின் கோவா, கிழக்குக் கடற்கரையின் சாந்தோம், நாகப்பட்டினம், தூத்துக்குடி என குறிப்பிட்ட சில நகரங்களைத் தவிர, பரவலாகக் கடற்கரை மற்றும் உள்நாட்டுப் பகுதிகளில் அரசியல் ஆதிக்கத்தை அவர்கள் நிலைநிறுத்தவில்லை. 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தச்சுக்காரர்கள் வருகையால் கோவா நீங்கலாக ஏனைய பகுதிகளை இவர்களின் செல்வாக்கு முற்றிலும் மறைத்தது.

இதனால் தனிப்பட்ட முறையில் வணிகர்களாகவும், ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்குப் பின்னர் அவர்களின் படைவீரர்களாகவும் வாழவேண்டிய நிலைக்கு போர்ச்சுக்கிசியர்களில் ஒரு பகுதியினர் ஆளாயினர்.

தச்சுக்காரர்கள்

போர்ச்சுக்கிசியர்களை அடுத்து சோழ மண்டலக் கடற்கரையில் காலூன்றிய ஜீரோப்பியராக தச்சுக்காரர்கள் இருந்தனர். தமிழ்நாட்டில் போர்ச்சுக்கிசியர்கள் சற்று வலுவாக நிலைபெற்றிருந்த நாகப்பட்டினம், தூத்துக்குடி ஆகிய ஊர்களைத் தம் படைபலத்தால்

1658இல் கைப்பற்றி, அவர்களை வெளியேற்றி, அவர்களது கடல் ஆதிக்கத்தை அழித்தனர்.

பின்னர் மதுரை நாயக்க மன்னரின் உறவை நாடினர். தமக்கெனச் சில சலுகைகளையும் அவரிடம் வேண்டினர். அதன்படி முத்துக்குளித்தல் உரிமை, முற்றிலும் டச்சு வணிக நிறுவனத்திற்கே வழங்கப்பட வேண்டும், இதற்காகத் தாம் பெறும் ஆதாயத்தில் இரண்டு விழுக்காட்டைச் சங்கக் கட்டணமாக நாயக்க மன்னருக்கு வழங்குவர், நாயக்க மன்னர் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதிகளில் வேறு எந்த ஜீரோப்பியர்களும் வாணிகம் செய்ய அனுமதிக்கக் கூடாது, டச்சுக் கப்பல்களில் மட்டுமே மிளகை ஏற்றிவர வேண்டும், அரிசிக் கொள்முதலில் டச்சுக்காரர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். தூத்துக்குடியில் கோட்டை கட்டிக் கொள்ள அனுமதி வழங்கவேண்டும் போன்ற சலுகை களை வழங்க நாயக்க மன்னர் மறுத்தார்.

நாயக்கர் ஆட்சி பலம் குன்றத் தொடங்கிய போது 17ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வாணிப ஏகபோக உரிமை, டச்சுக்காரர்களுக்கு மதுரை நாயக்கரால் வழங்கப்பட்டது. ராமநாதபுரம் சேதுபதியின் எதிர்ப்பை அடக்க, டச்சுக்காரர்களின் உதவி அவருக்குத் தேவைப்பட்டதும், இந்த அனுமதிக்கான காரணங்களில் ஒன்றாகும்.

1676இல் தஞ்சை மன்னனான ஏகோஜியுடன் டச்சுக்காரர்கள் ஓப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்துகொண்டனர். இக்காலத்தில் பழவேற்காட்டில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த டச்சுக்காரர்கள் நாகப்பட்டினத்தை மையமாகக் கொள்ளத் தொடங்கினர். இங்கு இருந்தவாறு, தூத்துக்குடியையும் பூலைங்காவையும் கட்டுப்படுத்துவது எனிது என அவர்கள் நம்பியதே இதற்குக் காரணம் ஆகும்.

ஏகோஜியுடன் அவர்கள் செய்துகொண்ட ஓப்பந்தத்தின்படி ஏற்றுமதி-இறக்குமதி வரியில் 50 விழுக்காடு மட்டுமே ஏகோஜியிடம் வழங்கினால் போதும். டச்சு நாட்டு நாணயங்களை அச்சிட நாகப்பட்டினத்தில் நாணயச் சாலை ஒன்றை நிறுவுவும் அனுமதி பெற்றனர். 1674இல் தஞ்சை மன்னரால் டச்சுக்காரர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடப்பட்ட காரைக்காலும் திருமலைராயன் பட்டினமும் ஏகோஜியிடம் திரும்ப ஓப்படைக்கப் பட்டது. 17ஆம் நூற்றாண்டுக் காலத்தில், ஆங்கிலேயர் பிரெஞ்சுக்காரரைவிட டச்சு நாட்டினரின் வாணிபச் செயல்பாடு பெரிய அளவில் நிகழ்ந்தது. போர்ச்சுக்கிசியர் அறிமுகப்படுத்திய கர்தாஸ் முறையை அவர்களைவிடத் திறமையாகக் கையாண்டனர். சரக்குகளுடன் வந்த வாணிபக் கப்பல்களை மறு ஏற்றுமதிக்காகத் தம் நாட்டு துறைமுகங்களுக்கு அனுப்பலாயினர். இவர்களைப் பின்பற்றி பிற ஜீரோப்பிய நிறுவனங்களும் கர்தாஸ்

வழங்கலாயின. இதைப் பெற்றுக்கொண்ட கப்பலின் பாதுகாப்பைவிட, இது யாரால் வழங்கப்பட்டது என்பது முக்கியத்துவம் பெறலாயிற்று. இதனால் சிக்கவில் மாட்டிக் கொள்ளாமல் இருக்கும் வழிமுறையாக ஆசியக் கப்பல் உரிமையாளர்கள், அனைத்து ஜோப்பிய நிறுவனங்களிடமிருந்தும் கர்தாஸை பெற்றுக் கொள்ளலாயினர்.

ஆங்கிலேயர்

போர்ச்சுக்கிசியரையும் டச்சுக்காரரையும் அடுத்து வந்த ஆங்கிலேயர் இவ்விரு நாட்டினரையும்மிட பரந்த நிலப்பரப்பில் தம் வாணிபத்தை நிகழ்த்தியதுடன் பின்னர் தம் காலனிய ஆட்சியையும் நிலைத்திற்கு கொண்டனர். 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலப் பகுதியில் வலுவாக நிலைகொள்ளத் தொடங்கிய இவர்கள் 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை நிலைத்திருந்தமை பரவலாக அறியப்பட்ட செய்திதான்.

உள்நாட்டில் இவர்கள் நடத்திய போர்கள், ஆட்சியை விரிவுபடுத்தியமை, அறிமுகம் செய்த புதிய ஆட்சி முறைகள், அறிமுகப்படுத்திய சீர்திருத்தங்கள் குறித்து விரிவான செய்திகளை அறிந்துகொண்ட அளவுக்கு இவர்களது வாணிபச் செயல்பாடுகளை நாம் அறிந்துகொள்ளவில்லை.

இவர்களது ஆட்சி அதிகாரத்தின் தொடக்கப் புள்ளியாக அமைவது இவர்கள் மேற்கொண்ட வாணிகச் செயல்பாடுகள்தான். 18ஆவது நூற்றாண்டில் (1787இல்), பிலிப் ஃபிரான்சிஸ் என்ற ஆங்கிலேயர் இந்தியப் பிரச்சினைகள் தொடர்பாக உரையாற்றும்போது,

பண்டகச் சாலைகளிலிருந்து கோட்டைகள்
கோட்டைகளிலிருந்து அரண்கள்
அரண்களிலிருந்து அரண் காவல்படை
அரண் காவல்படையிலிருந்து இராணுவம்

என்று குறிப்பிட்டுவிட்டு, இந்தியாவில் சண்டை யிடுவது என்பது தவிர்க்க முடியாதது என்பதையும் கூறியுள்ளார். ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் வருகையில் தொடங்கி, ஆங்கிலக் காலனியாக இந்தியா மாறியது வரையிலான வரலாற்று நிகழ்வுகளை மேற்கூறிய கூற்றின் துணையுடன் அவதானிக்கலாம். பிலிப் ஃபிரான்சிஸின் இக்கூற்றிற்குச் சான்றாக, சென்னையில் அவர்கள் உருவாக்கிய புனித ஜார்ஜ் கோட்டையின் வரலாறு அமைகிறது.

துபாஷிகளையும் வாணிபத் தரகர்களையும் நியமித்து அவர்களின் துணையுடன் பொருளாதாரச் சுரண்டலை மேற்கொண்டனர். உள்நாட்டு ஆட்சியாளர்களின் முரண்பாடுகளில் தலையிட்டு அவர்களுக்குப் படை உதவி செய்து தம் அரசியல் அதிகாரத்தை நிலைத்திற்குக் கொண்டனர்.

சோழ மண்டலக் கரையின் வாணிபத்தில் தொடங்கி, அரசு அதிகாரம் வரை ஜோப்பியக் காலனியம் வளர்ச்சி பெற்றதை இந்நால் விளக்குகிறது. அத்துடன் இவர்கள் உருவாக்கிய நாணயச் சாலை, இவர்களுடன் தொடர்புகொண்டிருந்த இந்திய வணிகர்கள், நெசவாளர்கள் குறித்தும் சில செய்திகளைக் குறிப்பிடுகிறது.

நாணயச் சாலை

தமிழ்நாட்டின் ஆட்சி எல்லைக்குள் அனுமதி பெற்று, பிற நாட்டு நாணயங்களை அச்சிடும் முறை மன்றாட்சிக் காலத்திலேயே அறிமுகம் ஆகிவிட்டது. ரோமானியர் தம் நாட்டு நாணயங்களை இங்கு அச்சிட்டதாகச் செய்து உண்டு. இம்முறை ஜோப்பியர் களாலும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

டச்சுக்காரர்களும் ஆங்கிலேயர்களும் மன்னர்களின் அனுமதி பெற்று, தம் நாட்டு நாணயங்களை இங்கு அச்சிட்டுள்ளனர். சென்னை நகரில் ஆங்கிலேயர்கள் நாணயச் சாலை ஒன்றை நிறுவியுள்ளனர். இதைக் கோழுட்டிச் செட்டி ஒருவரிடம் ஒப்படைத்துள்ளனர்.

டச்சுக்காரர்கள் தமிழ்நாட்டில் அச்சிட்ட “பகோடா” என்ற நாணயம், ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி அச்சிடத்த நாணயத்தைவிட சிறப்பாக அமைந்திருந்ததுடன், பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளவும் பட்டது.

தமிழ் வணிகர்கள்

ஜோப்பியக் காலனியவாதிகளின் வருகைக்கு முன்னர், இந்தியாவில் செயல்பட்டு வந்த வணிகக் குழுக்கள் நாணாதேசி, பரதேசி, சுவதேசி என மூன்று வகையினர் ஆவர். இந்தியாவிற்குள்ளும் இந்தியாவிற்கு வெளியிலும் செயல்பட்டு வந்த குழுக்கள் நாணாதேசி எனப்பட்டன. இந்தியரல்லாது இந்தியாவில் செயல்பட்ட பிற நாட்டு வணிகர்களைக் கொண்ட குழுக்கள் பரதேசி எனப்பட்டன. ஏற்றுமதி வாணிபத்தில் மட்டுமே ஈடுபட்ட குழுக்களும் இப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டன. உள்நாட்டு வாணிபத்தில் மட்டுமே ஈடுபட்டிருந்த குழுக்கள் சுவதேசி எனப் பெயர் பெற்றன.

17ஆவது நூற்றாண்டில் வேறுவகையான வணிகக் குழுக்கள் தோன்றின. முதலாவது பிரிவு வணிகர்கள் கப்பல் உரிமையாளர்களாகவும் இருந்தனர். ஒரு துறைமுகத்திலிருந்து மற்றொரு துறைமுகத்திற்குக் கப்பல்களில் சரக்குகளைக் கொண்டு சென்றனர். கப்பல்களின் எண்ணிக்கைகளைக் கொண்டு இவர்களின் வளம் மதிப்பிடப்பட்டது.

உள்நாட்டுப் பகுதிகளுடன் தொடர்பு கொண்டு, அங்கிருந்து பொருட்களைச் சேர்கிறது ஏற்றுமதி செய்வர்கள் ஒரு பிரிவினராகவும், வெளிநாடுகளிலிருந்து

பொருட்களை இறக்குமதி செய்து அவற்றை உள்ளாட்டுப் பகுதிக்குள் விநியோகம் செய்வதைத் தொழிலாகக் கொண்ட வணிகர்கள் மற்றொரு வணிகப் பிரிவினராகவும் அமைந்தனர்.

இவர்களை அடுத்து வேற்று மொழி அறிந்து, “துபாஷ்” என்ற பதவியில் இருந்து கொண்டு வாணிபம் செய்த துபாஷிகள் காலனிய வருகையினால் ஏற்பட்ட புதிய பிரிவினர் ஆகு ஆவர். சரக்குகளைக் கொள்முதல் செய்வதிலும் விற்பனை செய்வதிலும் ஏஜன்ட்கள் என்ற பெயரில் இடைத்தரகர்களும் உருவாயினர்.

தென்னிந்தியாவில் செட்டிகள் என்போர் வணிகர்களாக விளங்கினர். இவர்களில் ‘பேரிச் செட்டி’, ‘கோழுட்டிச் செட்டி’ என்ற இரு பிரிவுகள் இருந்தனர். பேரிச் செட்டிகள் தலூங்கு பேசுவோர். கோழுட்டிச் செட்டிகள் தமிழ் பேசுவோர்.

கோழுட்டிச் செட்டிகளைச் சென்னை மாநிலத்தின் மிகப் பெரிய வணிகச் சாதி என்று தர்ஸ்டன் என்ற ஆங்கிலேயர் குறிப்பிடுகிறார். இவர்களுள் பெரும் பாலோர் துணி வாணிபத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர். நகரத்தார் எனப்படும் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்கள் “ஜந்துற்றுவர்” என்ற பழைய தமிழ் வாணிகக் குழுவின் மரபினர் என்ற கருத்து உண்டு. மொத்த வாணிபம், வட்டித் தொழில், தரகு என்பனவற்றில் இவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர். ஐரோப்பிய ஆவணங்களில் இவர்கள் குறித்தப் பதிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தொடக்கத்தில் வேளாண்மைத் தொழிலை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த தமிழ்ச் சமூகத்தில் கைவினைஞர்களும் வணிகர்களும் தோன்றி வளர்ந்த பின்னர், இவர்களை உட்படுத்தி வலங்கை, இடங்கை என்ற பெயரில் இரு பிரிவுகள் தோன்றின. இவ்விரு பிரிவுகளுக்குள்ளும் பல்வேறு சாதியினர் இடம் பெற்றனர். ஆனால் வணிகர்களும் நெசவாளர்களும் வலங்கை, இடங்கை என்ற இரு பிரிவிலும் இடம் பெற்றிருந்தனர்.

நெசவாளர்கள்

ஐரோப்பாவில் இந்தியத் துணிகளின் தேவை அதிகரித்தமையால், இந்தியாவில் செயல்பட்ட ஐரோப்பிய வாணிபக் கழகங்கள் துணிகளைக் கொள்முதல் செய்வதில் அதிக ஆர்வம் காட்டின. தம் தேவையை நிறைவுசெய்ய இரு வழிமுறைகளை மேற்கொண்டனர். முதலாவது வழிமுறையாகத் தாம் உருவாக்கிய பண்டகச் சாலை அல்லது கோட்டைக்குள் நெசவாளர்களைக் குடியமர்த்தினர். அங்கிருந்தபடியே நெசவு செய்யச் செய்தனர். தம் வீடுகளுக்குள்ளும் மரத்தடிகளிலும் தனித்தனியாகச் செயல்பட்டு வந்த நெசவாளர்கள் ஐரோப்பிய பட்டறைத் தொழில் முறை

போன்ற ஒரு முறைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டனர். இரண்டாவது வழிமுறையாகத் தரகர்களை நியமித்து அவர்கள் வாயிலாக நெசவாளர்களிடம் துணிகளைக் கொள்முதல் செய்தனர்.

நெசவுக்குத் தேவையான பொருட்களை வாங்குவதற்காக நெசவாளர்களுக்கு முன்பணம் வழங்கப்பட்டது. இப்பணமானது நெசவாளர்களிடம் கம்பெனியால் நேரடியாக வழங்கப்படவில்லை. துணிகளைக் கொள்முதல் செய்து தரும் வணிகர்கள் மூலமாகவே வழங்கப்பட்டது. தேவையான அளவில் துணியைத் தருவதாக, நெசவாளர்களிடம் உறுதி மொழியைப் பெற்ற பின்னரே, இப்பணத்தை வழங்கினர். சில நேரங்களில் முன்பணம் வாங்கிய நெசவாளர்கள் இடம்பெயர்ந்து சென்றதும் நிகழ்ந்துள்ளது. இந்திகழிவுகளில் கம்பெனியிடமிருந்து முன்பணம் வாங்கிய வணிகர்களே, இதற்குப் பொறுப்பாளி ஆக்கப்பட்டனர்.

துணிகளுக்குச் சாயமேற்றும் சாலியர் என்போருக்கும் இவ்வாறே முன்பணம் வழங்கப்பட்டது. நெய்த துணிகள், சாயம் தோய்த்த துணிகள் கம்பெனியின் பண்டகச் சாலையில் சேர்ப்பிக்கப்பட்டன. அங்கு அதன் தரத்தைச் சோதித்து முன்பணம் போக எஞ்சிய தொகை வழங்கப்பட்டது. தரம் சரியில்லை என்றால் தொகை குறைவாக வழங்கப்பட்டது. தரமான துணிகளும்கூட தரமற்ற துணிகளாக மதிப்பிடப்பட்டன என்று நெசவாளர்கள் அடிக்கடி குறை கூறினார்கள்.

பிற செய்திகள்

சென்னை புனித ஐரேஜ் கோட்டையும் அதன் தொடர்ச்சியாக ‘வெள்ளையர் நகரம்’, ‘கருப்பர் நகரம்’ என்ற பகுதிகளும் உருவானமை, கோல்கொண்டாசல்தான், சிவாஜி ஆகியோருடனான காலனிய வாதிகளின் உறவும் முரண்பாடும், மல்லையா செட்டி, அவரது சகோதரர் சின்னையா ஆகியோரின் வாணிபச் செயல்பாடுகள் என்பன குறித்த செய்திகளும் இந்துவில் இடம்பெற்றுள்ளன.

போர்ச்சுக்கிசியர், டச்சுக்காரர், டேனிசியர், ஆங்கிலேயர், பிரெஞ்சுக்காரர் என்ற நான்கு காலனியாளர்களின் செயல்பாடுகள் அனைத்தையும் ஒரே நூலில் கூற முற்பட்டமையால், பரந்துபட்ட நிலையிலேயே இந்துல் அமைந்துள்ளது. துணி வாணிபம், அடிமை வாணிபம், கிறிஸ்தவப் பரப்பல், துணி வாணிபத்துடன் தொடர்புடைய சாயம் தோய்த்தல், துணிகளை வெஞ்சுத்தல் என்பன தொடர்பான நிகழ்வுகளைத் தனித்தனியாகவும் விரிவாகவும் கூற இடமுண்டு. என்றாலும் காலனியவாதிகள் மேற்கொண்ட கடல்சார் வாணிபத்தை மேலும் விரிவாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை இந்துல் தூண்டுகிறது. ●

மாபெரும் அக்டோபர் சோசலிசப் புரட்சியின் பல வரலாறுகள்

ந.முத்துமோகன்

மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சி குறித்து பல வரலாறுகள் எழுதப்பட முடியும். 2017 ல் அதன் ஒரு நூறு ஆண்டுகள் முடிவடையும் போது, அப்புரட்சி குறித்துத் தமிழில் கூட பல வரலாறுகள் எழுதப் பட்டிருக்கும், பேசப்பட்டிருக்கும். உலக அளவில் மிக மிக அதிகமாகப் பேசப்பட்ட விடயமாக அது ஆகியிருக்கும். சமீப காலங்களில் இவ்வளவு அதிகமாக வேறு எந்த சம்பவமும் பேசப்பட்டிருக்காது. அக்டோபர் புரட்சி குறித்து அப்படிப் பல வரலாறுகள் தேவையாகவும் உள்ளது. விரிவாக ஏராளமாக எழுதப்பட, பேசப்பட வேண்டிய, விவாதிக்கப்பட வேண்டிய நிகழ்வு அது.

அக்டோபர் புரட்சி எவ்வளவு பெரிய ஒரு வெற்றியைக் குறித்ததோ, அதே அளவு அல்லது அதைவிட அதிகமாக அதன் தோல்வி ஒரு மிகப்பெரிய சோகத்தைக் குறித்து நிற்கிறது. ஒரு சங்கடமான சோகம் பல கோடிக்கணக்கான மக்களைப் பற்றிக் கொண்டது. இன்றுவரை அந்த சங்கடத்திலிருந்தும் சோகத்து விருந்தும் வெளியே வரமுடியாதவர்கள் உண்டு.

இவ்வாறாகத்தான் அந்த மாபெரும் சம்பவத்திற்கு பல வரலாறுகள் எழுதப்பட இருக்கின்றன. அதன் வெற்றிகள், சாதனைகள் குறித்த வரலாறுகள். அதன்

தோல்விகள், தவறுகள், படிப்பினைகள் குறித்த வரலாறுகள். அக்டோபர் புரட்சியின் சோசலிசத்தை அதன் எதிரிகள் வீழ்த்தியதாகத் தெரியவில்லை, அதன் சொந்த மனிதர்களே அதனை வெட்டிச் சாய்த்தார்கள். அதனால்தான் அதன் சோகம் மிகப் பெரிதாக உள்ளது.

இருபதாம் நூற்றாண்டு என்ற காலப்பரப்பின் வரலாற்றை அக்டோபர் புரட்சியைத் தவிர்த்து விலக்கி எழுதமுடியாது. அக்டோபர் புரட்சியின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்தான் இருபதாம் நூற்றாண்டு என்று சொல்லு மானிற்கு இந்த நூற்றாண்டின்மீது அக்டோபர் புரட்சியின் செல்வாக்கு அடியாழமானது. இந்த நூற்றாண்டில்தான் சோசலிசமும் முதலாளியமும் நேருக்கு நேர் மிக உக்கிரமாக முட்டி மோதிக் கொண்டன என்று சுருக்கிச் சொல்லுமானிற்கு இருபதாம் நூற்றாண்டு அமைந்து போயிற்று. வேறு எந்த நூற்றாண்டுக்கும் இல்லாத ஒரு முக்கியத்துவத்தை இருபதாம் நூற்றாண்டு பெறுவதற்கு அக்டோபர் புரட்சி காரணமாகிவிட்டது, அதன் வெற்றியும் தோல்வியும். இருபுது முப்பது நூற்றாண்டுகளாக மனித சூலம் சுமந்து கொண்டு திரிந்த துக்கங்களும் வேதனைகளும் இன்னும் பல ஏக்கங்களும் கனவுகளும் மாபெரும் அக்டோபர் சோசலிசப் புரட்சியின் போது ஒரு முடிவுக்கு வந்து, ஒரு மகத்தான் புதிய வாழ்வு பிறந்து விட்டது போலத்

தோன்றியது. ஆயின் ஓர் எழுபது எண்பது ஆண்டு களுக்குப் பிறகு, எந்த ஓர் அக்கறையுமில்லாத பாவணையுடன் அது சரிந்து போய்விட்டது என்பதை நம்ப முடியவில்லை.

அக்டோபர் புரட்சியுடன் இரண்டாற்க் கலந்தது இருபதாம் நூற்றாண்டில் ரஷ்ய மக்களின் வரலாறு. ஒரு மிகப் பெரிய மக்கள் தொகுதி ரஷ்ய மண்ணில் ஒரு மக்தான வரலாற்றைச் சாதித்துக் காட்டியது. மேற்கு ஜீரோப்பிய நாடுகள் இருநூறு, முந்தூறு ஆண்டுகளாகச் சாதித்த சாதனைகளை, அதற்கு எதிர் திசையில் அமைந்த கோட்பாட்டுப் பிடிவாதத்தோடு வெறும் அறுபது, எழுபது ஆண்டுகளில் ரஷ்யர்கள் சாதித்துக் காட்டினார்கள். “சோசலிசம் வென்றது” என்ற பெருமித்ததை அடைய வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்திற்காக ரஷ்ய மக்கள் மிகப்பெரும் தியாகங்களைச் செய்தார்கள் - ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரை. பின் ஏன், எப்படி, எப்போது, எங்கே ரஷ்யர்கள் தேங்கிப் போனார்கள்?

அக்டோபர் புரட்சியோடு சேர்த்து இன்னும் பல சிறிய, பெரிய வரலாறுகள் எழுதப்பட முடியும். கிழக்கு ஜீரோப்பிய நாடுகளில் சோசலிசம் உருவான வரலாறு, இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் வரலாறு, அமெரிக்கா - சோவியத் யூனியன் ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான பணிப் போரின் வரலாறு, உலக கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் வரலாறு... இன்னும் பல...

அக்டோபர் புரட்சியும் மார்க்சியத்தின் வரலாறும்

இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதம், வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதம், அரசியல் பொருளாதாரம், சோசலிசப் புரட்சி என்று மார்க்சியப் பாடங்களை வரிசைப்படுத்தும்போது, அது அக்டோபர் புரட்சி இல்லாமல் நிறைவடையாது. காரல் மார்க்சின் படைப்புக்களில் சோசலிசப் புரட்சி குறித்த நேரடி அனுபவம் சார்ந்த எழுத்துக்கள் கிடையாது. எனவே புரட்சி குறித்த கோட்பாட்டு உருவாக்கமும் மார்க்சிடம் குறைவாகவே இருந்தது. ஆயின் அக்டோபர் புரட்சியும் லெனினியமும் மார்க்சியத்தின் மகுடங்களாக அமைந்தன. லெனினியம் புரட்சியின் அத்தனை அனுபவங்களிலும் நலனந்தது. லெனினியம் என்ற சொல்லாக்கமே புரட்சி அனுபவங்களின் கோட்பாட்டு உருவாக்கம்தான். புரட்சிக்கான அகவயக் காரணிகள் எவை? புறவயக் காரணிகள் எவை? பொது நெருக்கடி என்றால் என்ன? கட்சி உறுப்பினர் என்றால் யார்? கட்சி மாநாட்டின் பணிகள் யாவை? கட்சியின் வேலைத் திட்டம் என்றால் என்ன? கட்சியின் வெகுசன அமைப்புகள் என்றால் எவை? பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் என்றால் என்ன? இன்னும், சோசலிசக் கட்டுமானம் என்றால் என்ன? மார்க்சின் பொருள் முதல்வாதத்தையும் இயங்கியலையும் அக்டோபர் புரட்சியின் தலைவரான லெனின் செழுமைப்படுத்தினார். ஒரு பின்தங்கிய விவசாய சமூகத்தில் முதலாளிய உறவுகள்

எவ்வாறு பரவுகின்றன, எப்படி ஆட்கொள்ளுகின்றன? முதலாளியம் ஏகாதிபத்தியமாக எவ்வாறு உருவெடுக்கிறது? அது குறித்துத் தனியாகப் பேசவேண்டிய அவசியம் என்ன? சர்வதேச புரட்சி இயக்கத்தில் தேசிய விடுதலை இயக்கங்களின் பாத்திரம் என்ன? என்பதை லெனின் தெளிவுபடுத்தினார். மார்க்சியத்தின் பல்வேறு கோட்பாட்டு விவாதங்களில் அக்டோபர் புரட்சி தனது நேரடியான பங்களிப்பை வழங்கியது. மார்க்சியம் வரையுருக்கப்பட்ட வடிவில், திட்டவட்டமாக ரஷ்ய மார்க்சியர்களால் மீட்டு எழுதப்பட்டது. அக்டோபர் புரட்சியின்றி, சோவியத் சோசலிசம் இன்றி மார்க்சியத்தை இன்று கருதுவது இயலாது.

ஓர் அறியப்படாத பாதையில் சோசலிசம்

அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பிறகான பாதை யாராலும் அறியப்படாத ஒன்றாக இருந்தது. சோசலிசத்தை எந்த ஒரு உலக நாடும் அதிகாரப்பூர்வமாக அங்கீரிக்க வில்லை. ஆயின் கோடிக்கணக்கான உழைக்கும் மக்களிடையில் அது ஒரு கனவாக, நம்பிக்கையாக, எதிர்பார்ப்பாக, ஒரு புதிய செய்தியாகப் பரவத் தொடங்கியது. ஜார் ஆட்சியின் வீழ்ச்சி, சமத்துவம், பொது உடைமை, உழைப்பாளிகளின் ஆட்சி, சுரண்டலற்ற சமூகம், அடக்குமுறை அற்ற சமூகம் போன்ற செய்திகள் பரவத் தொடங்கின. பண்பாட்டு நினைவுகளிலும் சமய நம்பிக்கைகளிலும் ஒளிந்த கிடந்த ஏக்கங்கள் இப்போது உண்மையாகப் போகின்றன, என உலகெங்கும் உள்ள கவிஞர்களும் சிந்தனையாளர்களும் அந்நாட்டை ஆர்வத்துடன் உற்று நோக்கினர். எமது சோசலிசம் விஞ்ஞானபூர்வமானது என்று மார்க்சிய அறிஞர்கள் கூறுவதுண்டு. ஆயின் அதன் விஞ்ஞான பூர்வமான ஆற்றலைவிட அதன் கற்பனாபூர்வமான ஆற்றல், உணர்ச்சிபூர்வமான ஆற்றல் மிகப்பிரிமுகமான்ட மானது. சோசலிசம் குறித்த கனவுகள் எல்லா மக்களிடையிலும் எல்லா மொழிகளிலும் எல்லா இலக்கியங்களிலும் உண்டு. இந்த உலகம் நிலையற்றது, பொய்யானது, பிறதோர் உலகுக்குச் செல்லுவோம், துக்கமே எதார்த்தமல்ல, துக்க நிவாரணம் சாத்தியமே என்பது போன்ற சொல்லாடல்கள் தற்செயலானவை அல்ல. சோசலிசம் பற்றிய கனவுகளுக்குள் மானுட சமூகத்தின் மிகப் பழையமான நீதி, நியாயம் குறித்த ஏக்கங்கள் மறைந்து கிடக்கின்றன. அந்த மிகப் பழைய நினைவுகளைத் தொட்டு எடுத்து மார்க்சஸ் மீட்டிக் காட்டினார். அவை வெறும் கனவுகள்ல, அவை சாத்தியமே என்று அவர் கூறினார். அதுவே அவரது மகத்துவம்.

ரஷ்ய சோசலிசமும் மேற்கு உலகும்

மேற்கு உலகு என்பது பெரும்பாலும் முதலாளிய நாடுகளைச் சொன்னது உலகு. அக்டோபர் புரட்சி மிக முக்கியமாக மேற்கு நாடுகளைத்தான் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாக்கியது. கோட்பாட்டு ரீதியாகவும் நடைமுறை ரீதியாகவும் சோசலிசப் புரட்சி அடுத்து உடனடியாக

மேற்கு நாடுகளில்தான் நிகழும் என்று மார்க்சியரும் மார்க்சியர் அல்லாதோரும் எனிதில் கணக்கிட்டனர். ஆம், அநுதான எங்கள் திட்டம், என்று கம்யூனிஸ்டுகளும் வெளிப்படையாக அறிவித்தார்கள். சோசலிசம் முதலாளியத்திற்கு மாற்று என்ற கருத்து மேற்கு நாடுகளை அச்சுறுத்தியது. அந்த மாற்று ஏற்பாடு மிகப்பெரிய ஒரு கோட்பாட்டுப் பின்புலத்துடனும் அதைவிடப் பெரிய வெகுமக்களின் அரசியல் செயல் பாட்டுடனும் இணைத்து முன்வைக்கப்பட்டது. “அவர்கள் ஆயுதம் ஏந்தவும் தயாராக உள்ளார்கள்” என்ற செய்தி முதலாளிகளைத் தாக்கமில்லாமல் ஆக்கியது.

1930களில் மேற்கு நாடுகளில் கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடி, அடுத்த ஆண்டுகளில் பாசிச்தின் எழுச்சி, இரண்டாம் உலகப் போர், கிழக்கு ஜிரோப்பாவில் சோசலிசம், சீனாவில் சோசலிசப் புரட்சி போன்ற சம்பவத் தொடர்ச்சிகளால் மேற்கு நாடுகள் அலற்ற தொடங்கின. இப்படியே நெருக்கடியும் போருமாகத் தொடருமெனில் உலகமெங்கும் சோசலிசம் வருவது நிச்சயம் என்பதை அதன் எதிரிகள் நன்கு புரிந்து கொண்டனர். அந்தோனியோ கிராம்சி ஒருமை குறிப்பிட்டார்: புரட்சியை அதற்கு உரியவர்கள் புரிந்து கொள்ளுவதை விட அதன் எதிராளிகள் வேகமாகவும் சரியாகவும் புரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகான ஆண்டுகளில் மேற்கு நாடுகளின் வேலைத் திட்டங்களில் கணிசமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. மேலை நாடுகளில் தொழிலாளர் எழுச்சிகள் உருவாகா மலிருக்க சிறப்பான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. தொழிலாளர் சட்டங்கள், பாதுகாப்புகள், மனித உரிமைகள், மக்கள்நலப் பொருளாதாரம் என்ற

திசைகளில் மேற்கு நாடுகள் வேலை செய்தன. மேற்குலகின் முதலாளியம் சோசலிசத்திற்கு எதிராக சனநாயகம், மனித உரிமைகள் என்பது போன்ற நடைமுறைகளை முன்னிறுத்தியது. முதலாளியம் சோசலிச அமைப்பை நுகர்வுப் பொருளாதாரம், தொழில்நுட்பப் புரட்சி, அனு ஆயுத உற்பத்தி ஆகிய போட்டிகளுக்குள் உள்ளிழுத்தது. அந்தப் போட்டிகளினின்றும் சோசலிசத்தால் தப்பிக்க முடியவில்லை. போட்டியின் இயங்கியல் எதிராளிகளை ஒருபடித்தானவர்களாக மாற்றியது. சோசலிசத்தின் சொந்த இலக்குகள் தவறத் தொடங்கின. சோவியத் மக்கள் கட்சியோடும் அரசாங்கத்தோடும் ஒன்றுபட்டு நின்றவரையில் அரசின் பொருளாதார இலக்குகளைச் சாதிக்க முடிந்தது. ஆயின் பார்வைகள் வேறுபட்டபோது, இலக்குகளை எட்ட அதிகாரவர்க்கத்தின் பலத்தை நம்பவேண்டிவந்தது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்கு அடுத்து வந்த காலத்திலேயே, சோசலிச அமைப்பில் சில அடிப்படையான சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். புதிய சூழல்கள் கண்டறியப்பட்டு பொருத்தமான மாற்றுத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்த வாய்ப்புகள் மிகக் கொடுமாகத் தவறவிடப்பட்டன. மிகயில் கர்பச்சேவ் அதே பிரச்சினைகளை மீண்டும் கையிலெடுத்தபோது, அவர் தாமதமாகிப் போனார். கட்சியால் பிரச்சினைகளையும் மக்களையும் கட்டுக்குள் வைத்துக் கொள்ள முடிய வில்லை. எத்தனை படைவரிசைகள், அனு ஆயுதங்கள் இருந்த போதும் - மக்கள் ஆதரவும் சரியான தலைமையும் இல்லாது போன்போது - சோசலிசத்தைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை!

சோசலிசமும் மூன்றாம் உலக நாடுகளும்

1917ல் ஐரோப்பாவிலேயே மிகவும் பின்தங்கிய நாடாக ரஷ்யா இருந்தது. அது முழுக்க ஓர் ஐரோப்பிய நாடு என்று கூட சொல்லிவிட முடியாது. ரஷ்ய உளவியல் ஏராளமாக கீழை நாட்டு மாந்தர்களின் பண்புகளைக் கொண்டிருந்தது. ரஷ்ய கிறித்தவம் கத்தோலிக்கமும் அல்ல, சீர்திருத்த கிறித்தவமும் அல்ல. பழையைவாத கிறித்தவம் என அது அழைக்கப்பட்டது. கத்தோலிக்கக் கிறித்தவம் ரோமாபுரி ஆட்சியாளர் கருடன் கூட்டு சேர்ந்து கொண்டது, சீர்திருத்த கிறித்தவம் நவீன ஐரோப்பிய முதலாளியத்துடன் சமரசம் செய்துகொண்டது, பழையைவாத ரஷ்ய கிறித்தவம் மட்டுமே பூர்வீக கிறித்தவத்தின் தூய்மையை இன்னும் தன்னில் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று தஸ்தயேவல்கி எழுதுவார். இத்தனை பழையைத் தன்மை கொண்ட ரஷ்யாவில் சோசலிசப் புரட்சி சாத்தியமில்லை எனப் பல சோசலிஸ்டுகளே கருதினர். மேற்கு நாடுகளின் சோசலிஸ்டுகளில் சிலர் ரஷ்யர்களைத் தமது ஐரோப்பிய மையைவாத பார்வையோடு நோக்கினார்கள் என்று லெனின் வருந்திய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு. இத்தகைய சூழல்களை எதிர்கொள்ளவே லெனின், ஏகாதி பத்தியத்தின் பலவீனமான கண்ணியில் நிகழ்ந்த புரட்சி இது என்று சித்தரிப்பார். அந்தோனியோ கிராம்சி ரஷ்யப் புரட்சியைப் பற்றி எழுதியபோது, அது மார்க்சின் “மூலதனம்” நூலுக்கு எதிராக நடந்த புரட்சி என்றார். ரஷ்யா, முதலாளியத்தின் வளர்ச்சியடைந்த புள்ளி அல்ல, பலவீனமான புள்ளி அது என்பதையே அவரும் குறிப்பிட்டார். 80 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக விவசாயிகளைக் கொண்ட நாட்டில் நடந்த புரட்சி அது என்பதை அனைவரும் ஒத்துக்கொண்டனர். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தேசிய இனங்கள் அன்றைய ரஷ்ய நாட்டின் எல்லைகளுக்குள் வாழ்ந்தன. ஜார் மன்னரின் ஆட்சி என்பது பல தேசிய இனங்களின் சிறைக்கூடம் என்று லெனின் எழுதினார். அக்டோபர் புரட்சி அடிமைப் பட்டுக் கிடக்கும் தேசிய இனங்களை விடுதலை செய்யும் என்று புரட்சியின் போது லெனின் அறிவித்தார். 1917 டிசம்பர் 31 ஆம் நாளில் பின்லாந்து நாடு ரஷ்யாவிலிருந்து பிரிந்து சென்றது.

லெனின் ஆசிய மக்களின் மிகப்பெரிய ஆதரவாளராக இருந்தார். ஆசிய தேசிய இனங்கள் எழுச்சி அடைவதை லெனின் பெரிதும் எதிர்நோக்கினார். சர்வதேச அரசியலில் ஆசிய தேசிய இனங்கள் ஒரு மிகப் பெரும் இடத்தை வகிக்கமுடியும் என்பதை லெனின் அறிந்திருந்தார். லெனினது இரண்டு கருத்தாக்கங்கள் ஆசிய, ஆப்பிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் அரசியல் நிலைப்பாடுகளுக்கு பெரிதும் உதவின. ஒன்று, ஏகாதிபத்தியம் என்ற கருத்தாக்கம். மற்றது, தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் என்ற கருத்தாக்கம். முந்தியது உலக முதலாளியத்தின் உருவாக்கத்திலும் நிலை கொள்ளலிலும் காலனிய நாடுகள் வகிக்கும் இடம்

பற்றியது. இரண்டாவது, ஏகாதிபத்தியத்தின் வீழ்ச்சியில் தேசிய விடுதலை இயக்கங்களின் பாத்திரம் குறித்தது. இரண்டாவது கருத்தாக்கத்தில் தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை என்ற கருத்தும் இடம்பெறும்.

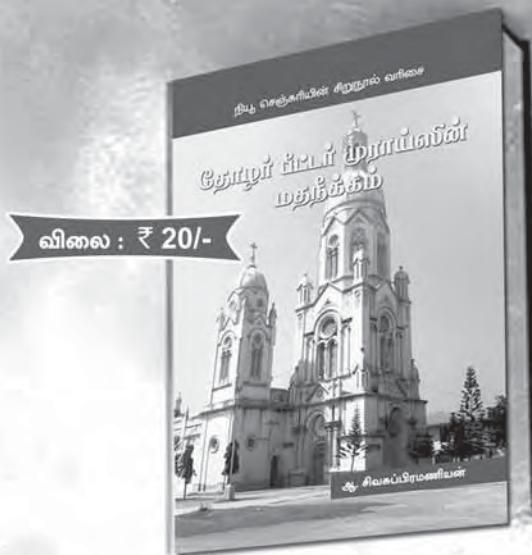
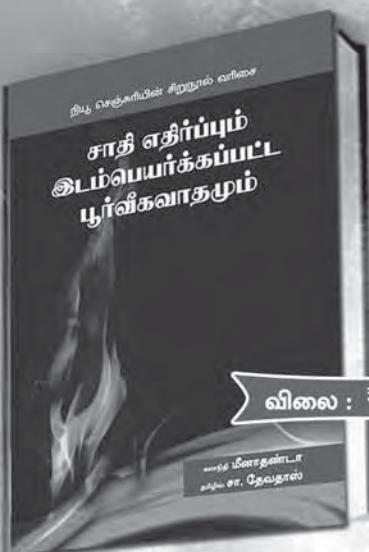
உலக முதலாளியத்தை ஐரோப்பிய தொழிலாளர் வர்க்கம் தனியாக நின்று வீழ்த்திவிடமுடியாது என்பதில் லெனின் உறுதியாக இருந்தார். தேசிய விடுதலைச் சக்திகள் உலக முதலாளியத்தைக் கடுமையாகப் பலவீனப்படுத்தும் என அவர் எதிர்பார்த்தார். எனவே தேசிய விடுதலை இயக்கங்களின் சுயாதீனமான ஆற்றலை லெனின் பெரிதும் நம்பினார். சர்வதேச அரசியலில் லெனினின் வேலைத்திட்டம் நீண்டகால விளைவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்க முடியும்.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் தேசிய விடுதலைச் சக்திகளின் ஆற்றல் சோசலிச முகாமால் போதுமான அளவு அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. தேசிய விடுதலை சக்திகள் பற்றிய லெனினது பார்வை புறந் தள்ளப்பட்டது. அமெரிக்கா, சோவியத் ஒன்றியம் ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான நெருக்கடி யுத்தத்தில் சோவியத் முகாமிற்கு ஆதரவளிப்பது மட்டுமே விடுதலை பெற்ற நாடுகளின் வேலை என்பது போலக் கருதப்பட்டது. மூன்றாம் உலக நாடுகள் சோசலிசத்தின் தொங்கு சதையாக விளங்கவேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கப்பட்டது. மூன்றாம் உலக நாடுகளின் சொந்தப் பிரச்சினைகள் அவற்றுக்கே உரிய தனித்த பண்புகளுடன் உலக கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில் பேசப்படவில்லை.

சில முடிவுகள்

மாபெரும் அக்டோபர் புரட்சியின் வெற்றி களிலிருந்து எவ்வாறு மார்க்சிய கோட்பாட்டு உருவாக்கம் செய்யப்படுகிறதோ, அது போலவே சோசலிசத்தின் தோல்விகளிலிருந்தும் கோட்பாட்டு உருவாக்கம் நிகழ்த்தப்பட வேண்டும். அக்டோபர் புரட்சியின் பல வரலாறுகள் எழுதப்பட்டால்தான் அது தொடர்பான விரிவான விவாதங்களிலிருந்து அது செய்யப்படமுடியும். மார்க்சியத்தின் தோற்றம் பற்றி ஒரு மார்க்சியர் சொல்லும்போது, அது கீழிருந்து உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கோட்பாடு என்பார். அதாவது மார்க்சியத்தின் அடிப்படைப்பண்பே அதன் சன்நாயகம் என்பார் அவர். சோசலிசப் புரட்சியை மக்களே அவர்களது விரிந்த பங்கேற்பால், சன்நாயகபூர்வமான செயல்பாடுகளால் நிகழ்த்த வேண்டும் என்பார் அவர். மார்க்சியத்திற்கு முன்பே சோசலிசம் என்ற இலக்கு அறியப்பட்டிருந்த போதிலும், அது ஒரு சன்நாயக வேலைத்திட்டத்தை எட்டியபோதே மார்க்சியமாகியது. அக்டோபர் புரட்சியின் அனுபவங்கள் மிகப் பிரும்மாண்ட மானவை. அதன் வெற்றிகள் மட்டுமல்ல, தோல்விகளும் மிக விரிவாகப் பயிலப்படவேண்டும். தோல்விகளி லிருந்து படிப்பினைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்வரை, அவை புரட்சிகளின் முடிவைக் குறிக்காது. தொடர்ந்து செல்லுவதற்கான திசைவழிகளையே குறிக்கும். ●

நியூ செஞ்சரியின் சிறுநால் வரிசையில் புதிய வெளியீடுகள்

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ் (பி) லிட.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

044-26359906, 26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhublisher.com

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவலின் சாங்க லைக்கிய அரிய பதிப்பு

1930இல் கலாநிலையம்
என்னும் வார இதழில்
கே. இராமரத்நம் ஜயரால்
எழுதப்பெற்ற குறுந்தொகை
உரை முதன்முதலாக
அழகிய, செவ்விய வடிவில்
புத்தகமாக வெளிவந்துள்ளது.

உலகப் புகழ்பெற்ற புதுதீல்லி
ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்
கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியர்
இரா. அறவேந்தன் அரிய
ஆய்வுரை எழுதி,
அராய்ச்சிக்குத் தேவைப்படும்
பல பின்னிடைணப்புகளை
இடைஞத்துப் பதிப்பித்துள்ளார்.

குறுந்தொகை

ஆய்வுரையும் பதிப்பும் இரா. அறவேந்தன்

பக்கம்: 440

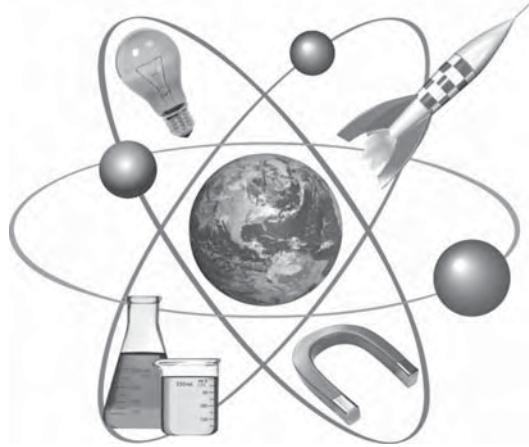
விலை : ₹ 275/-

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவல் (பி) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

த 044-26359906, 26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.com

அறிவியல் தமிழில் மொழித் தூய்மை எவ்வளவு அவசியம்!

டாக்டர் சு.நாரேந்திரன்

மனிதன் சிந்திக்கவும், சிந்தித்ததை வெளிப் படுத்தவும், பிறர் வெளிப்படுத்துவதைப் புரிந்து கொள்ளவும் உதவுவது மொழி - சுருங்கக் கூறின் இது கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு உதவுவது.

மனித சமூகம் தனக்குரிய மொழியை இலக்கியம், இலக்கணம், தத்துவம், அறிவியல், அரசியல், வரலாறு எனப் பல துறைகளில் பயன்படுத்தும் போது அது நன்கு வளரும். அந்த வளர்ச்சியில் சில மாற்றங்கள், அரசியல் சமூக மாற்றத்திற்கு ஏற்ப ஏற்படுவதுண்டு.

ஒரு பகுதியில் அல்லது ஒரு சமூகத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகள் வழக்கிலிருக்கும் போது அவற்றிற்கு இடையே கொள்வினை, கொடுப்பினை, கொடுக்கல், வாங்கல் நிகழும். இது பெரும்பாலும் சொற்களைப் பொருத்தே அமைந்து, இலக்கண மாற்றங்கள் குறைவான அளவில் நடை பெறும். இம்மாற்றங்கள் அறிவியல் தமிழ் உட்பட எல்லாத் துறைகளிலும் நிகழும்.

இதனை மனத்திற் கொண்டு மாற்றங்களை ஆராய்வோம். தமிழில் முதல் மாற்றத்தை, சொல் கலப்பை கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தொல்காப்பியர் மூலம் வட சொல்லைத் தமிழில் பயன்படுத்தும் முறையை அறிகிறோம். பின்னர் நன்னூலார் இதைத் தற்சமம், தற்பவம் மூலம் விரிவாக்கினார்.

இதனைத் தொடர்ந்து பிற மொழிச் சொற்கள் புகுந்ததற்குத் தமிழ்நாட்டில் வேற்றுமொழிகள் ஆட்சி அடிக்கடி மாறியதே காரணமாகும். கி.பி.3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் பல்வர்கள் பிராகிருத மொழியையும் வடமொழியையும் ஆதாரித்தனர். களப்பிரர் காலம் ஒரு இருண்ட காலம். பிற்காலச் சோழர்கள் பல்லவர்களை வென்று தமிழ்நாட்டை கி.பி.12 முடிய ஆட்சி புரிந்தார்கள். இக்காலத்தில் தமிழ் மொழியில்

சமயத் தொடர்பினாலும் பல நாடுகளிலும் கண்ட வெற்றியாலும் மொழிக் கலப்பு ஏற்பட்டது. செனர்களும் வைணவ உரையாசிரியர்களும் வட சொற்களையும் தமிழ்ச் சொற்களையும் கலந்து நால்களை மணிப்பிரவாள நடையில் இயற்றினர். அதன் பின்னர் முஸ்லீம் ஆட்சி 45 ஆண்டுகளும்; பின்னர் தமிழ்நாடு முழுவதும் 366 ஆண்டுகள் தெலுங்கு ஆட்சியும் இருந்து வந்தது. இக்காலத்தில் தெலுங்கர்களும் கன்னடர்களும் இங்குக் குடியேறி னார்கள். தெலுங்குச் சொற்களும் கன்னடச் சொற்களும் தமிழில் நுழைந்தன. மராட்டியர் ஆட்சி 179 ஆண்டுகள் 1855 வரை நடைபெற்றது. ஐரோப்பியர்கள் ஆட்சியில் போர்ச்சுக்கிசியச் சொற்களும் பிரெஞ்சுச் சொற்களும் ஆங்கிலச் சொற்களும் தமிழில் கலந்தன.

புதிய நாகரிகத்தாலும் புதிய வாழ்க்கையாலும் புதிய ஆட்சி முறையாலும் புதுக் கல்வி முறையாலும் புதுப்பொருள் புகுந்தமையாலும் அயல்நாட்டினர் கூட்டுறவாலும் தமிழ் மொழியில் பிற மொழிச் சொற்கள் அறிவியல் சார்ந்தவை கூட நாம் விரும்பாமலே வந்தேறின.

போர்த்துக்கிசிய சொற்கள் - கிராம்பு

தெலுங்கு - சரக்கு, சாகுபடி

கன்னடம் - அக்கறை

அராபிய, பாரசீக, இந்துஸ்தானி - காகிதம், ஜோடி, பாத் போன்றவை ஆகும்.

இன்று நாம் படித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அறிவியல் வாழ்வியல் படிப்பு பிரிட்டிஷாரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாகும். 1830களில் இதற்கான தொடக்கம் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் ஏற்பட்டது. அப்போது வெளிவந்த இதழ்களிலும் அறிவியல் செய்திகள் இடம்பெறலாயின. இரேனியுச் பாதிரியார் “பூமி சாஸ்திரம்” என்கிற நூலை தமிழர்கள் அறிவு பெறுவதற்காக எழுதி 1832இல்

வெளியிட்டார். இப்பாதிரியாரே பூமி சாஸ் திரத்திலே குறிக்கப்பட்டிருக்கிற நாமங்களின் அட்டவணை சொற்பெயரில் 51 கலைச் சொற்கள் அடங்கிய பட்டியலை வெளியிட்டார். இதில் எனிமை காணப்படுகிறது. 1849இல் இலங்கையில் ‘பாலகணிதம்’ என்ற நூல் வெளியாயிற்று. 1885இல் “Algebra” பற்றிய நூல் இயற்கணிதம் எனத் தமிழாகப்பட்டு வெளிவந்தது. “வீச் கணிதம்” என்ற இன்னொரு நூல் இதே ஆண்டில் வெளி வந்தது. இதுவும் Algebraவைப் பற்றியது தான். இயற்கணிதம், வீச் கணிதம் என்பதன் பின் புலத்தில் தமிழ், வடமொழிப் பார்வை இருப்பதை அறியலாம். இதன் பின்னர் 1850இல் மிகப் பெருஞ் சாதனை இலங்கையில் நிகழ்ந்தது. டாக்டர் ஃபிள்கிறீன் (1882-1884) என்ற மருத்துவர் 11 நூல் களையும் இரண்டு கலைச்சொல் தொகுதியையும் வெளியிட்டார்.

இவர் முயற்சியில் வெளிவந்த நூல்கள் 1. மனுஷ அங்காதிபாதம் 2. இரண வைத்தியம் 3. மனுஷசுகரணம் 4. செமிஸ்தம் என்பன. இந்த நூல்களின் பெயர்களே வடமொழிச் செல்வாக்கு மிகுதியைப் பற்றசாற்றுகிறது. கிறீனின் கலைச் சொற்களை எண்ணிக்கை அடிப்படையில் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது வடசொற்கள் முதல் நிலையிலும் ஆங்கிலக் கலைச் சொற்கள் மூன்றாம் நிலையிலும் காணப்படுகின்றன.

கிறீனின் வார்த்தையிலேயே இக்கருத்தைக் கூறவேண்டுமெனில் “அரும்பதங்களுள், சில செந்தமிழ்ச் சொற்கள், சில சமஸ்கிருதச் சொற்கள். அநேகம் தமிழ் எழுத்தில் அமைந்த இங்கிலீஷ் சொற்களாயிருக்கும். பதம் ஒவ்வொன்றும் தனித் தனியாக ஆராய்ந்து சேர்க்கப்பட்டது. ஆயினும் தாய் நூலில் உள்ள இங்கிலீஷ் சொல்லைத் தமிழில் எழுதும் போதெல்லாம் அது குறையவும் அதற்குரிய ஒசை கெடாமல் ஏற்ற கோலங் கொள்ளவும் தக்கதாய் இயற்றி இருக்கும்” என்று கூறுகிறார். ஆனால் 1872இல் அவர் வெளியிட்ட கலைச்சொல் பட்டியல் Belly - வயிறு போன்ற புதிய தமிழ்ச் சொற்கள் காணக்கிடைக்கின்றன. வடமொழியும் ஆங்கிலமும் சொற்களில் விஞ்சி இருக்கக் காரணம் ஃபெப்ரீஷியஸ் (1778) இராட்லர் (1830) வின்கலோ (1845) ஆகியோரின் அகராதிகள் இவர் காலத்திலேயே வெளிவந்துவிட்டன. இக்காலகட்டத்தில் வடமொழியே உயர்ந்த மொழி என்ற கருத்தும் நிலவி வந்ததால் கிறீன் வடமொழியையும் ஆங்கிலத்தையுமே கலைச் சொல்லுக்கு மிகுதியாகப் பயன்படுத்தினார்.

இதே போல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட தொழிற்புரட்சியின்

விளைவாக சுகாதார வாழ்விற்குப் பலவித இடையூறுகள் ஏற்பட்டுப் பல நோய்களும், சமூகப் பிரச்சினைகளும் பெருவாரியாகப் பரவின. இங்குத் தோன்றிய நூல்கள் தூய்மை இன்மையைக் கருத்திற் கொண்டு வெளிவந்தன. அவை தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. (எ.கா 1869இல் சுகாதார விளக்கம்) இதன் பொருள் அட்டவணையில் ஆகாயம், போஜனம், தேகசுத்தம், வஸ்திரம், வாசஸ்தலங்கள் என்ற வடசொற்களே மிகுந்து காணப்படுகின்றன. இதுபோலவே புதிய கண்டு பிடிப்புகளான எந்திரங்களைப் பற்றிய “ஆயில் என்ஜின்” “மோட்டார் ரிப்பேர் இரகசியம்” போன்ற நூற்களும் வடசொற்களும் ஆங்கிலச் சொற்களும் கலந்து எழுதப்பட்டது. டாக்டர் கிறீனைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டில் மஜகந்தாத நாயுடுவினால் நூல்கள் எழுதப்பட்டன. இதன் தலைப்புகள் “சாரீர வினாவிடை”, “பைஷ் ஐகல்பாம்”, “பிரசவ வைத்தியம்” போன்றவை. கிறீனைப் போலவே இந்நூல் தலைப்புகளும் வடமொழியே. வடசொற்களே கலைச் சொற்களாக நூலில் மிகுதியாகப் பயன்பட்டிருக்கிறது. மேலும் இவர்கள் நூலில் கலைச்சொல் பட்டியலில் நல்ல தமிழ்ச்சொல் இருந்தாலும் வடசொல்லே உரை நடையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது அக்காலத்திய சொல்லாட்சியை அறிவுறுத்துகிறது.

சேலம் பகடாலு நரசிம்மலு நாயுடு 1900இல் விவசாயம் அல்லது கிருஷி சாஸ்திர சாரசங்கிரகம் என்ற நூலை வெளியிட்டார். இதில் வடமொழியும் தமிழும் இடையிடையே ஆங்கிலமும் கலந்த பல கலைச் சொற்கள் உள்ளன. எ.கா. Geologist - தத்துவ சாஸ்திரிகள்.

இதனைத் தொடர்ந்து 1916இல் வெளிவந்த தமிழ் சாஸ்திர பரிபாவை சங்கத்தாரின் இதழ் ராஜாஜி மற்றும் வெங்கட சுப்பையரும் சேர்ந்து அதனை ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டனர். இதில் வெளிவந்த கலைச்சொற்கள் வடமொழிச் சொற்களேயாகும். (எ.கா.) chemistry - இரசாயன சாஸ்திரம்

1921இல் ஆயுள்வேத, அலோபதி மருத்துவ இதழ்களில் இம்மருத்துவங்கள் எம்மொழியிலிருந்து வந்தனவோ அம்மொழியின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டு, தமிழிலும் அம்மொழியின் கலைச் சொற்களே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆயுள்வேதக் கட்டுரைகளில் 40 விழுக்காடு வடசொற்களும், கிரந்த எழுத்துக்களும் கலந்துள்ளன. ஆனால் அலோபதி மருத்துவக் கட்டுரைகளில் வடசொற்கள் சற்றுக் குறைவு; கிரந்த எழுத்துக்களும் குறைவு. (எ.கா.) ஆயுள்வேத இதழ் வைத்திய கலாநிதி (1921) “ஆயுஷ்ய ரஸாயநம்” - இது வெகு சிலாக்யமான விருத்தி மருந்து ப்ருங்காமல தைலம்

முதல் தரமான ஸ்நான தெலம் சிரஸ்களையும் கண்களையும் பொதுவாக தேவைத்தையும் குளிரச் செய்வது.

1926இல் சிதம்பரநாத முதலியார் மொழி பெயர்த்து வெளியிட்ட இந்திய நர்ச்களுக்கான பாட நூலில் தமிழ்க் கலைச்சொல்லை அடுத்து அடைப்புக்குறிக்குள் ஆங்கிலச் சொல்லும் தரப் பட்டுள்ளது. (எ.கா.) சின்னம்மை (சிக்கன் பாக்ஸ் Chicken Pox)

1932இல் தமிழைப் பயிற்றுமொழியாக அறிவித்த பின் அரசால் வெளியிடப்பட்ட கலைச் சொற்கள் பெரும்பாலும் வடசொல்லாகவும் ஆங்கிலமாகவும் இருந்தன. Analytical Chemistry - விபேதன ரஸாயன நூல்.

1940இல் இந்தியாவிற்கு ஒரு கலைச் சொல் என்பதற்காக தமிழறிஞர்கள் இல்லாது கலைச் சொல்லாகக்கூடும் உண்டாக்கப்பட்டது. இப்படியாகத் தமிழ் நூல்களில் சமஸ்கிருதமும், ஆங்கிலமும் எழுத அரசே வாய்ப்பளிப்பதை உணர்ந்த தனித் தமிழ் இயக்கம் தமிழில் தூய்மையைக் காக்க முற்பட்டது. பல நல்ல தமிழ்க் கலைகள் உருவாகின.

ஆனாலும் 1940ல் மீண்டும் வடமொழிச் செல் வாக்கு மேலோங்கியது. அதற்குக் கண்டனம் எழவே கல்லூரித் தமிழ்க் கல்விக்குமுன் ஒன்று தோற்றுவிக்கப் பட்டது.

1960க்குப் பிறகு வடமொழி ஆங்கிலச் சொற் களை நீக்க முயற்சி தோண்றி கருத்துத் தெளிவிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது. 1962இல் தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல் நிலையம் 1975 வரை 663 அறிவியல் நூல்களை வெளியிட்டது.

1982இல் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் பொறியியல், மருத்துவம், தாவரம் முதலிய துறைகள் சிறந்த கலைச் சொற்களைத் தொகுத்தது. 1990இல் அவை வெளிவந்தன.

மொழித்தூய்மையும் சமூகமும்:

ஆரம்பத்தில் குருகுலக் கல்வி தமிழகத்தில் உயர்குல மக்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்ட 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை பிரபுத்துவ சமூகத்தைப் பாதுகாப்பதற்குப் பயன்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் கல்வியறிவு பெற்றவர் 15 விழுக்காட்டினரே. அவர்களில் பெரும்பாலோர் நகரங்களிலும் பேரூர்களிலும் வசித்தவர்களே. இந்நாட்டில் தனிப்பெரும் தொழிலாக இருந்த வேளாண் தொழில் செய்தோர் உழுதுண்போர் உழுவித்துண்போர் என்று பாகுபடுத்தப்பட்டு எழுத்தறிவு பெற்றகாதவர்கள் என்ற எண்ணத்தைப் பரப்பி அவர்களை அறிவு ஒளி அண்டாமல்

பார்த்துக்கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டது. மேலும் குருகுலக் கல்வியும், மதக் கல்வியும், கல்வி முறையில் அறிவியல் தத்துவக் கருத்துக்களை வளர விடாமல் தடை செய்தன. இதனை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக 1706-1868ஆம் ஆண்டு வரை 4200 வெளியீடுகளைக் கொண்ட நூல்கைவை ஒன்றை ஜான் மூர்டாக் என்பார் தொகுத்தனித்தார். இந்நூல்கைவை வகுப்பு ‘டி’ எனும் பிரிவில் இயற்கை அறிவியல் என்னும் தலைப்பில் அறிவியல் நூல்கள் வெளியீடு பற்றி மதிக்கப்படும் போது “தமிழர்களை மட்டும் நோக்கினால் அறிவியல் செய்திகளைத் தாங்கியுள்ள நூல்கள் ஏதுமில்லை” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இக்காலகட்டத்தில் 1832இல் வெளியான பூமி சாஸ்திரத்திலிருந்து 1860 வரை தமிழ் அறிவியல் நூல்களைப் படைத்தவர்கள் பெரும்பாலும் புராட்டஸ்டன்ட் பாதிரியார்களே. இதைத் தொடர்ந்து 1858இல் இருந்து கிறிஸ்துவ பள்ளிப் பாடநூல் சங்கம் பிறகு கிறிஸ்துவர் லிட்ரேசர்சர் சொசைட்டி மூலமும் பல அறிவியல் நூல்கள் எழுதப்பட்டன. இவர்கள் நூலிலும் மிக அதிகமாக வடமொழியும் ஆங்கிலமுமே கலைச் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப் பட்டன.

இதன் பிறகு மதராஸ் ஸ்டேட் புக் அன்ட் வெர்னாகுலர் லிட்ரேசர்சர் சொசைட்டி மூலம் தமிழர்கள் எழுதிய நூல்கள், பாதிரியார்கள் எழுதிய நூல்களை விமர்சித்துப் பதில் கொடுக்கவே எழுதப் பட்டன. (எ.கா.) பூகம்பம் எரிமலை இவைகளின் வரலாறு, பூகோள் பகோள் சாஸ்திரம். இந்நூல் களிலும் வடமொழியே மிகுதி.

1900-1920 வரை கல்விக் கொள்கையின்படி 64 அறிவியல் நூல்களும் பாட நூல்களும் வெளியிடப் பட்டன. தமிழ் மக்களே அறிவியல் நூல்களை எழுதினார்கள். ஆனால் இக்காலகட்டம் அனைத்துக் கல்விக்கும் வடமொழியே தகுதி யானது என எண்ணப்பட்ட காலம்.

இதே காலத்தில் தொழிற் புரட்சி காரணமாக எழுதப்பட்ட நூல்களின் பெயர்களிலும் மொழி பெயர்ப்புகளிலும் ஆங்கிலம் ஒலிபெயர்ப்பு மிகுதி யாகக் கலந்தது. (எ.கா.) 1896 ஆயில் என்ஜின், 1916 மோட்டார் ரிப்பேர் இரகசியம்.

தனித்தமிழ் இயக்கம்:

இதனைத் தொடர்ந்தே மனோன்மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை, மறைமலையடிகள், பாவாணர் போன்றோர் தனித்தமிழ் இயக்கத்தை வேறுன்றச் செய்து தமிழின் தூய்மைக்காக முற்பட்டதால் நல்ல கலைச்சொற்கள் உருவாகின. (எ.கா.) Heart என்பதற்கு ஹிர்தயம் என எழுதப்பட்டது. பின்னர் இதயம் ஆகியது.

இலங்கையில் மொழித் தூய்மை:

இதே காலகட்டத்தில் அறிவியலில் வட சொற்கள் இடம் பெற்றதற்கு மாறாக, இலங்கையில் நல்ல தமிழில் மொழித் தூய்மைக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டது. எ.கா. மருத்துவர் சின்னதம்பியின் நூல்கள் (1932-1972)

Kidney Tray - குண்டிக்காய் தட்டம்

Anti Pyretics - காய் வெதிரிகள்

சிரந்த எழுத்துக்கள் முழுவதும் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

எ.கா. Zam - யாம், Gelly - யெல்லி, Syringe - சிறுங்கி.

இதன் காரணமாக இந்துவில் உள்ள ஒர் அறிவியல் சொல்லில் பொருள் மாறுபட்டு, எனிமை மற்றும் இனிமையற்றுக் காணப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் அறிவுப் பரப்பல் முதல் நிலையிலும் மொழி உணர்வு இரண்டாம் நிலையிலும் இருந்தன.

இதே போல் தமிழகத்திலும் ஆங்கிலமற்ற சொற்கள், பெயர்ச் சொற்கள் வழக்கத்திற்கு மாறாக மாற்றி எழுதிக் கலைச் சொற்களை உருவாக்கினார்கள்.

(எ.கா.) Bock Cock-பாப் காக்கு, ஸ்டாலின் - இசுடாலின் இவைகளும் நாளைடைவில் எழுத வாரற்றுப் போயிற்று.

இன்றைய நிலையில் இலக்கண நெகிழ்வுகள்:

உரைநடையில், கலைச் சொல்லாக்கத்தில் இலக்கண நெகிழ்வுகள் காணப்படுகின்றன.

1. க்ஷட்டப்ற் கடைசியில் வருகிறது (எ.கா.)-டாக்டர், டானிக்
2. மொழி முதலில் ப் வருகிறது (எ.கா.)-ப்ரோம்
3. Laser என்பது இலேசர் ஆகாது லேசர் ஆனது
4. Chloroform க்ளோரோபோம் என்று எழுத வேண்டியது க்ளோரோபார்ம் என்றாகியது.
5. குருதி என்ற நல்ல தமிழ்ச் சொல் இருப்பினும் இரத்தம் எனும் சொல் எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
6. கூச்சச் சொற்கள் களையப்பட்டுள்ளது. (எ.கா) முலை - மார்பகம்
7. இதனைத் தாண்டி கருவியின் பெயர், வாய்ப் பாடுகள், குறியீடுகள், சமன்பாடுகள், ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறவேண்டுமெனில் சர்வதேசச் சொற்கள் அப்படியே எடுத்தாளப்படுகின்றன. (எ.கா) பாரன்ஹ்ட், செல்சியஸ்.

8. மருந்து, கருவிகளின் பெயர்களைக் குறிப்பிடும் பொழுது சாதாரணமாக கிரந்த எழுத்துக்கள் உபயோகப்படுகிறது. (எ.கா) Anti Histamine - ஆண்டினிஸ்டமின்; Jenner - ஜென்னர்.

இவ்வகை இலக்கண மாற்றங்கள் தானாகவே நடைபெறுவதைப் பேரா.அ.கி.பரந்தாமனார் “இலக்கணமும் காலத்துக்குக் காலம் மாறி வருவது கண்கூடு. மாறி வருவதுதான் வளரும் இலக்கணத் திற்கு அறிகுறி, வாழும் இலக்கணத்திற்கு அடையாளம்” என்று கூறுவது ஏற்படையதாகவே உள்ளது.

இன்றைய நிலையில் மொழி வளர்ச்சியா? தேய்வா?

இம்மாதிரியான மாற்றங்கள் தேவைதான். ஏனெனில் “மனித சமுதாயம் வெகுதாரம் முன்னேறி விட்டது. இன்றைய சமுதாயத் தேவையும் மாறி விட்டது. தமிழ் மொழி அமைப்பில் மாற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. சங்கத் தமிழ்க் கூறுகள் இன்று மொழியில் மாறிவிட்டன. எழுத்தில், சொல்லில், பொருளில் இன்று மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இவற்றை நோக்கும்பொழுது தமிழில் இன்றைய நிலையைக் காணும் பொழுது அதன் வளர்ச்சி நிலை நமக்குப் புலப்படும்” - ஓ. பாலகிருஷ்ணன்.

ஆனால் இன்றைய நிலையில் அறிவியல் உரையாடலில் அல்லது எழுத்தில் தமிழ்க் கலைச் சொற்களின் பயன்பாடு குறைந்து ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்துவது மிகுதியாக உள்ளது. சில சமயங்களில் சில ஆங்கிலச் சொற்களை மட்டும் பேச வதும் மற்றும் சில சமயங்களில் வாக்கியங்களை அப்படியே ஆங்கிலத்தில் பேசுவதும் நடைமுறையில் உள்ளன.

இதுபோலவே பல லட்சம் மக்கள் பார்க்கும் தொலைக்காட்சியிலும் “வீவோர்ஸ் இன்னைக்கி சந்திரனைப் பற்றி கொஷ்சின் கேட்ட பின் ரைட்டா அல்லது ராங்கான்னு சொன்ன பின் ஒரு சூப்பரான் சாங் உங்களுக்குப் போடுவேன்” என்பதும், பல்லாயிரம் பேர் பார்க்கும் விளம்பரப் பலகையில் கடையின் பெயர் “இங்கிலீஷ் பார்மஸி” என்பதும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதுதான் இன்றைய தமிழகத்தின் தமிழ்.

கலைச் சொல் அகராதி:

இத்தனை நடந்துகொண்டிருக்கும் தமிழ் நாட்டில் மனவை முஸ்தபா (1991, 94) அறிவியல் கலைச் சொல் களஞ்சியம் எனச் சில கலைச் சொல்லக்காதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். அ.கிருஷ்ண மூர்த்தி மற்றும் டாக்டர் சம்பத் குமாரால் அறிவியல் அகராதி வெளிவந்துள்ளது. இதே போல் முனைவர் மனவை முஸ்தபா, டாக்டர் சாமி சண்முகம் மற்றும் முனைவர் ஜோசப்பினாலும்

மருத்துவ அகராதிகள் சிறப்பான முறையில் வெளி வந்துள்ளன. இவைகள் நல்ல தமிழை எழுத உதவுகிறது என்றால் மிகையில்லை.

பரிந்துரைகள்:

தமிழும் ஆங்கிலமும் கலந்து எழுதுவது ஏன் என்ற வினாவிற்குக் கிடைக்கும் பதில் “சயின்ஸ் புரியும்படி எல்லாம் காஷ்வலாக இருக்கணும்” என்பதே.

சொல் கலப்பிற்குத் தேவைக்கு ஏற்படக் கடன் வாங்கலாம். ஆனால், எல்லாமே கடனாக இருந்தால் நாம் நாமாகவே இருக்க மாட்டோம். “தமிங்கிலம்” என்ற ஒரு புதுமொழி உருவாகிவிட்டது. இது போய் நாம் பயப்படும் அளவிற்கு எப்படி தீவுகளில் Pidgin மொழி பேசப்படுவது போல; பல மொழியினர் உள்ள தமிழர் குடியேறிய மொர்சியலில்

பேசும்

கி ரி யே பால்

மொழி போல

இக்கணினி

யுக்கத்தில்

இப்படியே

விட்டுவிட்டால்

தமிழ்நாட்டிலும்

கி ரி யே பால்

மொழி

பேசப்படும்,

எழுதப்படும்.

ஆகவே,

தேவைக்கேற்ப

கிரந்தத

எழுத்துக்க

கணக்கும்,

சர்வதேசச்

சொற்களையும்,

பிற மொழிச்

சொற்களையும் எடுத்துக்கொண்டு தூசு படிந்த

தமிழை மாகபடியாது விளங்குமாறு செய்ய

வேண்டும். இதற்கு இன்றைய நிலைக்குத் தேவைப்

பாடுகள் சில உடனடி நடவடிக்கைகள். இதழ்,

வானோலி, தொலைக்காட்சி, சினிமா போன்ற

வற்றில் நல்ல தமிழ்த் தெரிந்த எழுத்தாளர்கள்

இருக்க வேண்டும். எல்லாத் தொலைத்தொடர்பு

சாதனங்களிலும் தமிழைச் சரிவர எழுத கண்

காணிப்புக்கும் அமைக்க வேண்டும்.

சிங்கப்பூர் வழிகாட்டுகிறது

சீனமொழியில் மாண்டரின் சைனீஸ் (Mandarin Chinese) என்றும் காண்டோனீஸ் (Cantonese) என்றும் இரண்டு வகையாகப் பேசப்படுகிறது.

இதில் மாண்டரீன் சைனீஸ் மொழியே பேசப்பட வேண்டும் என்ற நிலைப்பாடு கொண்டுள்ள சிங்கப்பூர் தொலைக்காட்சி நிறுவனம் ஹாங்காங் தொலைக்காட்சியில் ஒலிபரப்பாகும் காண்டோனீஸ் சின்னத் திரைப்படங்களை மாண்டரீன் மொழியில் மொழி மாற்றம் செய்தே (DUBED) ஒலி பரப்புகிறது. மேலும் அதன் அண்டை நாடான மலேசியா தொலைக்காட்சி - 3 என்ற தொலைக்காட்சியில் வரும் காண்டோனீஸ் - இல் வெளி வரும் செய்திகளை சிங்கப்பூரிலிருந்து வெளிவரும் இதழ்களில் அம்மொழியிலேயே வரத் தடைசெய்து உள்ளது.

இதுபோலவே ஆங்கிலம் கலந்து கிரையோல் “சிங்கலீஸ்” சிங்கை தொலைக்காட்சியில் வெகு வாகப் பயன்பாட்டில் இருந்தது. இதன் காரணமாக இளைஞர்கள் இதுதான் ஆங்கிலம் என்று

எண்ணக்கூடும் என்பதால், இக்கிரையோல் மொழி தவிர்க்கப்பட்டு மிகக்குறை நந்த அளவிலேயே தொலைக்காட்சியில் வழக்கத்தில் உள்ளது.

பரிந்துரை

இந்தோனேசியா, பிரைன்ஸ், மலேசியாவைப் போல் பிற மொழி க்கலப்பை ஒரு குற்றமாகக் கருதி அதனை நீக்கச் சட்டம் இயற்ற வேண்டும்.

மற்ற மொழிச் சொற்களுக்கு நிகரான சொற்கள் எளிதில் கிடைக்க புதிய அகராதிகள் அவசியம். இது தவிர ஒரு மேற்கொள் அகராதியும், வட்டாரச் சொல் அகராதியும் இன்றியமையாதது.

புதிய கண்டுபிடிப்புகள், கருவிகள் பலநாடுகளில் உருவாக்கம் பெறும்பொழுது அப்போதே தமிழ்ச் சொல் இங்குப் புழக்கத்தில் வர வழிசெய்தல் வேண்டும்.

இளங்கலை, முதுகலை மற்றும் இதழியலிலும், இலக்கியம் சார்ந்த பாடங்களோடு இணைய பயன்பாட்டுத் தமிழ், கலைச்சொல் உருவாக்கத்

தமிழ் மற்றும் மொழி சார்ந்த சிறப்புத் தமிழும் பாடமொழியாக இருக்க வேண்டும். அதாவது தமிழ்பயனாக்க மொழிப்படிப்புக்கு முக்கியத்துவம் வழங்க வேண்டும்.

ஊடகங்கள் கையில் ஊடாடும் அறிவியல் தமிழும், அறிவியல் பாடத் தமிழும் ஒரே தமிழாக, துறைக்கேற்ற பயன்பாட்டுத் தமிழாக மாற்ற வழியமைக்க வேண்டும். இதிலே ஒன்று, அதிலே ஒன்று கூடாது.

கல்லூரிகளில் பகுதி - 1, என்று தமிழ் இருந்தாலும் அந்த மதிப்பெண்கள் பட்டம் வழங்கும் போது தர மதிப்பீடுகளுக்கு ஏற்கப்படுவதில்லை. எதிர்காலத்தில் இந்திலை மாற்றியமைக்கப்பட்டு அந்த மதிப்பெண்களும் தர மதிப்பீட்டுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இது இல்லாத நிலையிலேயே மாணவர்கள் தமிழை ஊன்றிப் படிப்பதில்லை. தமிழாசிரியர்களுக்கு தனிப்பயிற்சி வகுப்புகள் கிடையாது.

தமிழைப் பொறுத்தவரை கலைச்சொற்கள் தூய தமிழில் இருத்தல் வேண்டும் என்ற எதிர் பார்ப்பு உண்டு. இவற்றை நடைமுறைப்படுத்த மருத்துவம், பொறியியல் மற்றும் அறிவியல் சம்பந்தப்பட்ட சொற்களும் சமூக அறிவியல் ஏற்பாடுகளும் தொகுத்தப்பட்டுச் சிறுசிறு தொகுதி களாக இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் வெளி வந்துள்ளன. இவற்றையெல்லாம் தெரிந்து ஆவணப் படுத்த வேண்டும். தமிழகத்திலுள்ள மரபு வழித் தொழிலாளர்களிடமிருந்து கலைச் சொற்களைத் திரட்ட வேண்டும். புதுச்சொற்களை ஆக்க வேண்டும். தேவையான அகராதிகளை வெளியிட வேண்டும். இப்பணிகளை மேற்கொள்ள தமிழ்க் கலைச்சொல் தரப்படுத்தக் குழு ஒன்று உடனே அமைக்க வேண்டும். இதில் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் சார்பாளர்களும் இடம் பெற வேண்டும். துறை அறிஞர்களோடு மொழியியல் அறிஞர்களும், தமிழ் அறிஞர்களும் இடம் பெறுதல் வரவேற்கத் தக்கது. இது ஒரு தீர்வகமாக (Clearing House) இருந்து செயல்பட வேண்டும். இக்குழு கலைச் சொல் பட்டியல்களை மட்டும் வெளியிடாது தரப்படுத்தப்பட்ட கலைச்சொல் அகராதிகளைத் துறை வாரியாகவும், பொதுவாகவும் வெளியிட வேண்டும். அவற்றைப் பயன்படுத்திப் பாட நூல்கள் எழுதப்பட வேண்டும்.

அறிவியல் மூல நூல்களை எழுதுவதோடு மொழிபெயர்ப்பும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதற்கான அறிவியல் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு மையம் (Centre of translating Science and Literature) ஒன்று நிறுவப்பட வேண்டும். இவற்றையெல்லாம்

பயன்படுத்தத் தமிழே பயிற்று மொழியாக வேண்டும். மொழியை புதிய சூழலுக்குப் பயன்படுத்தும் பொழுது ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களுக்கு அவ்வப்பொழுது தீர்வுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டே வரும்.

மலேசியாவிலுள்ள தன் பாஷா புஸ்தக நிறுவனம் மலாய் மொழியில் கலை, அறிவியல், மருத்துவம், பொறியியல் ஆகிய பாடங்களை பல்கலைக்கழக நிலை வரை பாட நூல்களை எழுதி மொனப் புரட்சி செய்துவருகிறது. இதே போல் இலங்கை அரசாங்க மொழித் திணைக்களம் பல்கலைக்கழக நிலை வரை ஏராளமான ஆங்கில நூல்களை மொழிபெயர்த்து வெற்றி பெற்று வருகிறது.

மொழித் தூய்மையைக் காத்தல்

உலகில் பல மொழிகள் இந்த மொழிக் கலப்பால் சிக்கல்களை எதிர்நோக்கின. சோமாலி, மாயன், போலிஷ், ஹங்கேரி முதலிய மொழிகள் தங்கள் இயல்பைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளப் போராடின; ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றன.

மொழித் தூய்மை நடைமுறைக்கு ஏற்றதா? சாத்தியமா? முடியுமா?

இறமொழிச் சொற்களைக் கூடுமானவரை தவிர்ப்பதன் மூலம் மொழித் தூய்மையைக் காப் பாற்றலாம்; நடைமுறைப்படுத்தலாம். ஆனாலும், தவிர்க்க முடியாத சொற்களும் உள்ளன. குறிப்பாக பெயர்ச்சொற்கள். (எ.கா) பாரன்ஹீட், செல்சியஸ், நெட்ரஜன். இவ்வகைச் சொற்கள் பெரும்பாலும் வேதியியல், மருந்தியல் தொடர்பானவை. தூய்மையைக் காப்பதில் இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுவதும் உண்டு.

பேச்சு வழக்கு / எழுத்து வழக்கு

எழுத்து வழக்கில் தூய்மையைக் காப்பாற்று வதில் அதிகத் தொல்லை இல்லை. ஆனால், பேச்சு வழக்கில் இது சாத்தியப்படுமா என்பது கேள்விக் குறியே. ஏனெனில், இருமொழிக் கலப்பு என்பது இயல்பாக இருக்கிறது. மேலும் இன்று தொலைக் காட்சி மற்றும் ஊடகங்கள் இந்த இரு மொழிக் கலப்பை ஊக்குவிப்பதால் மொழித் தூய்மை பாதிக்கப்படுகிறது. இதில் கவனம் செலுத்தினால் பேச்சு வழக்கிலும் கூடுமானவரை தூய்மையைக் காப்பாற்ற முடியும்.

மொழியைப் பயன்படுத்துபவர் தம் மொழியின் இயல்பை அறிந்து பல துறைகளிலும் கவனத் துடன் இயல்பு கெடாது பயன்படுத்தினால் ஓரளவு அதன் தூய்மையைக் காக்கலாம். அதற்கு ஓரளவு விதிவிலக்கும் உண்டு.

நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன் கோபம் வரவேண்டும்?

(மொழி, கலை இலக்கியம், தத்துவம் பற்றிய பெரியார் எழுத்துக்களின் தொகுப்பு)

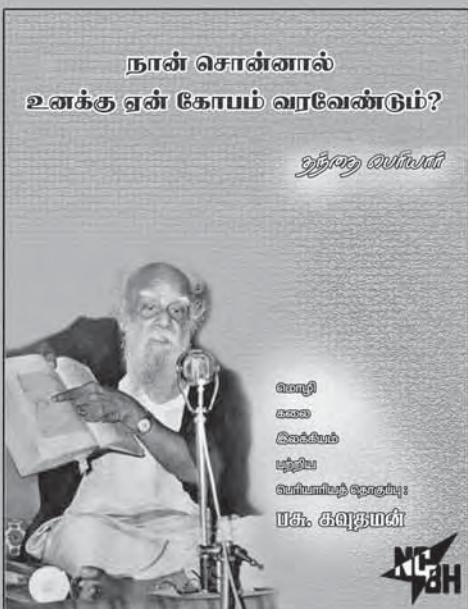
தொகுப்பாளர்: பசு.கெளதுமன்

விரைவில்...

நியூ செஞ்சுரி வெளியீடாக...

அழிரக்கணக்கான

பக்கங்களில்...

தொகுதி 1 மொழி

தமிழ், ஆங்கிலம், இந்தி, சமஸ்கிருத மொழிகள் குறித்து பெரியாரின் பதிவுகள்

தொகுதி 2 கலைக்கியம்

மனுதர்மம், கீதை, புராணங்கள், ராமாயணம், திருக்குறள், பாரதிதாசன் வரை பெரியாரின் விமர்சனங்கள்

தொகுதி 3 கலை பண்பாடு

இசை, நாடகம், சினிமா, இதழியல் மற்றும் பழக்கவழக்கம், பண்பாடு மற்றும் பார்ப்பனியம் குறித்த பெரியாரின் பதிவுகள்

தொகுதி 4 தத்துவம் - சொற்சித்திரம்

தத்துவத்திற்கு எப்படி மத வர்ணம் பூசப்பட்டது என்பதற்கான பெரியாரின் பதிவுகள்

தொகுதி 5 சித்திரபுத்திரன் பதிவுகள்

வெவ்வேறு புனைபெயர்களில் பெரியார் எழுதிய உரையாடல்கள், கேள்வி பதில்கள் நாடகப்பதிவுகள்.

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவலின் புதிய வெளியீடுகள்

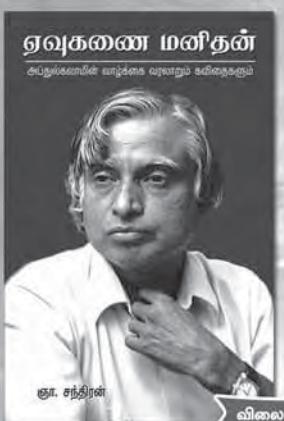
விலை : ₹ 500/-

விலை : ₹ 70/-

விலை : ₹ 120/-

விலை : ₹ 50/-

விலை : ₹ 260/-

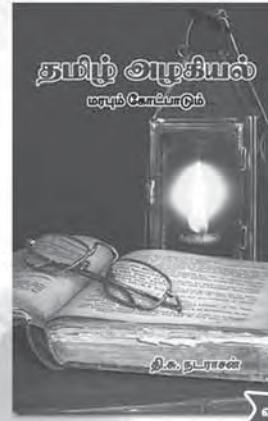

விலை : ₹ 115/-

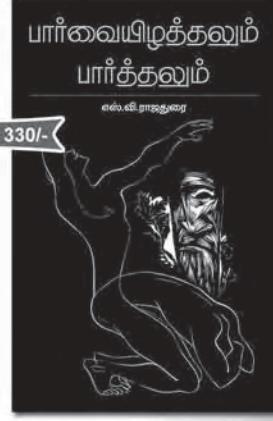

விலை : ₹ 275/-

அ. துட்சியாலம்த்தி

விலை : ₹ 190/-

விலை : ₹ 330/-

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவல் (பி) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098
போன்: 044-26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.com

ந
ல
ம

பு
த
து

வ
ல
ர
ந
த

ந
ா
ள

சங்கத் தமிழர் வாழ்க்கைப் இன்புலத்தீலான நாவல்

ந.முருகேசபாண்டியன்

வரலாறு என்பது நினைவுகளின் வழியே கடந்த காலத்தின் பதிவாக வெளியெங்கும் மிதக்கிறது. இன்மையின் அபத்தத்தை அறிந்த மனிதர்கள், எப்படியாவது தங்களுடைய இருப்பினை அடுத்த தலைமுறைக்கு அறிவித்திட மொழி யினாலான இலக்கியத்தையே பெரிதும் நம்புகின்றனர். ஒரு காலகட்டத்தின் குரலாகப் படைப்புகளை அனுகூலின்ற பார்வை, நுட்பமான வாசிப்பினுக்கு இட்டுச் செல்கிறது. படைப்பாளரின் கற்பனை வீச்சிற்கு அப்பால், வாசிப்பின் மூலம் கண்டறிகின்ற பிரதியின் அரசியல் முக்கியமானது. மொழியின் வழியே யோசிக்கின்ற மக்கள், வரி வடிவில் பதிவாக்கிட விஷேந்தவை, அடையாள அரசியலுக்கு வித்திட்டுள்ளன. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ் மொழியினால் அடையாளப்படுத்தப் பட்ட நிலவெளியில் வாழ்ந்திட்ட மக்கள் பற்றிய பேச்சுகள், இன்றாவும் தொடர் வதற்குக் காரணம் சங்க இலக்கியப் படைப்புகள்தான். முன்னொரு காலத்தில் தமிழைப் பேசியவர்களின் மன உணர்வுகள், வாழ்க்கைமுறை என்னவாக இருந்திருக்கும் என்பதற்கு ஒரே சாட்சியாக சங்கப் படைப்புகள் உள்ளன. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும், வைதிக, சைவ, வைணவ மதங்களின் ஆதிக்கம் காரணமாகச் சங்க இலக்கியம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தது. இன்று உலக மெங்கும் பரவியுள்ள தமிழர்களின் அடையாளமாகச் சங்க இலக்கியம் கருதப்படுகிறது. தமிழ் மொழி, செவ்வியலானது என்று அறிவிக்கப்பட்டவுடன் சங்க இலக்கியம் குறித்து ஆய்வுகளும் பேச்சுகளும் பெருகியுள்ளன. எனினும் சங்க இலக்கியப் படைப்புகள் சித்தரிக்கும்

காட்சிகள், சம்பவங்களை முன்வைத்துப் படைப்பு ரீதியில் தமிழில் எதுவும் வெளியாகவில்லை. இத்தகு சூழலில், மனோஜ் குரூர் மலையாளத்தில் சங்கப் படைப்புகள் பின்புலத்தில் பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்க்கையை எழுதியுள்ள நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள் நாவல் தனித்து விளங்குகிறது. அந்த நாவலைத் தேடிக் கண்டறிந்திட்ட மொழிபெயர்ப்பாளர் கே.வி.ஜெயழே, காலத்தின் தேவையாகத் தமிழாக்கியுள்ளார்.

குறுந்தொகை உள்ளிட்ட எட்டுத்தொகை நூல்களும், திருமுருகாற்றுப்படை முதலான பத்துப் பாட்டுக்களும் அடங்கிய சங்க இலக்கியப் படைப்புகளின் சாரத்தைக் கண்டறிவது சிரமமானது. இனக்குமுத் தலைவர்களும், குறுநில மன்னர்களும், வேந்தர்களும் அரசாண்ட நிலப்பரப்பினைத் தமிழர்களின் நினைவிற்குள் தகவலைக்கப்படும் நுட்பமான பணியைச் சங்கப்பாடல்கள் செய்துள்ளன. ஆண், புறத்தில் நிலப்பரப்பினைத் துய்ப் பதற்குப் புறப்பாடல்களும், அகத்தில் பெண்ணுடலைத் துய்ப்பதற்கு அகப்பாடல்களும் தளம் அமைத்திட்டன. பாணர்கள், தமிழ் நிலவெளியில் அங்குமிங்கும் பயணித்ததைப் பதிவாக்கியுள்ள ஆற்றுப்படை நூல்கள் சித்திரிக்கிற நிலக் காட்சிகள், பேரரசு உருவாவதற்கான பின்புலம். வாய்மொழிப் பாடல் மரபு நிலவிய கால கட்டம், வீரயுகம் எனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிறது. வேற்று நாட்டிலிருந்து மாடுகளைக் களவாண்டு வருதல், ஆநிரை கவர்தல் என்று வெட்சிப் போருக்குரியதாகக் கொரவத்துடன் கருதப்பட்டது. ஏறக்குறைய நானூறு ஆண்டுகள் ஏற்றத்தாழ்வான சூழலில் பல்வேறு போக்கு களுக்கு இடமளிக்கும் சங்க இலக்கியப் பாடல்களை வாசித்துவிட்டு, நாவல் எழுதுவது என்பது ஒருவகையில் சவால். மலையாளத்தைத் தாய்மொழியாக்குகொண்டு, கேரளாவில் வாழ்கிற மனோஜ் குரூர், சங்க இலக்கியப் பிரதிகளின் வழியே சங்க காலத்திற்குள் பயணித்து, சவாரசியமாகப் புணைக்கதையைச் சொல்லியிருப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. உலகமெங்கும் எட்டு கோடித் தமிழர்கள் வாழ்ந்தாலும், தமிழர்களின் அடையாளமாக விளங்குகிற சங்க இலக்கியத்தை நவீன வடிவில் வெளியிட முயலாத நிலையில், மலையாளியான

மனோஜ் முன்வந்திருப்பது பாராட்டிற்குரியது. சேர நாட்டினராக மனோஜ் தன்னிலை அறிந்திட்ட நிலையில், தமிழ்ப் பண்பாட்டு அமசங்களுடன் கடந்த காலத்தில் மிதப்பதுதான், நாவல் உருவானதற்கான அடித்தளமா? யோசிக்க வேண்டியுள்ளது.

மலையாள மொழியில் நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள் என்ற தலைப்பில் வெளியான நாவல், அதே பெயரில் தமிழில் வெளியாகியுள்ளது. மொழிமாற்றத்தில் நாவலின் கடைப்போக்கு, காவியத்தன்மையுடன், பழந்தமிழ் இலக்கியப் பிரதிபோல விரிந்துள்ளது. இரண்டாயிரமாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட கடைக்கேற்ற செறிவான மொழியைக் கையாண்டிருப்பதனால், நாவல் செவ்வியலாக உள்ளது. ஓரளவு சங்க இலக்கியம் அறிந்தவர் எனில், நாவலுக்குள் எளிதாகப் பயணிக்கலாம். சராசரி வாசகர் கொஞ்சம் கவனத்துடன் வாசித்தால், புனைக்கதை தரும் இன்பத்தை நுகரலாம்: இப்படி யெல்லாம் முன்னோர் வாழ்ந்தனரா என அறியலாம்.

நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள் நாவலின் மையம், சங்கப் பாணர் மரபாகும். பெரும் பாணனின் தலைமையில் செயல்படுகிற பாணர்கள், இசைக் கருவிகளை மீட்டுவதுடன், நாட்டியமாடுவதிலும் வஸ்லவர்கள். எளிமையான இனக்குழுத் தலைவர்களின் ஆரூகைக்குட்பட்டிருந்த நிலப்பரப்பு சிதலமடைந்து, வேந்தர்களின் ஆதிக்க அரசியல் ஏற்பட்டபோது, ஏற்கெனவே செல்வாக்குடன் விளங்கிய கலைஞர்களான கூத்தர், விறலியர், பாணர் போன்றோர் ஆதரிப்பவர் மாரும் இன்றி, வறுமையில் வாடினர். பாணர்களின் பசியைப் போக்குகிற குறுநில மன்னனைத் தேடிச் செல்லுவது பற்றிய குறிப்புகள், சங்கப் பாடல்களில் நிரம்ப இடம் பெற்றுள்ளன. இத்தகைய பாணர்கள் பாடல்கள் புனைவதில் கைதேர்ந்தவர் ஆதலின், குறுநில மன்னன் அல்லது இனக்குழுத் தலைவரின் வீரம், கொடைச் சிறப்பைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர். சங்கப் புறப் பாடல்கள் முக்கியத்துவம் தந்துள்ள பாணர் மரபில் இருந்து நாவலாசிரியர் மனோஜ் நாவலைத் தொடங்கியிருப்பது பொருத்தமானதாகும். பாணரான கொலும்பன், அவருடைய மகள் சித்திரை, மகன் மயிலன் ஆகிய மூவரும் கடை சொல்கிற முறையில் நாவல் அமைந்துள்ளது.

பாணர் கூட்டத்தினர் பெரும் பாணன் தலைமையில் இடம் பெயர்வதில் இருந்து நாவல் விரிகிறது. வறுமையைப் போக்கிட ஏதாவது ஒரு மன்னனைக் காண்பது என்ற நோக்கமுடன் கிளம்புகின்றனர். அவர்கள் செல்லும் வழியானது அடர்ந்த காட்டுப் பகுதி. பசியால் வாடியவர்களைக் காட்டில் குடியிருக்கும் எயினர்கள் புல்லரிசிச் சோறும், சமைத்த இறைச்சியும், அரிசியில் இருந்து வடித்த மதுவும் தந்து உபசரிக் கின்றனர். அப்பறம் இரவினில் பாட்டும் கூத்தும்.

வேட்டையாடி வாழ்கின்றவர்களின் பொருளியல் நிலை வளமற்றது எனினும், தங்களை நாடி வந்தவர்களுக்கு உணவும் மதுவும் வழங்குவது அவர்களின் பண்பாட்டுச் சிறப்பாகும்.

இளம் பருவத்திலே தான் சார்ந்துள்ள குழுவினரை விட்டுப் பிரிந்து போய்விட்ட கொலும்பனின் மகனான மயிலனைத் தேடிச் செல்வதும் பயணத்தின் இன்னொரு நோக்கமாகும். கொலும்பன், மரபு வழிப்பட்ட நிலையில் பாணர் குறித்த பெருமித்ததுடன் வாழ்கிறான். மகனான மயிலன் வறுமை தோய்ந்த பாணர் வாழ்க்கைமுறையை வெறுத்து, வீட்டை விட்டுக் கிளம்புகிறான். அவனது விருப்பம் அரண்மனையில் மன்னனுக்கு நெருக்கமாக இருத்தல் அல்லது ஆறலைக் கள்வராக வாழ்தல். வறண்ட பாலை நிலத்தில் வழிப்பறி செய்து வாழ்க்கை நடத்துகிற மறவர்களுடன் சேர்ந்த மயிலன் கொள்ளளையாக மாறுகிறான். பெரும் புலவரான பரணரைக் கொள்ளளையடிக்க முயலும்போது, அவரால் காப்பாற்றப் பட்டு அரண்மனைப் பணியாளராகும் மயிலன், பின்னர் ஒற்றனாகவும் மாறுகிறான்; வேள் பாரியைக் கொல் கிறான். சங்க இலக்கியம் பதிவாக்கியுள்ள சம்பவங்களைச் சுவாரசியமாக வாசிப்பதற்கேற்றவாறு மாற்றுவதற்கு, மயிலன் பாத்திரம் பயன்பட்டுள்ளது. புனைவுகளும் விநோதங்களும் நிரம்பிய வரலாற்றில் மர்மங்களும் அளவற்றுக் கொப்பளிக்கின்றன. அதிகாரத்தினுக்கான அரசியல் சதிகளின் பகடைக்காய்களில் ஒருவனான மயிலன் பற்றிய மனோஜின் விவரிப்பு, திகில் நிரம்பி

நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள்

மெல்லும் : மனோஜ் குருர்
நாடு : கே.வி. ஜெயழீ

நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள்
மலையாள மூலம்: மனோஜ் குருர்
தமிழில்: கே.வி. ஜெயழீ
வெளியீடு: வம்சி புக்ஸ்
திருவண்ணாமலை
விலை: ரூ. 250/-

யதாக உள்ளது. சங்க இலக்கியம் என்றால் வீரம் என்று புனைவினைக் கேள்விக்குள்ளாக்கும் வகையில், நாவலின் பிற்பகுதி அமைந்துள்ளது.

உலகமெங்கும் பழைமயான படைப்புகளைக் கொண்டிருக்கும் கிரேக்கம், சம்ஸ்கிருதம் போன்ற செவ்வியல் மொழிகளுக்கும் தமிழுக்கும் மிகப் பெரிய வேறுபாடு உள்ளது. அவை புராணம், அதியற்புதக் கடவுளர்கள் கதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் தந்துள்ளன. தமிழைப் பொறுத்தவரையில், சங்கப் படைப்புகளில் விண்ணில் இருக்கும் சொர்க்கத்தை முன்வைத்துக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள கதைகளுக்கோ, தொன்மங்களுக்கோ பெரிய அளவில் இடம் எதுவுமில்லை. அகம்புறம் என்ற எதிரினையில் மனிதனை மையப் படுத்திய போக்குதான் முன்னிலை வசிக்கிறது. சங்க இலக்கியத்தில் மூன்று தொன்மக் கதைகள்தான் மீண்டும் மீண்டும் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை: ஆட்டனத்தித் தூதிமந்தி கதை, காவல் மரத்தில் இருந்து வீழ்ந்த மாங்காயைத் தின்றதற்காக அந்தப் பெண்ணைக் கொலை செய்த மன்னனான நன்னன், ஒற்றை முலைச்சியான கண்ணகி கதை. மூன்று தமிழ்த் தொன்மக் கதைகளையும் நாவலாசிரியர் மனோஜ், கதைப்போக்கினுக்கேற்ப விவரித்துள்ளார். காவிரி வெள்ளத்தினால் இமுத்துச் செல்லப்பட்ட ஆட்டனத்தியின் கதையைப் புலவர் பரணர், பாணர் கூட்டத்தினரிடம் சொல்கிறார். காவிரி ஆற்று நீரில் இருந்து மீண்டு வருகிற ஆட்டனத்தி பற்றிய புனைவு, முக்கியத்துவம் பெற்றமைக்கான காரணம் புலப்படவில்லை.

பாழிப் போரில் ஆய் எயின்னைக் கொன்று வெற்றி வாகை சூடிய ஏழி மலையின் மன்னரான நன்னனுடன் பரணர் இருக்கிறார். மன்னரின் காவல் மரமான மாமரத்தில் இருந்து விழுந்து ஆற்றில் மிதந்து வந்த மாங்காயை ஆற்றில் நீராடிய பெண், தற்செயலாகக் கண்டு, எடுத்து உண்டதற்காக நன்னன் அவருக்குக் கொலைத் தண்டனை விதிக்கிறான். அவருடைய உறவினர்களுடன் சேர்ந்து புலவர் பரணரும் தண்டனையை மாற்றச் சொல்லி மன்றாடுகின்றார். அப்பொழுது மயிலன் சொன்ன பசுவின் கன்றுவைக் கொன்ற மகனைத் தேர்ச் சக்கரத்தில் கொன்ற சோழ மன்னரின் பெருமை பற்றிய கதையானது, நன்னனை மூர்க்கமானவனாக்குகிறது. பெண்ணுக்கு வழங்கப்பட்ட கொலைத் தண்டனையை உடன் நிறைவேற்ற ஆணையிடுகிறான். இதனால் மனம் வெதும்பிய பரணர் நாட்டைவிட்டு வெளியேறினார். அதிகாரம் மிகக் மன்னன் செய்த அறமற்ற கொடுரமான செயல், நாவலில் உயிரோட்டமாகப் பதிவாகியுள்ளது. கொல்லப்பட்ட பெண்ணைன் நினைவாக அடர்த்தியான காட்டில் கட்டப்பட்டுள்ள கோவிலின் கருவறைக்குள் இளம் பெண் கண் திறந்தபடி தூங்கும் கற்சிலை, அநீதியான செயலைத் தட்டிக் கேட்கும் என்பது அழுத்தமான நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடு. கோவிலின் முற்றத்தில் நிற்கின்ற கற்சிலை மீது அரைத்த காய்ந்த

மிளகாய் விழுது தேய்க்கப்படுவது ஒருவகையான வேண்டுதல். அதை நீதிக்கல் எனப் பரணர் குறிப்பிடுகிறார். அதிகாரத்தினுக்கு எதிரான மக்களின் குரல் எந்த வடிவிலும் வெளிப்படும் என்பது தொன்மக்கதையின் மூலம் வெளிப்பட்டுள்ளது.

மயிலனின் தங்கையான சீரை தன்னிலை மறந்து, தெய்வமேறிய பெண்ணாக வெளிப்படுகிறான். பாணர் குடியினருடன் மீண்டும் சேர்ந்த பின்னரும் மயிலன், அலைபாடும் மனதுடன் தத்தளிக்கிறான். அரசியல் காரணமாக வேள் பாரியைக் கொலை செய்த மயிலன், ஒருவகையில் அவனது தந்தை கொல்லப்பட்டதற்கும் காரணமாகிறான். கலைப் பின்புலத்தினாலான பாணர் வாழ்க்கையை வெறுத்து, அரசியலில் ஈடுபட்ட மயிலன், நன்னன், பெண் கொலை செய்வதற்கு வழி வகுத்தவன் ஆவான். பெரும் புலவரான கபிலர் மீது கொலைப் பழியைச் சமத்தி, அவர் வடக்கிருந்து உயிர் துறக்கும் முடி வெடுக்கத் தூண்டுகிறான். எது அவனைக் கொடுரமானவனாக்கியது? நாவலாசிரியர் மனோஜ் படைப்பின் மூலம் எழுப்பியுள்ள கேள்விகள் முக்கியமானவை.

சேர நாட்டில் கொடுங்கலூர் என்ற ஊரில் கூடல் நகரைச் சுட்டெரிக்க இடமுலையைத் திருகி எறிந்த கண்ணகிக்குக் கோவில் உள்ளது. அந்த ஊருக்குத் தற்செயலாகப் போன மயிலன், அங்கே சாமியாடிகள் சிலம்பின் ஒசையுடன், முடியவிழ ஆடுவதைப் பார்க்கிறான். வெண்ணிக்கூத்தும், பொருநரின் படைப்பாட்டும் இரைந்தன. திடீரென ஒரு சாமியாடி நெற்றியிலும் உடலிலும் குருதி வழிந்திட ஆடி வந்து, ஓங்கிய வாளினால் மயிலனின் நெற்றியிலும் மார்பிலும் தாக்கியது. அந்தச் சாமியாடி மயிலனின் தங்கையான சீரை என்று நாவலாசிரியர் குறிப்பிடுவது, தொன்மக் கதையை அமானுடமாக்குகிறது. இன்றைவும் கேரளாவில் நிலவுகிற கண்ணகித் தொன்மத்தை அநியாயத்திற்கு எதிரானதாகப் புனைவது, நடப்பியலுடன் தொடர் புடையதாகும்.

சங்க இலக்கியம் என்றால் புலவர்களும் புரவலர்களும் நிரம்பியது. நாவலில் அவ்வையார், கபிலர், பரணர் ஆகிய மூன்று புலவர்களும் அதியமான் அஞ்சி உள்ளிட்ட பல்வேறு குறுநில மன்னர்களும் பாத்திரங்களாக இடம் பெற்றுள்ளனர். புலவர் - குறுநில மன்னர் உறவு பற்றிய சம்பவங்கள் பழந்தமிழர் வாழ்க்கையை வாசிப்பின் வழியே அறிமுகப்படுத்துகின்றன. குறுநில மன்னர்களை அழித்திட முயலும் வேந்தர்களின் சதிகளும், திட்டங்களும் நிரம்பிய சங்கப் பாடல்களில் இருந்து, நாவலில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள புனைவுகள், அழுத்தமானவை. அவ்வையாருக்கும் அதியமானுக்கும் இடையிலான உறவானது, புறநானுற்றுப் பாடல்கள் பின்புலத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

சங்க இலக்கியத்தில் முதன்மையாகச் சிறப்பிக்கப்படும் தினைசார் வாழ்க்கை பற்றிய பதிவுகள்,

நாவலாசிரியரின் புலமைத்திறனுக்குச் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. பாணர்கள் செல்லும் வழி பற்றிய விவரிப்பில் மூல்லை, மருதம், நெய்தல் நிலம் பற்றிய வருணானாக்கள் நுனுக்கமானவை. தினை சார்ந்த நிலம், அங்கு வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்க்கைமுறை, உணவு பற்றிய தகவல்கள், கதைப்போக்கில் பொருத்தமாக வெளிப்பட்டுள்ளன. வெளியில் இருந்து தங்கள் குடியிருப்புப் பகுதிக்கு வருகிறவர்களை விருந்தினராக உபசரிக்கிற இனக்குழுவினரின் பண்பு, நாவலில் நுட்பமாகப் பதிவாகியுள்ளது. ஒவ்வொரு நிலத்துக்கும் அங்கு வாழ்கிற மக்களுக்குமான உறவைச் சங்கப் பாடல்கள் விவரிப்பது போலவே, நாவலும் சுட்டியுள்ளது.

சங்கப் பாடல்கள் சித்தரிக்கிற காதல் பற்றிய புனைவுகள் தனித்துவமானவை. பொதுவாக அக இலக்கியப் படைப்புகள் காதலை மகிழமைப்படுத்துகின்றன; ஆன்-பெண் உறவு குறித்த ஆளுகையை உருவாக்குகின்றன. வெளியில் இருந்து அதாவது வேறு இனக்குழுவில் வருகின்ற இளைஞனுடன் இளம் பெண்ணுக்கு ஏற்பட்ட காதல் உணர்வை ஏற்பது என்பது, நில விரிவாக்கத்துடன் தொடர்புடையது. இரவு வேளையில் வருகின்ற காதலன், திருமணத்திற்கு முன்னர் பாலுறவு கொள்ளுதல், உடன்போக்கு என விரியும் காதலர் வாழ்க்கையை அன்றைய சமூகம் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தது. நாவலில் சித்திரை தற்செயலாகக் கண்ட மகிரனுடன் காதல் வயப்படுகிறான். காதலர் இருவருக்குமிடையில் நடைபெறும் சம்பவங்கள், சங்க இலக்கிய மரபில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. மகிரனும் சித்திரையும் உடன்போக்குச் செல்லும் வழியில் கொள்ளையடிக்கும் மறவர்களின் குடியிருப்பினில் தங்கிச் செல்கின்றனர். அப்பொழுது மகிரன், “இன்று நம் முதலிரவு. மற்றதெல்லாம் பேச ஒரு வாழ்வு இருக்கிறதே” என்கிறான். காதல் வாழ்க்கையில் களவு, கற்பு என விரியும் சங்கப் பாடல்களில் முதலிரவு என்ற பேச்சினுக்கு இடமில்லை. களவு வாழ்க்கையில், திருமணத்திற்கு முன்னர் காதலருக்கிடையிலான உடலுறவு குறித்து அன்றைய சமூகம் அக்கறை கொண்டிருக்கவில்லை என்பது நாவலாசிரியர் மனோஜ் அறியாத தகவல். அது ஒருவகையில் கருத்துப் பிழை. மற்றபடி சங்கத்தமிழரின் காதல் வாழ்க்கை பற்றிய விவரிப்பு அற்புதமானது.

மருத நிலத்தில் பரத்தையர் பற்றிய நாவலாசிரியரின் கருத்தியல் மரபு வழிப்பட்டதாகும். இனக்குழு வாழ்க்கை ஒருபறும் எனில், தாய்வழிச் சமூகத்தின் எச்சம் நிலவிய சங்க காலகட்டத்தில் பெண்ணின் தலைமை மறுக்கப் பட்டு, குடும்பம் என்ற அமைப்பினில் கணவன் அல்லது காதலனுக்காகக் காத்திருக்கும் பெண் பற்றிய பிம்பம் தொடர்ந்து கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. வேந்தரின் அரசியல்திகாரம் நிலவுவதற்கான அடிப்படை அலகாக விளங்கும் குடும்பத்தில் பெண்ணைத் தக்க வைப்

பதற்கான தந்திரத்தைச் சங்கப் பாடல்கள் நுட்பமாக நிறைவேற்றியுள்ளன. இந்திலையில் குடும்பத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், தன்னிலையைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவதுதான் பரத்தை பற்றிய புனைவுகள். பொருளுக்காகத் தன்னுடலை விற்ற பெண் பற்றிய குறிப்பு எதுவும் சங்கப் பாடல்களில் இடம் பெறாதது கவனத்திற்குரியது.

எறுதமுவுதல் என்பது காளையின் கொம்பினில் விழுந்து இளைஞர் உயிரைத் துறப்பது என நாவலாசிரியர் விவரிப்பது, ஏற்புடையதன்று. குடும்பத்தைவிடத் தான் சார்ந்துள்ள குடியினரின் நலனை முன்னிறுத்துகிற பழப்பாடல்கள் கட்டமைக்கிற வீரம், அன்றைய சமூகத்தின் தேவை. ஆநிரை மேய்த்து வாழ்கின்ற சமூகத்தில், எப்பொழுதும் மாடுகள் கள்வரால் கவர்ந்து செல்லப்படும் சூழலில், ஆணின் வீரம் வலியுறுத்தப்பட்டது. எனவேதான் தனிமனித வீரத்தை மதிப்பிடக் காளையை அடக்குவது தோன்றியது. ஆயர்களின் மூல்லை வாழ்க்கையில் ஏறு தழுவுதல் வீரம் சார்ந்த கொண்டாட்டம். நாவலில் விவரிக்கப் பட்டுள்ளது போன்று காளையினால் குத்துப்பட்டு இறந்த இளைஞர்களின் துயர முடிவு, காதலிக்கும் உறவினர்களுக்கு வருத்தம் அளிக்காதா?

உலகமயமாக்கல் சூழலில் எல்லாம் சந்தைக் கானதாக மாற்றப்பெற்று, நுகர்பொருள் பண்பாடு மேலோங்கிய நிலையில் அடையாளங்களை அழிக்கும் நுண்ணரசியல் வலுப்பெற்றுள்ளது. இந்திலைக்குத் தமிழும் விதிவிலக்கு அல்ல. தமிழ் மொழியினால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள தமிழர் மரபு, தாக்குப் பிடிக்க வேண்டுமென்ற நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது. சங்க இலக்கியம் தொடங்கி எல்லாவற்றையும் மறுவாசிப்பினுக்களாக்கும்போது மீட்டுருவாக்கம் நடைபெறும். சங்க இலக்கியப் பின்புலத்தில் சொல்லப் பட்டுள்ள ‘நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள்’ நாவல் இரண்டாயிரமாண்டுத் தமிழ்ப் பாரம்பரியம், வரலாற்றின் தொடர்ச்சியைச் சாத்தியப்படுத்தியுள்ளது.

தமிழின் வேர்களைத் தேடுகிறவர்களின் பயணத்தைத் துரிதப்படுத்துகின்ற நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள் நாவலை எழுதி மனோஜ் குருரின் புனைவு, தமிழில் என்றும் முக்கியமானதாக விளங்கும். பச்சை மலையாளம் என்று குறிக்கப்படும் மொழியில் இருந்து சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நாவலாசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ளது, மொழியாக்கத்தில் நெருக்கத்தைத் தருகிறது. நாவலை மலையாளத்தில் இருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் போது, இரு வேறு மொழிகளுக்கிடையிலான உறவைப் புரிந்துகொண்டு செயல்பட்டுள்ள மொழிபெயர்ப்பாளர் கே.வி ஜெயழீயின் படைப்புத்திறன் குறிப்பிடத்தக்கது. நவீன இலக்கிய உலகில் தீவிரத்துடன் இயங்குகிற வாசகர்களும் படைப்பாளர்களும் ‘நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள்’ நாவலை அவசியம் வாசிக்க வேண்டும்.

இயற்கைக் காட்சிகளின் சொல்லோவியத் தொகுப்பு

பாவண்ணன்

குறுந்தொகையைப்பற்றி நானும் நன்பரொருவரும்
ஒரு மாலையில் உரையாடிக்கொண்டிருந்தோம். பேச்சு
நீண்டுநீண்டு குறுந்தொகையிலிருந்து ஆளுக்கு சில
வரிகளை நினைவிலிருந்து சொல்ல முயற்சி செய்வதில்
வந்து முடிந்தது. கண்நேர யோசனைக்குப் பிறகு கங்குல்
வெள்ளம் கடலினும் பெரிதே, கன்றும் உண்ணாது
கலத்திலும் படாது, கையில் ஊமன் கண்ணின் காக்கும்
வெண்ணெய் உணங்கல் என நன்பர் வேகவேகமாக
ஒரு பத்து வரிகளைச் சொன்னார். என் பங்குக்கு நானும்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழும், செம்புலப்பெயல்நீர்,

யாருமில்லை தானே கள்வன், பெருங்களிறு வாங்க
முரிந்து நிலம்படா நாருடை ஓசியல், நோக்கிநோக்கி
வாள் இழந்தனவே என சில வரிகளை முன்வைத்தேன்.
அப்படிச் சொல்ல முடிந்ததில் இருவரும் மகிழ்ச்சி
யற்றோம். படித்துப் பல ஆண்டுகள் கடந்த பிறகும்
எப்படி அந்த வரிகள் மனத்தில் தங்கியிருக்கின்றன
என்றொரு கேள்வி எழுந்தது. சொற்கள் அடுக்கப்
பட்டிருந்த முறையும் சொன்ன விதமுமே மிக முக்கிய
காரணங்கள் என்பதை அக்கணத்தில் கண்டதைந்தோம்.

புதிய புதிய சொற்சேர்க்கையும் புதிய கூறுமுறையும்
உள்ளவர்களுடைய ஆக்கங்களுக்கு மட்டுமே ஒவ்வொரு
தலைமுறையிலும் முன்வரிசையில் இடம் கிடைக்
கின்றன. அவர்கள் எழுதிச் செல்லும் வரிகளே
காலத்தைக் கடந்து நிற்கின்றன. தேய்வழக்குகளை
முற்றிலும் கைவிடும் ஒரு படைப்பாளி மட்டுமே
மொழியைப் புதுமையுறச் செய்கிறான்.

இந்தத் தலைமுறையைச் சேர்ந்த முக்கியமான
மரபுப்பாவலர் ம.லெ.தங்கப்பா. பாட்டுக்காக அவர்
தேர்ந் தெடுத்திருக்கும் வடிவம் பழையானதாக
இருந்தாலும் பாடல்களைக் கட்டமைக்கும் விதத்தில்
அவர் ஒரு போதும் பழையக்கு இடமளித்ததில்லை.
அவ்விதத்தில் அவரைப் புதுமைப்பாவலர் என்றே
சொல்லவேண்டும். மரபுக்கே உரிய தாளக்கட்டும் ஓசை
நயமும் அவருடைய பாடல்களில் மிக இயல்பாகப்
படிந்திருக்கின்றன. அதே சமயத்தில் தம் பாடல்களை

பழைய கருத்துலகத்தின் திசையை நோக்கிச் சென்றுவிடாதவண்ணம் கட்டுப் படுத்தி புதிய திசைகளை நோக்கி விரித்தெடுக்கும் ஆற்றலும் எச்சரிக்கையுணர்வும் தங்கப்பாவிடம் காணப்படுகின்றன.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக கார் நாற்பது, கூதிர் நாற்பது என்னும் தலைப்புகளில் அவர் எழுதிய வெண்பாக்கள் சமீபத்தில் நூல் வடிவில் சிறு வெளியீடாக வெளிவந்திருப்பதைப் படித்தேன். வெண்பாக்கள் அனைத்தும் காலத்தின் பழையைக் கடந்து படித்ததும் பிடித்துவிடுகிற விதத்தில் அழகான கட்டமைப்பும் கச்சிதமான சொல்லாட்சியும் உள்ளவையாக இருந்தன.

கார் நாற்பது முழுவதும் கார்காலத்தைப் பற்றிய வெண்பாக்கள். ஒவ்வொன்றிலும் விதவிதமான உவமைகள். கச்சிதமான சொல்லாட்சிகள். உவமைகளால் கட்டியெழுப்பப்படும் காட்சிகள் வேகவேகமாக நகரும் சித்திரங்களைப்போல உள்ளன. முதல் பாடலிலேயே ஒரு குதிரை சவாரியை நினைவுபடுத்துகிற உவமை யொன்றைக் கையாள்கிறார் தங்கப்பா. காற்று குதிரையாகத் துள்ளி வருகிறது. அதன் முதுகில் உட்கார்ந்து வருகிறது கார்காலம்.

வானில் முகில்கலிய வையம் திசையிருள்
யானைபோல் கீறி இடிமூங்க - மீன்றையும்
ஆர்கலிபாய் காற்றின் அரும்பிடர்மேல் போதருமே
கார்கலித்துப் பூமலியும் கார்.

திரும்பத்திரும்ப படிக்கும்தோறும் குளம்போசையை உணரவைக்கும் விதத்தில் ஓசைநயம் பொலிவதை உணரலாம்.

இன்னொரு வெண்பாவில் மக்கள் குறைகளைக் கேட்டறியவும் அவற்றை உடனுக்குடன் நீக்கவும் புடைகுழி வரும் ஒரு அரசனின் தோற்றத்தை கார் காலத்துக்கு அளிக்கிறார் தங்கப்பா.

ஓவென் றிரங்கும் ஓலிகடலும் குறையொடு
சோவென் றிரையும் பெருமழையும் - காவெல்லாம்
பொங்கும் புனலும் புடைகுழி வந்ததே
கங்குல் பொழுதகற்றும் கார்

ஒருபுறம் கடல். இன்னொருபுறம் மழை. மற்றொரு புறம் வெள்ளம். ஒரு பவனியென இவையனைத்தும் புடைகுழி வருகிறது கார்காலம். அதன் வருகையால் பொழுதுமயக்கம் தவிர்க்கமுடியாததாகி விடுகிறது. கங்குலென்றும் காலையென்றும் மாலையென்றும் இனி தனித்தொரு பொழுதுக்கு இடமில்லை. எல்லாப் பொழுதுகளிலும் மழையின் ஆட்சியே திகழ்கிறது.

மற்றொரு வெண்பாவில் கார்காலத்தின் வருகையை புலியின் வருகையோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார்.

காந்தள் விரிந்கமாய் கள்வேங்கை பொன்னுடலாய்
எந்தும் இடியே எழுமூழக்காய் - பூந்தண்
தடங்குமுதம் செங்கண்ணாய் தாவுபுனல் பாய்த்தாய்க்
கடும்புலியை ஒத்ததே கார்

கார்காலம் என்னும் புலிக்கு வேங்கை மரமே உடல். காந்தள் மலர்களே நகங்கள். இடிமூழக்கமே சீழம் குரல். குழுத மலர்களே கண்கள்.

ஒரு பெண்ணின் வருகையாக கார்காலத்தின் வருகைக்காட்சியை தீட்டிக் காட்டும் இன்னொரு வெண்பாவும் இவ்வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்கது.

கொண்டல் கருங்குழலாய்க் கூர்மின்னல் பாய்விழியாய்
ஒன்தளவும் வாயாய் ஓளிமூல்லை வெண்பல்லாய்
மேவுவண்டின் தீம்பன் மிழற்றி நடந்ததே
காவியுண்ட கண்ணின்நறுங் கார்

ஒரு குழந்தைக்கு விதவிதமாக உடுத்தி அழுகு பார்க்கும் அன்னையைப் போல கார்காலத்துக்கு பலவிதமான புனைவாடைகளைக் கட்டி நடமாடவிட்டு அழுகு பார்க்கிறார் தங்கப்பா. அந்தப் புனைவுகளின் உச்சம், ஏருமைகளை விரட்டியபடி அவற்றின் பின்னால் நடந்துவரும் இடையனின் வருகையை கார்காலத்தின் வருகைக்கு இணையான காட்சியாக முன்வைக்கும் புனைவு. அந்த வெண்பாவை தங்கப்பாவுடைய கவித்துவத்தின் உச்சம் என்று சொல்லலாம்.

மூல்லை நகைக்கின்ற முற்றத்தில் கார்எருமை
மெல்ல நடப்பதுபோல் மீழுகில்கள் - செல்லவிட்டுத்
தோட்டு மலர்புனைந்த தோனோடும் பின்வருமே
காட்டிடையன் போலுமந்தக் கார்.

முகில்களை ஏருமைக்கூட்டமாக்கி, காலத்தை இடையனாக்கி உலவவிடும் இந்த வெண்பா எத்தனை முறை படித்தாலும் சுவை குன்றாத ஒன்று.

துள்ளிவரும் குதிரையாக, புடைகுழி அரும் அரசனாக, புலியாக, பெண்ணாக, மாட்டிடையனாக என விதவிதமாக கார்காலத்தின் வருகையைத் தீட்டிக் காட்டும் தங்கப்பாவின் வெண்பாக்களில் காணப்படும் இயல்பான சொல்லாட்சி ஒரு வாசகனை மனம் பறிகொடுக்க வைப்பவை. இது ஒரு பகுதி. இன்னொரு பகுதியில் கார்கால நிகழ்ச்சிகள் நிறைந்திருக்கின்றன.

மழையின் வருகை மண்மணத்தோடு தொடங்குகிறது. பிறகு மண்ணைக் குளிரவைக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து காற்றையும் குளிரவைக்கிறது. இறுதியில் அனைத்தையும் தொட்டு குளிரவைக்கும் மழைக்கென தனித்துவம் மிக்கதோரு மணம் உருவாகிறது. மெல்ல மெல்ல உலகத்தையே நிறைக்கிறது அந்த மழை மணம். அத்துடன் நொச்சி மலரின் மணம் சேர்ந்துகொள்கிறது. மக்கள் சமைக்கும் கூழின் மணமும் மொச்சையின் மணமும் இணைந்துகொள்கின்றன.

நொக்கி மலர்மணமும் நொய்க்கூழ் மணமுமட்டில் மொச்சை அவிமணமும் முன்கமழப் - பச்சைப் பயற்றினிளங் காய்மணக்கும் பெந்துடவை ஆம்பல் கயத்தினின்று தான்மணக்கும் கார்

பலவிதமான மணங்களால் நிறைந்த மழைக் காலத்தைப் பற்றிய தங்கப்பாவின் சொல்லோவியம் மனத்தைக் கொள்ள கொள்கிறது.

கார்கால வருகையைப் பற்றிய பாடல்களைப் போலவே குதிர்கால வருகையைப் பற்றிய பாடல்களும் கற்பணையம் கொண்டவையாக உள்ளன. மழைக்காலம் முடிந்ததும் குளிர்காலம் தொடங்கிவிடுகிறது. அதை யொட்டி குழலில் நிகழும் ஒவ்வொரு மாற்றத்தையும் குதிர் நாற்பது பகுதியில் பதிவு செய்கிறார் தங்கப்பா. இருஞம் குளிரும் இணைந்த பொழுதில் கோழிக் கூட்டத்தின் தயக்கம் மிக்க நடமாட்டத்தை அழகான காட்சியாகச் சித்தரிக்கிறார் தங்கப்பா.

கோழி இரைதவிர்த்து குஞ்சின் சிறெகாடுக்கித் தாழிரும் பெற்றம் தளர்வறுத்திச் குழிருளால் எங்கும் மருள்பரப்பி ஏக்கம் விளைக்குமே கங்குகுலோடு கூதிர்ப் பொழுது

இன்னொரு வெண்பாவில் பிரையிட்டும் தயிராக மாறாத பாலின் அவைம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

காரும் கூதிரும்

தங்கப்பா

வானகப் பதிப்பகம்
7, 11 மும் குறுக்கு, அவைவ நகர்,
புதுவை - 605 008
பேரி: 0413 2252843 கைப்பேரி: 8489247005

காரும் கூதிரும்

தங்கப்பா

வெளியீடு : வானகப் பதிப்பகம்
7, 11 வது குறுக்குச் சாலை,
ஓளவை நகர், புதுவை - 8

ஒயா மழைபிசிரும், உள்ளெலும்பில் போய்க்குளிரும் பேயாய்க் காற்றாடும் பிரையிட்டும் - தோயாமல் முன்னிரவின் தீம்பால் முகிழ்சொள்ள வந்ததே புன்பனிதோய் கூதிர்ப் பொழுது

குளிர்காலம் தொடங்கியதும் குழலில் உருவாகும் சிறுசிறு மாற்றங்களைப் பதிவு செய்யும் வெண்பாக்கள் கவனிக்கத்தக்கன.

காக்கணம் பூக்கும், செங் காந்தள் அறமலரும் பூக்கும் கொடிக்கோவை பொற்புறநுணாக்கினைமேல் குன்றி தழைக்கும் குளிர்ந்த சரக்கொன்றை பொன்றிகழும் கூதிர்ப் பொழுது

பூக்களை முன்வைத்தும், மிக இயற்கையாக சிறுவர்களிடையே மாறும் விளையாட்டுகள், உணவு வகைகளில் உருவாகும் வேறுபாடுகள், சுற்றுச்சூழலில் தென்படும் மாற்றங்கள் என அனைத்தையும் முன்வைத்திருக்கும் வெண்பாக்கள் பல குளிர்கால நிகழ்ச்சிகளை அடுக்கிக் காட்டுகின்றன.

எருக்குழியில் கேழ்வராகும் ஈரக் களத்தில் உருக்குலைந்த வைக்கோல்மேல் ஓண்ணெல்லும் சாணமிட்ட முற்றத்தில் எள்ளும் முளைத்துச் செழிக்குமே பொற்பார்ந்த கூதிர்ப் பொழுது

பச்சைப்பசேலன அரும்பி மரகத விரிப்பென எங்கெங்கும் விரிந்திருக்கும் மொட்டுகளை அகக் கண்ணால் காணும் விதத்தில் தீட்டப்பட்டிருக்கும் சொல்லோவியம் தரும் அனுபவம் மறக்கமுடியாதது.

இரவில் உல்லாசமாகப் பறந்து திரியும் ஈசல்கள் அருகிலிருக்கும் நீர்நிலையை அமர்ந்திருக்கத் தக்க இடமென பிழையாக நினைத்து அதன்மீது இறங்கி விழுந்து, விழுந்த கணத்திலேயே இறந்துவிடுகின்றன. அடுத்தடுத்து வந்து இறந்துபோன ஈசல்கூட்டம் ஒரு திரையெனப் படர்ந்து நீரின் தோற்றத்தையே மறைத்துவிடுகிறது. மறுநாள் காலையில் வலைவீசி அவற்றை அள்ளியெடுத்துச் செல்கிறார்கள் ஊர்மக்கள். தங்கப்பாவின் வெண்பா அக்காட்சியை மிகவும் அழகாகச் சித்தரிக்கிறது.

ஆர்வம்கொள் ஈயல் அயர்ந்திரவில் வீழ்ந்திறந்து நீர்நிலைமேல் எல்லாம் நிரம்புமே - ஊரார் வலைகொண்டு அவை அரிப்ப வந்துநிறை காட்சி புலர்கொண்ட கூதிர்ப் பொழுது

�சல்களின் பின்னால் அலைதலையும் அவற்றைச் சுட்டுத் தின்னுவதையும் பற்றிய பல சித்தரிப்புகள் பல வெண்பாக்களில் நிறைந்திருக்கின்றன.

புயலில் புளியஞ் சருகு பறந்தே அயல்சிதறிப் பின்தாழ்ந்து அங்கங்கே ஒதுங்கல்போல் ஈசல் சிறுகுகள் எங்கும்பறந்தொதுங்கி பூசலுறும் கூதிர்ப் பொழுது

பறந்து ஒதுங்கும் ஈசலுக்கு உவமையாகச் சொல்லப் படும் புளியஞ்சருகு அழகானதொரு சொல்லாட்சி.

மரபுப்பாடல்கள் இப்போது பெரிதும் எழுதப் படுவதில்லை. அதற்கான வாசகர்களும் குறைவாகவே இருக்கிறார்கள். என் இந்த நிலை உருவானது என்பது யோசிக்கவேண்டிய கேள்வி. மரபுவடிவத்தின் முக்கிய மான் அழகு அதன் சொல்லொழுங்கு. அவ்வடிவத்தைக் கையாள்வது என்பது கிட்டத்தட்ட நேர்த்தியாக நெசவு நெய்வதற்கு நிகரானது. குறுக்கும் நெடுக்கும் ஓடிவரும் இழைகள் சரியான தருணத்தில் ஓடிவந்து சேர வேண்டும். சரியான அழுத்தத்தோடு அவை ஒன்றெனப் பொருந்தவேண்டும். மிகச்சரியான இடைவெளிகளில் நிறங்கள் மாறிவரவேண்டும். செய்நேர்த்தி தெரியாத அளவுக்கு அதன் அழகு இயற்கையாக இருத்தல் வேண்டும். ஒரே ஒரு கணம் பிச்கினாலும் அல்லது ஒரே ஒரு இழை சுருங்கிப் போனாலோ அல்லது மாறி விட்டாலோ நெசவின் அழகே குலைந்துபோய்விடும். சொல்தேடி அடுக்கும் மரபு வடிவத்திலும் இச்சிக்கல் உண்டு. சொல்லடுக்குக்காக வீணான தேவையற்ற சொற் களைக் குவிப்பதும் கற்பனையற்ற சொல்லாட்சியால் வறட்சியான சித்திரங்களைத் தீட்டுவதும் பெருகியதாலேயே, அவ்வடிவம் தன் வாசகர்களை இழந்து போய்விட்டது.

அரை நூற்றாண்டு காலமாக தொடர்ச்சியாக மரபுவடிவங்களைக் கையாண்டுவரும் தங்கப்பா புதிய புதிய சொல்லாட்சிகளைக் கையாண்டு பார்ப்பதிலும் வற்றாத கற்பனையை விரித்தெடுப்பதிலும் ஆர்வம் கொண்டவராக இருக்கிறார். அவருக்கு இருக்கும் ஆழ்ந்த பயிற்சியின் விளைவாக அவர் எழுதும் பாடல்கள் சுவைமிக்க ஆக்கங்களாக உள்ளன. பாட்டுணர்வு மிக்க பாவலனுக்கு வடிவம் சார்ந்த சிக்கல்கள் என எதுவுமே இல்லை என்பதற்கு மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக சுட்டிக்காட்டத் தக்கவர் தங்கப்பா. அவர் பாடல்கள் மீண்டும் மீண்டும் படித்து அசை போடும் அளவுக்கு இனியவை. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக அவருடைய பாடல்கள் ஒரு பெருந் தொகுதியாக தமிழினி பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக வெளிவந்தது. ஒரு சிறு பிரசரமாக இப்போது வெளியிடப்பட்டிருக்கும் ‘காரும் கூதிரும்’ குழந்தையின் உள்ளத்தோடும் ஒர் இயற்கையார்வலனின் பார்வை யோடும் மழைக்காலத்தையும் குளிர்காலத்தையும் முன்வைத்து அவர் எழுதியிருக்கும் வெண்பாக்களால் நிறைந்திருக்கின்றது. அவருடைய ஆளுமைக்கு இப்பிரசரம் நல்லதொரு சான்று.

த.ஸ்டாலன் குணசேகரனுக்கு ஒளவை கருது

மக்கள் சிந்தனைப் பேரவையின் தலைவர் த.ஸ்டாலின் குணசேகரனுக்கு திருவையாறு ஒளவைக்கோட்ட அறிஞர் பேரவையின் ஆளுனர் டாக்டர் சு.நேர்த்திரன் 'ஒளவை விருது' வழங்கிய போது எடுத்த படம்.

அருகில் ஒளவைக்கோட்ட தலைமை இணை அமைச்சர் முனைவர் கோ.சன்முகம்,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இசைப்புலத் தலைவர் ந.வி.மு.நவரத்தினம்,

ஒளவைக்கோட்ட நிறுவனத் தலைவர் முனைவர் மு.கலைவேந்தன் ஆகியோர் உள்ளனர்.

சி.வெ.தாமோதரம் லிள்ளை

பி.தயாளன்

இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ்நாட்டில் கோயில்களிலும், மடங்களிலும், கவிராயர் இல்லங்களிலும், அரண்மனைகளிலும் முடங்கிக்கிடந்த பழந்தமிழ்ச் சுவடிகளை வெளியுலகுக்குக் கொண்டு வந்த பெருமை ஆறுமுக நாவலர், சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளை, ‘தமிழ்த்தாத்தா’ உ.வே.சா ஆகியோரைச் சாரும்!

தமிழ்நிறுர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையில் தாய்மொழியாம் தமிழுக்கு அருந்தொண்டு ஆற்றியுள்ளனர். ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்து பண்டைய தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணங்களைக் கண்டெடுத்து சரிபார்த்து, திருத்தம் செய்து, பதிப்பித்த பெருமை ‘பதிப்புத்துறையின் முன்னோடி’ என்று புகழ்ந்துரைக்கப்படும் சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளையேயே குறிக்கும்.

தமிழ் இலக்கண, இலக்கியச் சுவடிகள் பதிப்பிக்கத் தொடங்கிய பின்பு தான், தமிழ் மொழியின் பரந்துபட்ட பரப்பு தெரியவந்தது. தமிழ் நூல்களை அழியாமல் காத்துப் பாமரமக்களிடையே பரவலாக்கிய பெருமை தமிழ்ச் சுவடிகளைப் பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியர்களையே சாரும். தமிழ்ச்சுவடிப் பதிப்பு வரலாற்றில் ஆறுமுக நாவலருக்குப்பின் சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளையின் பதிப்புப்பணி போற்று தற்குரியது. அவர் தமிழ் நூல்கள் பலவற்றை முதன் முதலில் பதிப்பித்து தமிழுலகம் அறியச் செய்தார்.

சுவடியில் உள்ளவற்றை அச்சில் கொண்டு வருவதே பதிப்புப் பணியாய்த் திகழ்ந்த காலத்தில், சுவடிப்பதிப்பிற்கு ஆராய்ச்சி நோக்கில் அரிய பதிப்பு முன்னுரைகளை எழுதி சுவடிப்பதிப்பை ஆய்வு நிலைக்கு உயர்த்தியவர். அவருடைய பதிப்புகளின் சிறப்பியல்பு களில் முத்தாய்ப்பாய் விளங்குவது அவரது பதிப்புரைகள். அவர் பதிப்புரைகளை மூலபாடத் திறனாய்வுடனும், வரலாற்று அணுகுமுறையுடனும் கால ஆராய்ச்சியுடனும் அணுகியுள்ளார்.

“ஓலைச் சுவடிகள் சிதைந்த நிலையில், பிரித்தவுடன் ‘பொல பொல’ என்று உதிர்ந்து கொட்டும். கட்டை அவிழ்க்கும் போது கட்டு கயிற்றோடு பியத்துக்கொண்டு வரும் ஏடுகள் பல. ஏட்டைப் புரட்டினால் நுனிகள் ஒடிந்து கீழே உதிரும். ஒட்டிக் கொண்டுள்ள இரண்டு ஏடுகளைப் பிரிக்க முயன்றால் இரண்டும் கிழிந்து

ப
தீ
ப
பு
து
நூ
றை
யி
ன்
பு
ன்
னோ
14

போகும். இத்தனை அவதிகளையும் பட்டு, நாலை முறைப்படுத்திப் பார்க்கும் போது பக்க எண்கள் இல்லாமல், ஏடு முன்னும் பின்னுமாக இருக்கும். ஒரு பக்கத்தில் அல்லது ஓலையின் கடைசி எழுத்தை வைத்துக்கொண்டு அடுத்த ஓலையின் முதல் எழுத்தையும் வைத்துக்கொண்டு இதற்கடுத்து இதுதானா என்று ஆராய்ந்து உறுதிகொண்டு இணைக்க வேண்டும். சிலமுறை தவறான இணைப்பை ஏற்படுத்தி விட்டால் அவற்றை மறுபடியும் ஆரம்பம் முதல் ஆய்ந்து வரிசைப்படுத்த வேண்டும்.” இவ்வாறு கடினப்பட்டு தான் பழந்தமிழ் நூல்களை சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை பதிப்பித்தார் என்று முக்கா சினிவாசன் பதிவு செய்துள்ளார்.

சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை நூல் பதிப்பிக்கும் பணிக்கு வந்ததற்குப் பொருள் ஈடுபடும் முயற்சியோ, புலமை காட்டும் உயர்ச்சியோ காரணங்கள் இல்லை. தாய்மொழியாம் தமிழின் மீது கொண்ட தனியாக காதல் ஒன்றே காரணம் ஆகும்.

ஓலைச்சுவடிகளிலுள்ள எழுத்துக்களின் நிலைமை, ஓலைச்சுவடிகள் இருந்த அமைப்பு ஆகியவற்றைக் கண்டு மனம் வருந்தி கண்ணீர் சொற்றார். அன்னைத் தமிழுக்கு நேர்ந்த அலங்கோல நிலைமை கண்டு அங்கமெல்லாம் நொந்தார். இத்தகைய அவலநிலையை மாற்றித் தமிழ்னை எழிற்கோலம் கொள்ள வேண்டும் என்னும் உயர்ந்த நோக்கத்தினாலேயே நூல் பதிப்புப் பணியில் ஈடுபட்டவர் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை.

இலங்கையில் உள்ள யாழ்ப்பாணத்துக்கு அருகில் அமைந்துள்ள புத்தாரைச் சேர்ந்த சிறுபிட்டி என்னும் ஊரில் 12.09.1832 அன்று, வைரவநாதபிள்ளை பெருந் தேவி அம்மான் வாழ்வினையருக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.

இளவயதில் வட்டுக்கோட்டையில் உள்ள பள்ளியில் தொடக்கக் கல்வியைக் கற்றார். வாக்குண்டாம், நன்னெறி, முதுரை, திவாகரம், உரிச்சொல் நிகண்டு முதலிய நூல்களை தமது தந்தையாரிடம் பயின்றார். இவரது தந்தை மிஷன் பாடசாலையில் தலைமை யாசிரியராகவும், வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் கணிதப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றியவர்.

சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை சன்னாகம் முத்துக் குமாரக் கவிராயரிடம் நைடதும், பாரதம், கந்தபுராணம், நன்னூல், தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கிய, இலக்கணங்களை தெளிவுறக் கற்றார். பின்னர் தெல்லியம்பதி மிஷன் பள்ளியில் சேர்ந்து ஆங்கிலக் கல்வி பயின்றார். பிறகு புகழ்பெற்ற யாழ்ப்பாணத்து வட்டுக்கோட்டைக் கல்லூரியில் சேர்ந்து 1844 முதல் 1852 வரை கணிதம், தத்துவம், வானியியல், அறிவியல் ஆகிய பாடங்களை ஆர்வமாகக் கற்றார்.

சென்னைக்கு 1857ஆம் ஆண்டு சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை வந்தார். அப்போது தொடங்கப்பட்ட சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து பி.ஏ. பட்டப்படிப்பில் சேர்ந்து, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் பட்டதாரிகள் மூவரில் ஒருவராக மாநிலத்தின் முதல் மாணவராகத் தேர்ச்சி பெற்றார். பின்னர் 1871 ஆம் ஆண்டு வழக்கறிஞருக்குரிய பி.ஏ.ல். பட்டமும் பெற்றார்.

சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை கோப்பாய் ஆசிரியர் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பணி, கள்ளிக்கோட்டை அரசினர் கல்லூரித் தலைமை ஆசிரியர் பணி, சென்னை அரசினர் மாநிலக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பணி ஆகிய பணிகளைச் சிறப்புடன் ஆற்றினார்.

இதழாசிரியர் பணி, வழக்கறிஞர் பணி, புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் திவான் பணி, நீதிமன்றப் பணி, சென்னை அரசு வரவு செலவுக் கணக்கு நிலையத்தில் கணக்காளர் பணி முதலிய பணிகளை திறம்பட ஆற்றினார். ‘உதய தாரகை’, ‘தினவர்த்தமானி’ ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார்.

தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் வல்லமை படைத்த சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை, பேராசிரியர் பரனல், சர். வால்டர் எலியட், இலங்கூண் முதலிய ஆங்கிலேயப் பெருமக்களுக்குத் தமிழ் கற்பித்தார்.

சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை, நீதிநெறி விளக்கம், திருத்தணிகைப் புராணம், கலித்தொகை, சூளாமணி, ஆதியாகம கீர்த்தனம் முதலிய இலக்கிய நூல்களை பதிப்பித்து வெளியிட்டார். மேலும், தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் சேனாவரையர் உரை, வீரசோழியம், இறையனார் அகப்பொருள், தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் நச்சினார்க்கினியர் உரை, இலக்கண விளக்கம், தொல்காப்பியம் - எழுத்துக்காரம் நச்சினார்க்கினியர் உரை முதலிய இலக்கண நூல்களைப் பதிப்பித்தார்.

தமிழ் மொழியில் மட்டுமே காணப்படும் பொருள் இலக்கணம் பற்றிய சுருத்துகளைக் கொண்ட தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்து நச்சினார்க்கினியர் உரையை 1885ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்தார்.

பெளத்த மதத்தைச் சேர்ந்த புத்தமித்திரர் என்பவரால் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்ற தமிழின் ஐந்திலக்கணத்தையும் சுருக்கமாக உணர்த்தும் முறையில் எழுதப்பட்ட வீரசோழியம் என்ற இலக்கண நூலைப் பதிப்பித்தார்.

பாலைக்கலி, குறிஞ்சிக்கலி, மருதக்கலி, மூல்கலைக்கலி, நெய்தல் கலி முதலிய பகுதிகளைக் கொண்டது

கலித்தொகை. ஒவ்வொரு பகுதியிலும் கலித்தொகை தொடர்பாகவும் ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். பாடல், பாடலுக்குப் பொருள், குறிப்புரை, இலக்கிய இலக்கண மேற்கோள், அதிகமான பாடவேறுபாடுகள், செய்யுள் முதற் குறிப்பகராதி, ஆசிரியர்கள் வரலாறு, உரையாசிரியர் வரலாறு, அரும்பதம் அதன் பொருள், பதிப்பில் கையாண்டுள்ள பிற நால்களின் பெயர் போன்றவற்றுடன் செம்மையான, புதிய ஆய்வுப் பதிப்பைச் சுவடியிலிருந்து கலித்தொகையைப் பதிப்பித் துள்ளார். இவரது கலித்தொகைப் பதிப்பினை முழுமையான உரையுடன் தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் 1984 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளது.

தமிழில் முழுமையாகக் கிடைத்த முதல் இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்தைத் தாம் பதிப்பித்ததன் நோக்கம், “தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள தொல்காப்பியப் பிரதிகள் மிகச் சிலவே. அவை யாவும் நான் தேடிக் கண்டவரை சிதிலமடைந்து இருந்து, இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்குள் அழிந்துவிடுமென அஞ்சியே, பயனுடைய வகையில் அச்சிடலானேன்” என்று கூறியுள்ளார்.

சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை கலித்தொகை பதிப்புரையில், ஏடு எடுக்கும் போது ஓரம் சொரிகிறது. கட்டு அவிழ்க்கும் போது இதழ் முறிகிறது. ஒன்றைப் புரட்டும் போது துண்டு துண்டாய்ப் பறக்கிறது. இனி எழுத்துக்களோ என்றால் வாலுந் தலையுமின்றி நாலா புறமும் சிதிலமடைந்து உள்ளது. பழைய சுவடிகள் யாவும் அழிந்து போகின்றன. எத்தனையேயா அரிய நூல்கள் காலப்போக்கில் அழிகின்றன. சீமான்களே! இவ்வாறு இறந்தொழியும் நூல்களில் உங்களுக்கு சற்றாவது கிருபை பிறக்கவில்லையா? தமிழ் மாது நூம் தாயல்லவா? இவள் அழிய நமக்கென்ன? என்று வாளாவிருக்கின்றீர்களே! தேசாபிமானம், பாஷாபிமானம் என்று இல்லாதவர் பெருமையும் பெருமையா? இதனைத் தயை கூர்ந்து சிந்திப்பீர்களாக!

மேலும், நூல் பதிப்பிப்பதில் உள்ள சிக்கல்களை, தடைகளை சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை, “சொத்தைச் சேர்த்துவிடலாம், எழுத்தைச் சேர்ப்பது எளிதல்ல. மண்ணை அளந்து வரப்புகள் வகுத்துவிடலாம். பொன்னைப் போன்ற எழுத்துகளுக்கு அணைக்கடிப் பார்ப்பது முடியாத காரியம். கடுமையான உழைப்பு மட்டும் போதாது. ஆண்டவன் அருளும் இருந்தால் தான் அடுத்த ஒலை முன் ஒலைக்கு உண்மையாகவே அடுத்த ஒலையாக இருக்கும். இடம் பெயர்ந்து இருந்தால் இலக்கியம் உயிர் புரண்டு நிற்கும்” என்று தெரிவித்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து, தன்னந்தனியாகத் தமிழ்ப் புதையலைத் தேடித்திரிந்து

தமிழ் மக்களுக்குத் தரும் அரிய, பெரிய முயற்சியில் ஈடுபட்டவர் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை. மேலும், அக்காலத்தில் ஏட்டுப் பிரதிகளைப் படித்துப் பிழையின்றி எழுதித்தரும் திறமையுள்ளவர் கிடைப்பதே அரிது. இதனால் அவரே ஏடுகளைப் படித்துப் பார்ப்பது. நகல் எடுத்து, பொருள் ஆராய வேண்டிய பணியிலும் ஈடுபட்டார்.

நூல்களைப் பதிப்பிப்பதற்கு தமது கைப் பணத்தையும், ஊதியத்தையும் செலவிட்டார். அதனால் கடன் பட்டதுஞ்டு. இவரது வேண்டுகோளை ஏற்று, நூல்களைப் பதிப்பிப்பதற்கு, சென்னை பூ.அரங்கநாத முதலியார், புதுக்கோட்டை அ.சேசை சாத்திரியார், கொழும்பு அத்வக்காத் பொ.இராமநாத முதலியார், திருவாவடுதுறை சுப்பிரமணிய தேசிகர் முதலியவர்கள் நிதிஉதவி செய்தனர்.

நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடுவதில் பல பொருளாதாரப் பிரச்சினை இருந்த போதிலும் மாணவர்கள் தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்றுணர்தல் வேண்டும் என்பதற்காக, பல மாணவர்கள் ஏழைகள் என்பதாலும் நூல் விலையில் சலுகை அளித்தார்.

பதிப்பில் பிழைகள் இருப்பின், ஐம்பது பிழை களைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காக நூலின் ஒரு பிரதி நன்றிக் கடனாக வழங்கினார். மேலும், பதிப்புத் திருத்ததையும் வெளியிட்டார்.

சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளையின் பணிகளைப் பாராட்டி ‘இராவு பகதூர்’ என்ற பட்டத்தை 1895 ஆம் ஆண்டு அரசு அளித்துச் சிறப்பித்தது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் மரபுக்கும், நவீனத்திற்கும் பாலம் அமைத்த பேரறிஞர்களுள் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை குறிப்பிடக் கூடியவர்.

தமிழறிஞர் உலகம் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளையின் சிறந்த தமிழ்த் தொண்டினைப் பாராட்டி, ‘செந்தமிழ்ச் செம்மல்’ என்ற பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்பித்தது.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பாடநூல் குழு, பதிப்புக்குழு, சட்டக்குழு, தேர்வுக்குழு, ஆட்சிக்குழு ஆகியவற்றில் உறுப்பினராகத் திகழ்ந்தார். தமிழ்ப்பாடத் தேர்வுக் குழுவின் தலைவராகவும் விளங்கினார்.

“இன்று அவர் இயற்றிய நூல்கள் மறக்கப்பட்ட போதிலும், பணை ஒலையில் இருந்த பழைய தமிழ் ஏடுகளை பெருமயற்சியுடன், படித்து முதன்முதலாக அச்சிட்டு வெளியிட்ட அவருடைய அரிய தொண்டு மறக்கப்படவில்லை” என்று தமிழறிஞர் மு. வரதராசனார் சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளையின் தமிழ்ப்பணியைப் போற்றியுள்ளார்.

“சி.வெ. தாமோதரம் பிள்ளையின் சரித்திரம் தமிழ்ச் சரித்திரம்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் பண்டிதமணி சி.கணபதிப் பிள்ளை.

“இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் உ.வே.சாமிநாதைய்யர், சி.வெ.தாமோதரம்பிள்ளை ஆகிய இருவரும் போற்றப்படுவதற்கான காரணம் அவர்கள் பதிப்பித்த பழந்தமிழ் நூல்கள் அனைத்திந்திய வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் முக்கியமானவையாக அமைவதேயாகும்” - என மார்க்சிய இலக்கியத் திறனாய்வாளர் கலாநிதி கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி தமது ஆய்வில் பதிவு செய்துள்ளார்.

“பழந்தமிழ் இலக்கிய வெளியீட்டுக்குக் கால் கண்டவர் ஆறுமுக நாவலர்; சுவர் எழுப்பியவர் சி.வெ. தாமோதரம் பிள்ளை. கூரை வேய்ந்து, நிலையம் கோலியவர் உ.வே.சா” எனப் பதிப்புலகம் பதிவு செய்துள்ளது.

இன்று பார்க்கும் போது தாமோதரம் பிள்ளையின் காலப்பாகுபாடு பல குறைபாடுடையதாய்த் தோன்றி னாலும், வரலாற்றுணர்வும், காலநிர்ணய அறிவும் அவருக்கு இருந்தன என்பதை எவரும் மறுக்கவியலாது. அன்றைய நிலையில் அது ஆராய்ச்சி நெறியின்பாற பட்டதாகவே இருந்தது.

தனது கல்வியையும், சுய சிந்தனையையும், ஆராய்ச்சியையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு மரபு கூறும் செய்திகளையும் மறுத்துரைக்க வேண்டுமிடங்களில் தயங்காது உரைத்தார் தாமோதரம் பிள்ளை. குளாமணிப் பதிப்புரையில் கூறியுள்ள சில கருத்துகள் அவரது சுதந்திரப் போக்கையும், அவசியமேற்படின் மரபையும் நிராகரித்து உண்மையை நாடும் மனோபாவத்தையும் ஐயத்துக்கிடமின்றிக் காட்டுகின்றன.

“தமிழிலே மூலபாடத் திறனாய்வு தவழும் பருவத்திலிருந்த வேளையிலே தாமோதரம் பிள்ளை அந்தநானமானதும், துணிகரமானதுமான முயற்சியை மேற்கொண்டது. அவரது முதிர்ச்சியையும் ஆய்வறிவுப் போக்கையும் துல்லியமாக்குகிறது” எனவும் “பதிப்புப் பணியிலும், அதனையொட்டிய மூலப்பாடத் திறனாய்விலும் (Textual Criticism) சி.வெ.தாமோதரம்பிள்ளை மிகப்பெரும் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார்” எனவும் மார்க்சிய இலக்கியத் திறனாய்வாளர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

பழந்தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்களைப் பதிப்பித்து தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டாற்றி தனி முத்திரையினைப் பதித்த சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளை 01.01.1901 அன்று சென்னை புரசைவாக்கத்தில் இயற்கை எய்தினார். ●

சூழிமுனிப்பு 1000 | ஈரோடு தமிழன்பனின் தெரிந்தெடுத்த 1000 கவிதைகள் 1000 பக்கங்கள்

முன் பதிவுத் திட்டம்

வெவ்வேறு சொற்களிலும் வடிவங்களிலும் தமிழன்பன் இசைக்கும் பாடலுக்கும் ஒரு கருப்பாருள்தான் இருக்கிறது. அது மானுட விடுதலை.

80 அகவைக்குப் பின்னரும் ஒரு ஞானியைப்போல் தெளிந்தும், ஓர் ஓயியரைப்போல் அழகுபடுத்தியும் ஒரு போராளியைப் போலத் துணிவாகவும் எழுத இயங்குகிறவர் கவிஞர் தமிழன்பன்.

அவருக்குள் கணலும் கவித்துவழும் விடுதலை உணர்வும் இன்னும் இன்னும் பல காவிய வரிகளை உரைச் செய்து கொண்டே இருக்கும் - தமிழுகம் உணர்வு கொள்ளும்.

.....என்னும் மக்கள் கவிஞர் இன்குலாப்பின் வரிகள் - தமிழன்பன் கவிதைகளைப் படிக்கும் ஒவ்வாருவருக்கும் அப்படியே எண்ணத் தோன்றும் தேன் தமிழுக் கவிதைகள்.

1000 கவிதைகள்	முன் பதிவுத் திட்ட
பக்கங்கள்	விலை ரூ.500
விலை : ரூ.700	நூல் எங்கள் செலவில் அனுப்பப்படும்

நூல் வெளியீடு விழிகள் பதிப்பகம், 8/M139, 7ஆம் மூற்குத் தெரு தீருவள்ளுவர் நகர், தீருவான்மியூர், சென்னை 41

விழிகள் பதிப்பகம் வெளியீடான இந்நாலைப் பெற R.Bascarane icici A/C No. 005601027655 - ifsc icic 0000056 - Mission St Branch Pondicherry என்னும் கணக்கில் பண்ததைச் செலுத்தி விடடு குறிப்பிடுவது செல் பேசிக்கு உங்கள் பெயருடன் முகவரியைக் குறுஞ்செய்தி (ems) மூலம் அனுப்பவும் 9444265152/9443360007

நவம்பர் 12ஆம் தேதி முதல் நூல் கிடைக்கும்

நியு செஞ்சரி புக் ஹவஸின் புதிய வெளியீடு

ஜிப்ஸியின் தூயர நடனம்

யமுனா ராஜேந்திரன்

விலை
₹ 325/-

16 அரிய வண்ணப் படங்களுடன்

இந்நால் இதுவரை தமிழில்
பேசப்படாத ஜரோப்பிய
தென்அமெரிக்க மார்க்சியர்கள்
பற்றியது. மார்க்சியத்தினால்
உந்துதல் பெற்ற கலைஞர்கள்
மற்றும் தத்துவவாதிகளின்
சுயவிசாரணைகளையும்
ஆன்ம தரிசனத்தையும்
முன்வைக்கிறது. ஜரோப்பாவினுள்
வாழும் தமிழ் மார்க்சியரின்
மேற்குலக பண்பாட்டுத்
தரிசனமாகவும் விரிகிறது.

நியு செஞ்சரி புக் ஹவஸ் (பி) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098
போன்: 044-26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.com

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸின் புதிய வெளியீடு

இந்தப் பெரிய புத்தகம் இந்திய வரலாறு எவ்வாறு எழுதப்பட்டு வடிவமைக்கப்பட்டு உள்ளது என்பதற்கு அறிமுகமும், இந்தியா இன்றைய நிலையை எவ்வாறு வந்தடைந்துள்ளது என்ற அடிப்படை வரலாற்றுப் புத்தகம் மட்டுமல்ல; சகிப்புத் தன்மையற்றதும் விலக்கும் பண்புடையதுமான இந்து தேசியவாதம் கூட்டமைத்திருக்கும் வரலாற்றுப் பொய்மைகளையும் புணவுகளையும் கட்டுடைத்துக் காட்டும் புத்தகம். இந்நால் இன்றைய வாசிப்பிற்கு அவசியமான ஒன்று.

எரிக் ஹாப்ஸ்வாம்

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸ் (பி) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098
போன்: 044-26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.com

சிறைகள்

ஸ்ரீபங்கர் மிளாசா: 044-28490027; திருச்சி: 0431-2700885; புதுக்கோட்டை: 04322-227773; தஞ்சாவூர்: 04362-231371;
திருநெல்வேலி: 0462-2323990; மதுரை: 0452-2344106, 2350271; திண்டுக்கல்: 0451-2432172; கோவை: 0422-2380554;
கன்னிமூர்: 0424-2256667; சேலம்: 0427-2450817; ஒசூர்: 04344-245726; திருவண்ணாகிரி: 04343-234387; ஊழியர்: 0423-2441743;
வேலூர்: 0416-2234495; விழுப்புரம்: 04146-227800; பாண்டிசேரி: 0413-2280101; திருவங்ஞாமலை: 04175-223449.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை

பா.வீரமணி

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையை முன்னிட்டுக் கடந்த 5.9.16- முதல் பெங்களூரில் கடுமையான ஆர்ப்பாட்டங்களும், கலவரங்களும் நிகழ்ந்து கொண்டே வருகின்றன; இதன் காரணமாகப் பெங்களூரை நோக்கிச் செல்லும் லாரிகளும், பேருந்துகளும், மகிழுந்துகளும் கொளுத்தப்பட்டு உள்ளன; இவற்றில் தமிழக வாகனங்களையே குறிவைத்துக் கொளுத்தி வருகின்றனர்; இவற்றுடன் நில்லாமல், தமிழர்களின் வியாபாரத் தலங்களையும் கடைகளையும் திட்டமிட்டு சேதப்படுத்தி வருகின்றனர்; வாகனப் போக்குவரத்தே நிகழாமல் பாதைகளில் பொதுச் சொத்துகளை நாசப்படுத்திய வண்ணம் வருகின்றனர். கர்நாடக அரசு ஊராடங்குச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்தும், கலவரக்காரர்கள் அதனைக் கண்டுகொள்ளாமல் தங்களின் கை வரிசையைக் காட்டி, போக்குவரத்திற்கும், ஊர் அமைதிக்கும், சமூக ஒழுங்கிற்கும் பங்கம் ஏற்படுத்தி வருகின்றனர். இவை மிகக் கவலைக்குரியன; கண்டிக்கத்தக்கன; இவை, இரு மாநிலங்களுக்கும் இரு மாநில மக்களுக்கும் வேற்றுமையை விளை விப்பவை; பகையைப் பெருக்குவை; உறவையும் நட்பையும் குலைப்பவை. இவற்றைத் திட்டமிட்டுச் செய்யும் கலவரக்காரர்கள் சிறிதும் சிந்திப்ப தில்லை. சிந்திக்க விரும்புவதுமில்லை; இது மிகச் சோகமானது. எப்போதுதான் இதற்கு வழி பிறக்குமோ தெரியவில்லை.

கர்நாடக அரசு, திறக்க வேண்டிய அணையைத் திறக்காமல் இருந்ததால் அணையைத் திறந்து தண்ணீர் விடவேண்டி தமிழக அரசு உச்சநீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்திருந்தது. வழக்கை விசாரித்த உச்சநீதிமன்றம் 6.9.16 முதல் கர்நாடக அரசு, தமிழகத்திற்கு 16.9.16 வரை நாள்தோறும் 15,000 கனஅடி தண்ணீர் திறந்துவிட ஆணையிட்டு இருந்தது. இந்த ஆணையை எதிர்த்துதான் கண்டத்

தீவிரவாதிகள் போராட்டம் நிகழ்த்திப் பொதுச் சொத்தைச் சூறையாடி ஊர் அமைதியைக் கெடுத்தனர். இந்த ஆணையை எதிர்த்துக் கர்நாடக அரசு உச்சநீதிமன்றத்தில் முறையீடு செய்ததால், உச்சநீதிமன்றம் தம் ஆணையில் 20.9.16 வரை தமிழகத்திற்கு இனி நாள்தோறும் 12,000 கனஅடி தண்ணீர் திறக்கலாமென அறிவித்திருந்தது. இதனையும் அரசோ, கலவரக்காரர்களோ ஏற்கத் தயாராக இல்லை; இதன் காரணமாக அனைத்து வாகனங்களும், பேருந்துகளும் ஓசுரிலேயே நிறுத்தப் பட்டன; இவை 10.9.16 வரை நீடித்தது. 11.9.16 அன்று காலை போராட்டம் நிறுத்தப்பட்டது; ஆனால் மீண்டும் அன்றிரவு வாகனங்கள் சேதப்படுத்தப் பட்டன. 12.9.16 அன்று கடும் வன்முறை வெடித்தது. அரசோ, காவல்படையோ கண்டுகொள்ளாமல் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தன; இவை மிக அவலமானது; வருந்தத் தக்கது. இந்நிலையால் மத்திய அரசின் காவல் படை வருவிக்கப்பட்டது. இதனால் ஓரளவு நிலைமை கட்டுப்பாட்டுக்கு வந்தது. எனினும், ஆர்ப்பாட்டமும் ஊர்வலமும், கோரிக்கை எழுப்பலும் ஆங்காங்கே நடந்து கொண்டுதான் இருந்தன.

தொடக்கக் காலத்தில் இருந்தே போதிய தண்ணீர்விட கர்நாடக அரசு மறுத்து வந்திருந்தாலும் அப்படி மறுப்பதற்கும் நிலைமையைச் சிக்கலாக்கியதற்கும் நடுவன் அரசே பெருங்காரணமாகும், நடுவன் அரசு திட்டமிட்டு விரைந்து செயலாற்றியிருந்தால் இந்நிலைமை உருவாகி இருக்காது; எடுத்துக்காட்டாக, நடுவர் மன்றம் அமைக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசு 1968- முதல் வேண்டுகோளிட்டுத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்திருந்தாலும் நடுவன் அரசு 1990-இல் தான் நடுவர் மன்றத்தை அமைத்தது. 1968-லேயே அமைத்திருந்தால் பிரச்சினைகள் பெரும்பாலும் தீர்ந்து

திருக்கும். ஆனால் அதற்கு வழியில்லாமல் போயிற்று. காரணம், அதுவொரு அரசியல். இப்போதும் இத்தனை வன்முறைகளும், இழப்புகளும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் மோடி அரசு வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. இதுவொரு அரசியல். இந்த அரசியலால் தான் நாடு பாழாகிறது. நாட்டைப் பற்றிய இந்த அவல அரசியல் என்று தான் மாறுமோ? நடுவண் அரசதான் இப்படி யென்றால், கர்நாடகத்தில் ஆட்சிக்கு வரும் எந்தக் கட்சியினரும் தமிழகத்திற்கு எதிராகவே செயல் படுகின்றனர்; இவர்களுக்கு நாட்டு ஒற்றுமை யிலோ, மானுட நெறியிலோ, அண்டை மாநில உறவிலோ நட்பிலோ, ஆழ்ந்த அக்கறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

கர்நாடக அரசு, தொடக்கக் காலத்திலிருந்து தண்ணீர்ப் பிரச்சினையில், பரந்த மனப்பான்மை யுடன், பொறுப்புடன் செயல்பட்டிருந்தால், இப்போது அங்கிருக்கும் தீவிர அமைப்புகள் தோன்றி யிரா; அப்படித் தோன்றியிருந்தாலும், தமிழகத் திடம் இத்தனைப் பகைமை கொண்டிருக்க வாய்ப்பில்லை. அவர்கள் தமிழர்களைப் பிறவிப் பகையாளர்களாகவே கருதுகின்றனர். கர்நாடகத்தில், கட்சி வேறுபாடின்றி அணைத்துக் கட்சியினரும் ஒரே குரிலில் எதிர்த்தே கூக்குரல் இடுகின்றனர். இது நல்ல பண்பாடாக இல்லை. வாட்டாள் நாகராஜைப் போன்றே இந்நாள் முன்னாள் மாநிலமத்திய அமைச்சர்களும் ஒரு சொட்டுநீர் கூடத் தமிழகத்திற்குத் தர மாட்டோம் என்கின்றனர். தமிழகத்திற்கு எதிராக எந்த அளவுக்குப் பகைமையை வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையே அது காட்டுகிறது. இந்தப் பகைமைக்குக் காவிரி நீர் மட்டும் காரணமன்று, வேறு காரணங்களும் உண்டு.

சிறந்த எழுத்தாளரான திருமதி வாஸந்தி, அண்மையில் பெங்களூர் கலவரத்தை முன்னிட்டு தமிழ் இந்துவில் 6.9.16 அன்று “பெங்களூரு தீப்பற்றி எரிகிறது” என்ற கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். அக்கட்டுரையில், தற்போது பெங்களூரைச் சுற்றி எண்ணற்ற தகவல் தொழில்நுட்ப அமைப்புகளும், சர்வதேச கம்பெனிகளும், தொழிற்சாலைகள் இருப்பனவாகவும், அவற்றில் தமிழர்களும், பிற மாநிலத்தவர்களுமே மிக அதிகமாக உள்ளதாகவும், அவர்கள் லட்சக்கணக்கான ஊதியம் பெறுவர்களாகவும், அவர்களால் அவ்வூரில் பல வீடுகளும், கட்டடங்களும் எழும்புவதாலும், கப்பல் போன்ற கார்களில் வலம் வருவதாலும், பூங்காக்களிலும் அங்காடிகளிலும் கடைகளிலும் கன்னடத்தைக் காட்டிலும் பிற மொழிகளே உச்சரிக்கப்படுவதாலும், சொந்த ஊரில் கன்னடர்கள்

வண்டி ஓட்டுபவர்களாகவும் ஆட்டோ ஓட்டுபவர்களாகவும், கூலிகளாக இருப்பதாலும், தமிழர் மீதும், பிற மொழியினர் மீதும் பகைமை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிறார். இது மிக அடிப்படையான காரணமாகும், இந்தக் காரணத்தையாரும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. பிற மாநிலத்தவரோடு சேர்ந்து தமிழர்கள் தங்களின் வேலை வாய்ப்புகளைப் பறித்ததுடன், காவிரி நீரையும் பறிக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு உள்ளது. இந்த எண்ணத்தால்தான் பகைமையை மேலும் மேலும் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உண்மையில், கன்னடர்களின் இந்த எண்ணம் தவறானது நியாயமற்றது; கன்னடர்களும் நன்கு படித்திருந்தால் அந்த வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றிருக்கலாம். இந்தத் தீமையெல்லாம் பெருகி யிருப்பதற்கு அடிப்படைக் காரணம் உலகமயம், தனியார், தாராளமயம் எனும் முதலாளித்துவ அமைப்பால் வந்த கேடே ஒழிய, தமிழர்கள் அல்லர். முதலாளித்துவப் பன்னாட்டுக் கம்பெனிகளே காரணம். காரணம் யார் என்பதை அறிய முடியாத நிலையில் நம் மக்கள் உள்ளனர். நம் கல்விமுறை அப்படி உள்ளது. இவற்றையெல்லாம் புரிந்துகொள்ளாமல், இந்த உலகத்தை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியாது.

கன்னடர்களுக்குப் போதிய வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாததாலும், பெங்களூரில் செல்வர்களாக, பெங்களூர்வாசிகளாக தமிழரும் பிற மொழியினரும் இருப்பதால் அவர்கள் மீது கன்னடர்கள் பகைமை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிறார் வாஸந்தி. இந்தச் சமூக அரசியலைப் புரிந்து கொள்ளாமல் பெங்களூரில் நடக்கும் வன் முறையைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்கிறார். இது குறித்து அவர்குறிப்பிட்டிருப்பது சிந்திக்கத்தக்கது.

“இந்த வெறியர்களுக்கு எந்த உணர்வு பூர்வமான விஷயமும், அவர்களின் உள்ளார்ந்த கோபத்துக்கு வடிகாலாகிவிடுவதுதான் சோகம். இது வெறும் நதிநீர்ப்பிரச்சினை அன்று; அது வொரு சமூகவியல் பிரச்சினை, அதன் தீவிரத்தை உணராமல் கன்னட அமைப்புகளும், அரசுகளும் அரசியல் செய்தால் கர்நாடகத்துக்கு மட்டுமன்று; நாட்டுக்கே ஆபத்து; ஜனநாயகப் பண்புகளுக்கு ஆபத்து.”

எழுத்தாளர் வாஸந்தி உணர்ந்திருப்பதைப் போன்று, கர்நாடகத் தலைவர்கள் உணர்ந்து பிரச்சினையை அணுக வேண்டும். அப்படி அணுகினால்தான் கன்னடர்கள் எண்ணத்தில் மாற்றம்

தோன்றும். அந்த மாற்றத்திற்குத் தமிழகமும் வழிகாட்ட வேண்டும்.

கர்நாடகத்தில் முதலமைச்சர் கூட்டிய கூட்டத்தில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒருங்கிணைந்து தமிழகத்திற்குத் தன்னீர் விடக் கூடாதென ஒருமித்துக் கூறுகின்றனர். இது சரியான பார்வை அன்று; கொள்கை அன்று; எந்தெந்த வகையில் மறுக்க முடியுமோ அந்தந்த வகையில் மறுக்க விரும்புகின்றனர்.

உச்சநீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்புக்கு மாறாகச் செய்ப்பட விரும்புகிறார்கள். காவிரி மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க அவர்கள் விரும்பவில்லை; அதற்குக் காலதாமதத்தை ஏற்படுத்தி அது உருவாகாமல் இருக்க விரும்புகிறார்கள். காவிரி மேலாண்மைக் குழுமத்தில் நடுவண் அரசின் வல்லுநர்களோடு, தமிழகமும் கர்நாடகமும் தாங்கள் விரும்பும் வகையில் சரிசமமாக வல்லுநர் களை இடம்பெறச் செய்யமுடியும். இந்தக் குழுமம் இரு அரசுகளின் வல்லுநர்கள் அளிக்கும் குறிப்பு களை நியாயத்துடன் ஆய்வு செய்து எடுக்கும் முடிவுகளில் கருத்து வேறுபாடு இருந்தால் மீண்டும் விவாதித்து முடிவெடுக்க உரிமை அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு இருந்தும், கர்நாடகம், மேலாண்மைக் குழுமம் அமைக்க இருப்பதைத்

தடுக்க முயல்வது, அந்த மாநிலத்தின் தவறான போக்கையே காட்டுகிறது. இப்படிச் செயல்படும் அரசு இதுவரை எப்படிச் செயல்பட்டிருக்கும் என்பதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். இத்தகு எண்ணங்கொண்ட அரசு நியாயத்தை கடைப் பிடிக்காது; இந்த எண்ணப் போக்கைக் கொண்டே அந்த மாநிலம் தொடக்கக் காலத்திலிருந்து எவ்வாறு செயல்பட்டிருக்கும் என்பதைத் தெளிவாக உணரலாம். இந்நிலையில் நடுவண் அரசும், காவிரி மேலாண்மைக்குழுமமும் நியாய உறுதியுடன், கர்நாடகத்தை எச்சரித்துச் செயல்பட்டால்தான் வழி பிறக்கும்; நியாயம் கிடைக்கும். அதுவே இரு மாநிலங்களுக்கும் ஏற்றது; சிறந்தது.

உச்சநீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பைச் செயல்படுத்த மறுப்பது மற்றும் காவிரி மேலாண்மைக் குழுவை அமைப்பதற்கு எதிராகக் கர்நாடகம் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? காவிரி தங்கள் நாட்டில் தோன்றுவதால் (குடகு மலையில்) அவ்வாற்று நீர் தங்களுக்கே சொந்தம் எனக் கருதுகின்றனர். அப்படிக் கருதினால் உலகில் எந்த நாடும் தன்னீரைப் பெற முடியாது. வாழ முடியாது; இஃது இயற்கைக்கும் மனித நியாயத்திற்கும் எதிரானது; பகையானது, சூரிய ஒளியும், காற்றும் எப்படி எல்லோர்க்கும் சொந்த மானதோ அப்படியே ஆற்றுநீரும் ஓடும் பாதையிலுள்ள எல்லோர்க்கும் சொந்தமானதே! ஓடும்

பாதையில் அங்கங்குள்ள மக்கள் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால், தேவைக்கு அதிகமாகவோ, பிறருக்குக் குறைவாக அளிக்கவோ கூடாது. அவரவர் தேவைக்கேற்ப சமமாகப் பயன் படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் அமைத்துக் கொள்வதே சிறந்தது.

ஜம்மு, காஷ்மீர் பகுதியில் உருவாகும் சிந்து செனாப், ஜீலம் நதிகளின் பெரும்பகுதி நீர் பாகிஸ்தானுக்குப் போகிறது. 1960-ஆம் ஆண்டில் நேரு வுக்கும் அயுப்கானுக்குமிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தப் படி இன்னும் நாம் பாகிஸ்தானுக்கு நதிநீரை அனுப்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். 1966 மற்றும் 1971 இரு நாடுகளுக்கும் போர் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்த போதும் பாகிஸ்தானுக்குச் செல்லும் நதிநீரை இந்தியா தடுத்ததில்லை; சிந்து நதி மேற்கே பாகிஸ்தானுக்கு ஒடுவதைப் போல், கிழக்கே சீனாவுக்கும் ஒடிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. அதையும் இந்தியா தடுத்ததில்லை. உலகின் மிகப் பெரிய நதியான அமேசான், தென் அமெரிக்காவின் பெரு நாட்டின் ஆண்டிஸ் மலையில் உருவாகி, வெளிகலா, கொலம்பியா, பொலிவியா, பிரேசில் போன்ற நாடுகளிலெல்லாம் பாய்ந்து ஒடுகிறது. தன் நாட்டில் அந்நதி உருவாவதால், பெரு, அந்தியின் நீர் பிறநாடுகளுக்குச் செல்வதால் அதனைத் தடுப்பதில்லை. உலகின் இரண்டாம் பெரிய நதியான நெல் நதியும், மூன்றாம் பெரிய நதியான காங்கோ நதியும் உருவாகும் நாட்டிலிருந்து பல நாடுகளுக்குள் பாய்ந்து செல்கிறது. ஐரோப்பாவில் ஒடும் டான்யுப் நதி 17 நாடுகளின் வழியாகவும், தென்கிழக்காசியாவில் ஒடும் மீகாங் நதி 7 நாடுகளின் வழியாகவும் ஒடுகிறது. எந்த நாடும் தன் நாட்டில் உருவாகும் நதியைத் தன் நாட்டிற்கே சொந்தமென்று உரிமை கொண்டாடுவதில்லை. ஆனால் கர்நாடகம், காவிரியைத் தனக்கே சொந்தம் என்கிறது. ஒரு சொட்டு நீரைக் கூட்டத் தரமாட்டோம் என்கிறது. இது என்ன நியாயம்? என்ன நீதி? பஞ்சாபில் உருவாகும் ரவி, பியாஸ், சட்லஜ் ஆகிய நதிகள், பஞ்சாபைக் கடந்து அரியானா, ராஜஸ்தான் மாநிலங்களுக்கும் பாய்ந்து வளம் சேர்க்கிறது. பஞ்சாபைப் போன்று கர்நாடகம் நடக்க வேண்டாமா?

கோதாவரி நதி நாசிக்கில் உருவாகி மும்பையைக் கடந்து ஆந்திராவில் புகுந்து கடலில் கலக்கிறது; நர்மதையாறு மத்தியப் பிரதேசத்தில் உருவாகி, தெற்கே மும்பையைக் கடந்து மேற்கே குஜராத்தில் பாய்ந்தோடி அரபிக்கடலில் கலக்கிறது. இந்தியா விலேயே இத்தனை உதாரணங்கள் இருக்கும் போது கர்நாடகம் இப்படி முறைக்கு மாறாகச் சண்டித்தனம் செய்வது இரு மாநிலங்களுக்கு

நியூ செஞ்சரியின்

உதாரணங்கள்

மட்டுமேயன்றி, இந்தியாவுக்கே களங்கம் சேர்க்கிறது. மாந்த நெறியை அவமதித்து, வெறுப்பையும் பகையையும் உருவாக்குகிறது. இது எதிர்காலத்திற்கு நல்லதன்று. உலகிலுள்ள ஆறுகளில் பல ஒரு நாட்டில் உற்பத்தியாகி பல நாடுகளுக்குப் பாய்ந்து செல்வதால், அந்நாடுகளுக்குள் நதிநீர் குறித்து முரணும் சச்சரவும் ஏற்பட்டதால், அந்நாடுகளின் சச்சரவைத் தீர்க்க ஐ.நா.சபை 1956-ஆம் ஆண்டிலேயே அங்கேரியின் தலைநகரான ஹெல்சிங்கில் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளின் குறைகளை உணர்ந்து, சரியான முறையில் பங்கீடு செய்ய யோசனைகளைக் கூறி நீர்ப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டது; இப்போது எந்த வேறுபாடும் இல்லாமல் அந்நாடுகள் நதிநீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது.

உச்சநீதிமன்றம் இப்போது தீர்ப்பளிப்பதற்கு முன்னரே காவிரி நடுவர் மன்றம் 2007-லேயே காவிரி மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று அறிவுறுத்தியது. நடுவண் அரசு அதில் தவறியது. மீண்டும் நடுவர் மன்றம் 19-7-2013இல் முன்று மாதத்திற்குள் காவிரி மேலாண்மைக் குழுவை அமைக்க நடுவண் அரசுக்கு அறிவித்தது. ஆனால் நடுவண் அரசு அதனை நிறைவேற்றாமல் அதிகாரமற்ற காவிரி மேற்பார்வைக் குழுவை அமைத்துப் பிரச்சினையைத் திசை திருப்பிவிட்டதாக, இப்பிரச்சினையில் ஆழ்ந்த அனுபவம் கொண்ட பழ.நெடுமாறன் குற்றம் சாட்டியுள்ளார். மற்றும், மத்திய அரசின் திட்டக்குழுவின் ஒப்புதல் இன்றி, கர்நாடகம் காவிரியின் நடுவேயுள்ள கபினி, ஏரங்கி, ஏமாவதி, யாகச்சி, சவர்ணவதி படுகை களில் அணைகளைக் கட்டிக்கொண்டதாகவும், நடுவர் மன்றம் அளித்த தீர்ப்பை மதிக்காமல், 11.20 லட்ச ஏக்கர் பாசன வசதியை 21.71 ஏக்கர் பாசன வசதியாகப் பெருக்கிக் கொண்டதாக அவர் தினமணி கட்டுரையில் (22.9.16) குற்றம் சாட்டியுள்ளார். மேலும், காவிரி நீரில் கர்நாடகத்திற்கு உரிமை 270 டி.எம்.சி. தண்ணீர் மட்டுமே. ஆனால் அது 360 டி.எம்.சி. தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்வதாகவும், காவிரி ஒடிவரும் வழியில் முறைக்கு மாறாக 25 ஆயிரம் ஏரிகளுக்குத் தேவையான நீரை நிரப்பிக் கொண்ட பிறகே நீரை கிருஷ்ணராஜ சாகர் அணைக்கு அனுப்பி வருவதாகவும், அதனால் மேட்டுருக்கு வர வேண்டிய நீர் தடைப்பட்டு விடுவதாகவும் அவர் குறித்துள்ளது மிக முக்கியமானது. கர்நாடகம் செய்யும் தில்லுமுல்லுகளைக் கணக்கிட்டால் காவிரி மேலாண்மைக் குழுமம், அமைப்பது எத்துணைத் தவிர்க்க முடியாதது என்பதை நன்கு உணரலாம். இந்தத் தில்லுமுல்லுகளுக்குத் தடை வந்துவிடக் கூடாதென்பதற்காகவே கர்நாடகம்

காவிரி மேலாண்மைக்கும் அமையத் தடையாக இருக்கிறது. அப்படியிருப்பதற்கு நடுவன் அரசின் அச்ட்டையும், அரசியலும் ஒரு காரணமாகும். இது நடுவன் அரசின் பொறுப்பின்மையையே காட்டுகிறது.

காவிரி நதிநீர்ப் பங்கீடு குறித்து விசாரணை நடத்திய நடுவர் மன்றம், தனது தீர்ப்பை 5-2-2007-இல் அறிவித்தது. அதனை நடுவன் அரசு சில மாதங்களில் அரசிதழில் வெளியிட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், மிகவும் காலம் கடத்தி ஆறாண்டுகள் கழித்து 19.2.2013-இல்தான் வெளியிட்டது, அதுவும் வெளியிட வேண்டுமென்று தமிழக அரசு பல முறை கூக்குரல் இட்ட பின்னரே நடுவன் அரசு அந்த முடிவுக்கு வந்தது.

காவிரி நடுவர் மன்றம் அறிவித்தபடியே இப்போது உச்சநீதிமன்றம் 4.10.2016-க்குள் காவிரி மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க வேண்டுமென்றும் அதன் அறிவிக்கையை 6.10.2016-க்குள் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு வழங்க வேண்டுமென்றும் உறுதி செய்துள்ளது. இவ்வளவு நடைபெற்றும், கருநாடக அரசு உச்சநீதிமன்றம் அறிவித்தபடி தண்ணீரைத் திறந்துவிட முடியாதென்றும், மற்றும் காவிரி மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க எதிர்ப்புத் தெரிவித்தும் வருகிறது. இதற்காகக் கடந்த 1.10.2016- அன்று அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்தை நடத்தி, தமிழகத்திற்குத் தண்ணீர் திறந்துவிட முடியாதென்றும், மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்கக் கூடாதென்றும் ஒருமித்தகுரவில் அறிவித்துள்ளது.

இந்த நீதி நியாயமற்ற, வெட்கக் கேடான செயலுக்கு இந்தியப் பிரதமராக இருந்த தேவ கெள்டா உண்ணாவிரதம் இருப்பது அதனினும் வெட்கக்கேடானது; கீழ்மையானது. ஜீரணிக்க முடியாதது. உச்சநீதிமன்றத்தின் ஆணைக்கெதிராக மனித நியாயத்திற்கு மாறாக முன்னாள் பிரதமர் இப்படி நடந்துகொள்வது (National Shame) ஒரு தேசிய அவமானமாகும். தன்னாட்டின்பால் அவர் அக்கறைகொண்டிருப்பதை யாரும் வெறுக்க முடியாது; ஆனால், அது நியாயத்தின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைப்பதில் அவருக்கு மாறுபாடு இருப்பின் அதற்கு வழிகாட்ட எத்தனையோ வழிகள் உள்ளன; குறிப்பாக, நடுவன் அரசை அணுகி, தேவையான ஏற்பாட்டை விரைந்து செய்யவோ, அதன் துணையோடு நடுவர் மன்ற உறுப்பினர் களை அழைத்து காவிரியில் தற்போதுள்ள நீரை ஆய்வு செய்து, அதன் போதாமையைக் காட்டி, தமிழகத்திற்குத் தண்ணீர்விட வழியில்லை என்பதை

உறுதி செய்திருந்தால் அது ஏற்கத்தக்காக இருக்கும். ஆனாலும் அதனைச் செய்ய அவர் ஆயத்தமாக இல்லை; வாட்டாள் நாகராஜ் போன்றோரும், கன்னட அமைப்புகளும், மத்திய அமைச்சர் ஆனந்த குமாரும், கன்னட மக்களின் உணர்ச்சிக் கொந்தனிப்பைப் பெருக்கும் வழியில் திசைமாறிப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது பிரதமராக இருந்த ஒருவர், நல்ல வழியைத் தேடாமல், குழநிலையைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் உண்ணாவிரதம் இருப்பதும், உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை மதிக்காததும் கவலைக் குரியதாக உள்ளது. இது மிகச் சோகமானது.

“மன்பதை காக்கும் அரசர்தாம் - அற மாட்சியைக் கொண்று களிப்பரோ?”

என்று பாரதி நெந்து கூறியது போன்றே பெரியவர் தேவ கெள்டாவை எண்ணிக் கலங்க வேண்டியுள்ளது.

ஹோவதி, ஹாரங்கி, கிருஷ்ணராஜ சாகர், கபினி, அமராவதி, பனாரஸ், சாகர் ஆகிய அணைகளின் நீர்மட்டம், நீர்வரத்து, வெளியேற்றம் ஆகியவற்றைக் கணக்கிடுவதையும், மாதத்திற்குப் பத்துமுறை தண்ணீர் திறந்து விடுவதையும் சரியாகக் கண்காணிக்கிற பொறுப்பு மேலாண்மைக் குழுமத்திற்குச் சென்றுவிடும் என்பதாலும், குறிப்பாக, கிருஷ்ணராஜசாகர், ஹாரங்கி, ஹோவதி, கபினி அணைகளின் கட்டுப்பாட்டுரிமையை முழுமையாக இழந்து விடுவோம் என்ற பயத்தாலுமே அவர்கள் எதிர்க்கின்றனர். இந்தப் பயம் தேவையற்றது. காவிரி மேலாண்மைக் குழுமத்தை திற்கு நடுவன் அரசு நியாயிக்கும் தலைவர் ஒருவரும், இரு உறுப்பினர்களும், அரசின் சார்பில் இருப்பிரதிநிதிகளும் ஆகிய ஐவர் அமர்வர்; மற்றும் தமிழகம், கருநாடகம், கேரளா, புதுவை சார்பில் அந்தந்த மாநிலத்திலிருந்து ஒவ்வொரு உறுப்பினர் சேர்ந்தும் ஆகமொத்தம் ஒன்பதுபேர் இருப்பர்; இதில் எந்த மாநிலத்திற்கும் கூடுதலாக உறுப்பினர் இல்லாத போதும், அந்தந்த உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை அந்த மாநிலத்திற்கும் இருப்பதால், கருநாடகம் இதனை எண்ணி அஞ்சத் தேவையில்லை.

காவிரி மேலாண்மைக் குழுமம் அமைக்கப் பட்டு விட்டால் பாசன வசதிக்கான நீர், குடிநீருக்கான நீர் மற்றும் பேரிடர் காலத்திலும், மழை பொய்க்கும் காலத்திலும் எந்த அளவுக்குத் தண்ணீர் விடுவது என்பது பற்றிய உரிமையையும், தண்ணீர் அணைகாட்டும் குறியீட்டுக்கருவியை அவ்வப்போது சோதனை செய்யும் முழுவரிமையையும் மேலாண்மைக் குழுமம் எடுத்துக் கொண்டால், எல்லாவரிமையையும் இழந்து நிற்கும் நிலை

கருநாடகத்திற்கு ஏற்பட்டுவிடும். இதனை முன்னிட்டே கருநாடகம் கையற்று கலங்குகிறது. இதனைக் காட்டிலும், நீர் இருப்பு, ஓடும் நீர், படுகைகளிலுள்ள நீர் ஆகியவற்றைச் சரியாகக் கணக்கிடும் உரிமையும் நீர் அளவீட்டுக் கருவியை அவ்வப்போது சோதனை செய்யும் உரிமையும் மேலாண்மைக் குழுமத்திற்குச் சென்றுவிட்டால், கடந்த காலத்தில் கருநாடகம் திரைமறைவில் செய்த தில்லுமுல்லுகள் அம்பலத் திற்கு வந்துவிடும்; அப்படி அம்பலத்திற்கு வந்து விட்டால், கருநாடகத்தின் முகமூடி கீழிந்துவிடும். இந்த முகமூடியை மறைப்பதற்கே கர்நாடக அரசும் அந்நாட்டின் அனைத்துக் கட்சிகளும் வேடம் போடுகின்றன;

அன்டை மாநிலமான தமிழகத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்க மாட்டோமென்று கூறுவதை நினைக்கும் போது பாரதியார்,

“சொந்தச் சகோதரர்கள்
துன்பத்திற் சாதல் கண்டும்
சிந்தை இரங்காராட - கிளியே
செம்மை மறந்தாரா”

என்று கூறியதற்கேற்பவே, கர்நாடகத்தினர் சிந்தை இரங்காதவராகவும், மனிதவுணர்வை, மறுக்கும் செம்மை மறந்தாராகவுமே உள்ளனரென்று அரற்ற வேண்டியுள்ளது.

உச்சநீதிமன்றம் ஆணையிட்டதைக் கொண்டு நடுவண் அரசு மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைத் திருக்க முடியும்; ஆனால், காலம் தாழ்த்துவதற்குக் காரணம், இன்னும் சில மாதங்களில் கருநாடகத்தில் சட்டசபைத் தேர்தல் நிகழ இருப்பதால், அதில் பாஜக் வெற்றி பெற வேண்டியும் அதற்குக் கருநாடக மக்களின் பேராதரவைப் பெற வேண்டியுமே இவ்வாறு செய்துள்ளது. சென்ற வாரத்தில் நடுவண் அரசின் சார்பில் வாதாடிய அட்டர்னி ஜெனரல் முகுல் ரோந்தி காவிரி மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க நடுவண் அரசு ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருப்பதாகக் கூறினார். இப்போதோ நடுவண் அரசு முடியாது என்கிறது. கடந்த 3.10.16 அன்று உச்சநீதிமன்றத்தில் நடுவண் அரசின் மறுமுறையீட்டை உடனே எடுத்து விசாரிக்க வேண்டுமென்று அட்டர்னி ஜெனரல் கேட்டுக் கொண்டபோது, அப்போது நீதிபதிகளாகிய அமித் மிஸ்ரா, லவித்குமார் ஆகியோர், “உச்சநீதிமன்றத்தின் ஆணையை ஏற்றுத் தண்ணீர் திறந்துவிடாமல், மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க முயலாமல் உங்கள் முறையீட்டை மட்டும் உடனே விசாரிக்க வேண்டுமா? இது என்ன நியாயம்? முடியாது” என்று கடுமையாக எச்சரித்துள்ளனர். மேலும், சென்ற வாரத்தில்

அட்டர்னி ஜெனரல் நடுவண் அரசு மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறதெனக் கூறிவிட்டு, இப் போது குழுமத்தை அமைக்க முடியாதென எப்படிக் கூறலாம் என்றும் கண்டித்துள்ளனர். அட்டர்னி ஜெனரல் கூறியுள்ளதும், நடுவண் அரசு இப்போது அறிவித்துள்ளதும் சரியாக இல்லை; மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க நடுவண் அரசு திட்டமிட்டே காலம் தாழ்த்தி வருகிறது. காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையில் மோடி அரசு இதுவரை மொனம் சாதித்து வந்ததின் அர்த்தம் இப்போது புரிந்து விட்டது.

காவிரி நீர் என்ற மிக முக்கியமானவாரு பிரச்சினையில், தமிழகத்தில் நீர் இல்லாது சம்பாப்பயிர்கள் வாடும் துன்பமான சூழலில் நடுவண் அரசு தேர்தல் ஒட்டுக்காக, ஒரு மாநிலத்தை வஞ்சிப்பது நல்ல அரசியலாக இல்லை; ஆட்சியாகவும் இல்லை; திட்டத்தை நிறைவேற்றிறுவதில் மோடி அரசு காலத்தைத் தாழ்த்துவதே (Justice delayed is Justice denied) நீதியை மறுப்பதேயாகும். இதைத்தான் மோடி அரசு தொடர்ந்து செய்து வருகிறது; கடந்த 4.10.16 அன்று தமிழகத் தலைமைச் செயலர், நடுவண் அரசு காவிரி மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க சாத்தியமில்லை என்று உச்சநீதிமன்றத்தில் அறிவித்தவுடன், அக்குழுமத்தை அமைக்கத்தான் வேண்டுமென்று நடுவண் அரசுக்குக் கடிதம் எழுதியுள்ளார். அதில் சில உண்மைகள் புலப்பட்டுள்ளன 20.10.16 அன்று உச்சநீதிமன்றத்தில் காவிரி மேலாண்மை வாரியத்தை அமைக்க ஆணை பிறப்பித்தவுடன், நடுவண் அரசின் நீர்வளத்துறையின் இணையமைச்சர் தலைமைச் செயலருக்குக் கடிதம் எழுதியுள்ளார். அக்கடிதத்தில் காவிரி மேலாண்மைக் குழுமத்திற்குத் தமிழகச் சார்பில் உறுப்பினரை உடனே நியமிக்கக் கூறியுள்ளார். அதனை ஏற்ற தமிழக அரசு உடனே திரு.வி. சுப்பிரமணியன் என்பவரை நியமித்துள்ளது. இனைச் செயலர் அனுப்பிய கடிதத்தில், நடுவண் அரசின் அட்டர்னி ஜெனரல் காவிரி மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க உறுப்பினர்களைத் தெரிவு செய்ய வேண்டுமென்று எழுதிய கடிதத்தையும் இனைப்பாக அனுப்பியுள்ளார். இவற்றிலிருந்து நமக்குத் தெரிவது என்ன? உச்சநீதிமன்றம் 30.9.16 அன்று காவிரி மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க ஆணை பிறப்பித்தவுடன், நடுவண் அரசின் நீர்வளத்துறையும், அட்டர்னி ஜெனரலும் அதற்கான நடவடிக்கைகளில் இறங்கியுள்ளார்கள் என்பதை நன்கு அறிகிறோம். ஆனால், சில நாள்களுக்குள் நடுவண் அரசு, மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க உச்சநீதிமன்றம் எங்களை நிர்பந்திக்க முடியா

தென்று முறையிடு செய்திருப்பது முன்னுக்குப்பின் முரணாக உள்ளது. இதுவொரு அரசியல் காவிரி நதிநீர் தீர்ப்பாயம் கடந்த மே 2013- இல் காவிரி நதிநீர் கண்காணிப்புக்குமு மற்றும் நதிநீர் பங்கீட்டுக் குழுவை அமைக்க வலியுறுத்தியது; அப்போது அதனை நடுவண் அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. அந்த அடிப்படையான கருத்தையும் இப்போது உள்ள சூழலையும் என்னியே உச்சநீதிமன்றம் அந்த அடிப்படையில் காவிரி மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று இப்போது ஆணையிட்டுள்ளது. இந்த ஆணையை நிறைவேற்ற நடுவண் அரசின் நீர்வளத்துறையும், சட்டத்துறையும் மேலாண்மைக் குழுவை அமைக்க ஆயத்த ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, திடீரென்று நடுவண் அரசு அந்தர் பல்டி அடித்து, தம் கருத்தை மாற்றிக் கொண்டிருப்பது அதனுடைய சில்லரை அரசியலை, ஓரவஞ்சுகத்தை நன்கு அடையாளம் காட்டியுள்ளது.

தமிழக அரசு, நடுவண் அரசின் தவறான முடிவைத் துணிச்சலுடன் சுட்டிக்காட்டி, உச்சநீதிமன்றத்தின் ஆணையை ஏற்றுக் காவிரி மேலாண்மைக் குழுவை அமைக்க நடுவண் அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கடிதத்தில் வலியுறுத்தியிருப்பதும், திருப்பழ.நெடுமாறனும் ஏனைய

கட்சித் தலைவர்களும் நடுவண் அரசின் முடிவைக் கண்டித்திருப்பதும் பாராட்டத்தக்கன. நடுவண் அரசு, தம் முடிவை இறுதியாகத் தெரிவிப்பதற்கு முன்னர், கருநாடக அரசு உச்சநீதிமன்றத்தின் ஆணையை நிறைவேற்றாது தன்னீரைத் திறந்து விட மறுத்தபோது, தமிழகத்திலுள்ள பா.ஜ.க. தலைவர்கள் கருநாடக அமைச்சரவையைக் கலைக்க வேண்டுமெனக் கூக்குரலிட்டார்கள்; இப்போது, மோடி அரசு மேலாண்மைக் குழுமத்தை அமைக்க முடியாதென்று அறிவித்திருக்கும்போது அதே தலைவர்கள் வாய்மூடி மௌனியாக உள்ளார்கள்; நடுவண் அரசின் இந்த நியாயமற்றப் போக்கை என்னும்போது,

“ஆடசி மந்தை யாமென்று - உலகை அரசர் என்னி விட்டார்
நாட்டு ராஜநீதி மனிதர்
நன்கு செய்ய வில்லை”

என்று பாரதியார் கூறியிருப்பதைப் போன்றுதான் நடுவண் அரசை நாம் நொந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது; உண்மையைச் சில காலம் மறைக்கலாம்; எப்போதும் மறைத்துவிட முடியாது; “அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு, அறம் கூற்றாவது” எந்தானோ? ●

தற்போது அச்சில்....

சித்தார்த்தன்

ஹர்மன் ஹெஸ்ஸ

காரக்குழியில்

ஜீவா

சேதுபதி

நியூ செஞ்சாரி புக் ஹவஸ் (பி) லிட்.,

41-B, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098

போன்: 044-26241288, 26251968, 26258410 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.com

கால்யா

கால்யா

கால்களை
வெ. சுட்டலைத்துதேவரி
13 ஆவது நிலையை நாளில்
கால்யா பதியீகந்தீன்
பொற்ணைப் பண்பொளிகளின்
10 நால்கள் வெளியீடு விழா

அமைச்சரமையும் வரவேற்று
திருமதி இசக்கியம் மாண்பும்!
நல்ல நூல்கள் நல்ல நன்புகள்!

நாள்: 20.11.2016 நோயிற்றுக்கிழமை,
மாணவ 5.30 மணி
இடம்: மாவட்ட கைய நூலகம், பாளையங்கொட்டை

நிலைமை

பேரா. சு.சன்முகசுந்தரம்

நால்களை வெளியீடுவேர்

தமிழ் இலக்கியச் செம்மல் பேரா.சு.சு.வே.சு.

கால்யா சண்முகசுந்தரம் தொழுந்த காச மின்னை கட்டுறைக் கல்ஜியம்

பெறுபவர் : காச தொண்டர் கல்ஜிய மு.சு.சு.கர்

கால்யா சண்முகசுந்தரம் தொழுந்த காஞ்சாதம் -5

பெறுபவர் : எழுத்தாளர் இரா. நாறுமிழநாதன்

பேரா.சு.ஆழகேள் தொழுந்த தொல்காப்பிய உலாநேறி

பெறுபவர் : பேரா.சு.சு.பிரமணனியல்

பெறுபவர் : பாக்டரி ராஜேஸ்வரி அழகேசன்

முத்தாவங்குநிச்சி காயராசலின் நால்களை வரவேற்றச் சுவடுகள்

பெறுபவர் : பாக்டரி செல்வராஜ் தாங்கள்.மெக்டலின் யள்ளி

முத்தாவங்குநிச்சி காயராசலின் சேத்துர் ஜின் சுதீது

பெறுபவர் : வி.ம.வள்ள.மு.துவராஜா சேகர், செத்துர் ஜிவங்கார்

குட்டி சுன்முக சிதம்பரம், கொத்துர் ஜிவங்கார்

பெறுபவர் : மேரா.கைக்கௌலி, தாலை முத்துர், செல்விய் கல்யா

ம.ஏ.தீவிள் அவளின் தீண்டி - சிறுகாலத்

பெறுபவர் : கல்ஜிய தீவேந்திர முத்தி

நா.நா.குராஜினின் பூக்கிள் காலம் - நாவல்

பெறுபவர் : மயன் ரீமல்கி, நால்லை

10நால்களின் மொத்த விகிதம். 3150/-

விடுதா கல்வைகளை மூலம் பொறுத்துக் கொடுத்துமோ!

பொறுத்துக்கொள்ள பதிலை பெறுத்துக் கொடுத்துமோ!

பொறுத்துக்கொள்ள பதிலை பெறுத்துக் கொடுத்துமோ!

ஜி.வாவின் வழித்தோன்றல் தா.பாண்டியன்

பழ.நெடுமாறன்

8-10-2016 அன்று மாலை சென்னை உமாபதி அரங்கில் தா.பாண்டியன் அவர்கள் எழுதி நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பதிப்பித்த ‘மேடைப்பேச்சு’ நூல் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. விழாவுக்கு ஈரோடு மக்கள் சிற்றனைப் பேரவைத் தலைவர் த.ஸ்டாவின் குணசேகரன் அவர்கள் தலைமை வகித்தார். விழாவிற்கு வருகை தந்திருந்த அனைவரையும் நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் மேலாண்மை இயக்குனர் சண்முகம் சரவணன் அவர்கள் வரவேற்றுப் பேசினார்.

வேலூர் விஜய் பல்கலைக்கழக வேந்தர் ஜி.விசுவநாதன் அவர்கள் நூலை வெளியிட உலகத் தமிழர் பேரமைப்புத் தலைவர் பழ.நெடுமாறன் அவர்கள் நூலைப் பெற்றுக்கொண்டார். சென்னை ஸ்டெல்லா மேரீஸ் கல்லூரி தமிழ்த்துறைத் தலைவர் முனைவர் உலகநாயகி பழனி அவர்கள் நூல் திறனாய்வு உரை நிகழ்த்தினார். நிறைவாக நூலாசிரியர் தா.பாண்டியன் அவர்கள் ஏற்புரை நிகழ்த்தினார். நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் பொது மேலாளர் தி.ரத்தினசுபாபதி அவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூறினார். இந் நிகழ்ச்சியை நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் மேலாளர் பாஸ்கர் அவர்கள் தொகுத்து வழங்கினார்.

த.ஸ்டாவின் குணசேகரன் தலைமை உரை

இந்நிகழ்வு ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கதொரு நிகழ்வு. என்சிபிஎச் வெளியிட்டுள்ள இப்புத்தகத்தை வாசிப்பவர்கள் நிச்சயமாக தமிழ்நாட்டு அரசியலை முழுமையாக அறிந்துகொள்ள முடியும். தமிழ்நாட்டு மேடைகளில் மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலும் உலக நாடுகளிலெல்லாம் பேசி அவர் பெற்ற அனுபவங்களுடன்

சேர்ந்து ஏராளமான பல நுட்பமான அம்சங்களையும் இந்நாலில் தா.பாண்டியன் அவர்கள் பதிவு செய்துள்ளார். இந்நாலைப் படிப்பவர்கள் தா.பா அவர்கள் மேடைப்பேச்சில் ஒரு சகாப்தம் என்பதை உணர்வார்கள். அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேல் சமீன்று சமீன்று தமிழ்நாட்டின் முலைமுடுக்குகளுக்கெல்லாம் சென்று பேசியதோடு உலகநாடுகளில் பல இடங்களுக்கும் சென்று ஏராளமான

உரைகளை நிகழ்த்தி ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்திருக்கிறார் தா.பா அவர்கள்.

இத்தகுப் பெருமையிகு நிகழ்வுக்கு வருகை தந்து எதிரில் அமர்ந்திருப்பவர்களைப் பார்க்கிறேன். இலக்கியச் செல்வர் குமரி அனந்தன் அவர்கள் வந்திருக்கிறார். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாநிலச் செயலாளர் முத்தரசன் அவர்கள் வந்திருக்கிறார். பழம் பெரும் பாடலாசிரியர் முத்துவிங்கம் அவர்கள் வந்திருக்கிறார். பல்வேறு துறை அறிஞர்கள் பேராசிரியப் பெருந்தகைகள் எனப் பலரையும் பார்க்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் இலக்கிய அணியைச் சேர்ந்த தஞ்சை கூத்தரசன் அவர்கள் வந்திருக்கிறார். காங்கிரஸ் கட்சியின் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் பலராமன் அவர்கள் வந்திருக்கிறார். சிங்காரவேலர் என்ற ஞானப் பெட்டகத்தை உலகுக்குக் கொண்டுசேர்க்கும் பணியைச் செய்துகொண்டிருக்கும் தோழர் பா.வீரமணி அவர்கள் வந்திருக்கிறார். இன்னும் முக்கியமான பலரையும் பார்க்கிறேன். ஏராளமான பதிப்பாளர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். இத்தனை சிறப்பு வாய்ந்த பெருமக்கள் பார்வையாளர் வரிசையில் அமர்ந்திருப்பதிலிருந்தே இந்திகழ்வு தா.பா அவர்களின் பெருமையை உணர்த்தும் படியாக அமைந்துள்ளது.

நான் தா.பா அவர்களின் உரையைக் கேட்கத் தொடங்கி 44 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. நாற்பதாண்டு கணக்கு மேலாக நான் கேட்ட சொற்பொழிவுகளிலேயே மிக அதிகமாகக் கேட்டது தா.பா அவர்களின் சொற்பொழிவுகளான்.

நான் கேட்ட அவரின் முதல் சொற்பொழிவு எனக்கு நினைவிருக்கிறது. 1974ல் சென்னையில் நடைபெற்ற சர்வதேச மாணவர் இளைஞர் மாநாட்டில் ஈரோட்டுப் பிரதிநிதியாக நான் கலந்துகொண்டேன். அம்மாநாட்டின் வரவேற்புக்குமுத் தலைவர் தா.பா அவர்கள். அப்போது அவர் பேண்ட் அணிந்திருந்தார். பேண்ட் போட்ட தா.பாவை யாரும் பார்த்திருக்க முடியாது. சாக்லேட் பிரவன் கலர் பேண்ட் அணிந்து ஒல்லியான உருவத்தில் கையில் ஒரு பையுடன் இங்கும் அங்கும் ஓடியாடி களப்பணி ஆற்றிக்கொண்டிருந்தார். அந்த நான்கு நாள் மாநாட்டில் உலகம் பூராவிலிருந்தும் அறிஞர்கள், போராளிகள், அறிவாளிகள் என ஏராளமானோர் கலந்துகொண்டு உரையாற்றியிருந்தாலும் எனக்கு தா.பா அவர்களின் உரைதான் பசு மரத்தானி போல நினைவிலுள்ளது.

நான் பியூசி படித்துக்கொண்டிருந்தபோது ஈரோடு சிங்கை கல்லூரி மாணவர் பேரவைத் தலைவர் வாயிலாக தா.பா அவர்களை கல்லூரியில் எப்படியாவது பேசவேத்துவிடவேண்டும் என்று முயற்சி செய்தோம். முதல்வர் முதலில் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இது என்ன

அரசியல் மேடையா என்று கேட்டதோடு தலைமை தாங்கவும் சம்மதிக்கவில்லை. பிறகு ஒருவழியாக சம்மதம் பெற்று நடத்தினோம். அந்த விழாவில் தா.பா அவர்கள் இரண்டுமணி நேரத்திற்கும் மேலாகப் பேசினார். அதற்கு, அடுத்துத்த ஆண்டுகளில் முதல்வரே தலைமை தாங்கி 10 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து கல்லூரியில் தா.பா அவர்கள் பேசினார். கல்லூரி முதல்வர் பணி ஓய்வு பெற்றபோது ‘நான் ஓய்வு பெற்றுச் சென்றுவிட்டாலும் தா.பா அவர்கள் இந்த கல்லூரியின் நிரந்தர விருந்தினராக இருக்கவேண்டும். அவர் கலந்துகொண்டு பேசும் நிகழ்ச்சிகளில் நானும் உங்களோடு ஒருவனாக அமர்ந்து கேட்பேன். தா.பா அவர்கள் வருவது ஓயக்கூடாது’ என்று நெகிழ்ந்து கூறினார்.

1974ல் பெரியார் நூற்றாண்டு விழாவைத் திராவிடர் கழகம் நடத்தியது. அதில் கலந்துகொள்வதாக தா.பா அவர்கள் இசைவு கொடுத்திருந்தார்கள். அன்று வேறொரு நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டுவிட்டு உணவருந்தக்கூட நேரமில்லாமல் பெரியார் நூற்றாண்டு விழா நிகழ்ச்சிக்கு அவசரஅவசரமாக ஒரு ஆட்டோவில் சென்று சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்டு ஒரு அந்துமான உரையை நிகழ்த்தினார். பெரியாரைப் பற்றிய வித்தியாசமான பார்வையில் அமைந்த அந்த உரையை சுயமரியாதைப் பிரசரத்தின் சார்பாக நூலாக வெளியிடவுள்ளதாக மேடையிலேயே கி.வீரமணி அவர்கள் அறிவித்தார். ‘சமுதாய விஞ்ஞானி தந்தை பெரியார்’ என்ற பெயரிலான அப்புத்தகம் பல பதிப்புகள் கண்டு லட்சகணக்கான புத்தகங்கள் விற்பனையாகின. இப்போதும் அந்தப் புத்தகம் விற்பனையில் இருக்கிறது.

அதைப்போலவே ஈரோட்டில் மக்கள் சிந்தனைப் பேரவையின் புத்தகக் கண்காட்சியில் ‘கல்லூம் கதை சொல்லும்’ என்ற தலைப்பில் அவரை உரையாற்றக் கேட்டிருந்தோம். எந்த சின்னக் குறிப்புகளும் இல்லாமல் அன்றைக்கு அவர் நிகழ்த்திய வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க உரை ‘கல்லூம் கதை சொல்லும்’ என்ற தலைப்பில் பின்னாளில் என்சிபிளச் வெளியீடாக புத்தகமாகி ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்கள் விற்பனையாகின.

தமிழ்நாட்டு அரசியலை, அரசியல் வரலாற்றை தன் அனுபவங்களிலிருந்து தா.பா அவர்கள் தொகுத்து எழுதியிருக்கும் இந்தால் அனைவரும் படித்துப் பயன்பெறவேண்டிய பெட்டகமாகும். சிறப்பாக இந்த நூலை வெளியிட்டிருக்கும் என்சிபிளச் பதிப்பகத்திற்கு என் வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பழ.நெடுமாறன் உரை

தா.பாண்டியன் எழுதியுள்ள மேடைப்பேச்சு எனும் இந்தநூல் அரைநூற்றாண்டு கால அரசியல் வரலாற்றின் சுருக்கம். அவர் மூலமாக சிறுவனாக அவர் இருந்த

போது உசிலம்பட்டியில் அவர் முதல்முதலில் முத்து ராமலிங்கத் தேவரின் உரையைக் கேட்டதிலிருந்து இந்தியா முழுவதிலுமிருந்த மிகப்பெரிய தலைவர்களைப் பற்றியெல்லாம் இதில் எடுத்துரைத்துள்ளார். ஒரு வகையில் பார்த்தால் இந்நாலை அவரது சுயசரிதையின் ஒரு பகுதி என்று கூறலாம். தோழர் தா.பா அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய சமூகத்தில் தொன்றி இன்றைக்கு தமிழகம் கண்ட முக்கியமான தலைவர்களில் ஒருவராகத் திகழ்கிறார். நாடாளுமன்றத்தில் அங்கம் பெறுவது என்பது வேறு. ஆனால் ஸ்டாலின் சொன்னதுபோல அவரது உரைவீசு எந்த சூழ்நிலையில் கேட்டாலும் சிறப்பானதாக அமைவது அவரது உரைவீசு. எனக்கு ஒருவகையில் அவர் முத்தவர். நான் 1935 அவர் 1933. இலக்கியச்செல்வருக்கும் எனக்கும் ஒரு வயசதான். 1983ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். திமுக அதிமுகவுக்கு மாற்றாக ஐந்நாயகப் பாதுகாப்பு என்ற ஒர் அமைப்புக்காக இலக்கியச் செல்வரின் கட்சி இன்னும் ஐந்தா கட்சி எல்லாம் அதில் இருந்தன. அப்போது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை ஆதரித்து நான், இலக்கியச் செல்வர், தோழர் தா.பா மூவரும் ஒரே காரில் பயணம் செய்து திருப்பத்தூரில் சுற்றிச்சுற்றிப் பிரச்சாரம் செய்தோம். அதற்குப்பிறகு 33 வருடங்களுக்குப் பிறகு இப்போதுதான் மூன்றுபேரும் ஒன்றாகச் சந்தித்துக் கொண்டுள்ளோம்.

தா.பா.வின் இந்த நூலில் ஆதங்கம் வெளிப் படுகிறது. எப்படி இருந்த தமிழகம் இப்படி ஆகி விட்டதே என்ற ஆதங்கம். எப்பேர்ப்பட்ட தலைவர்கள் வாழ்ந்து சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் தமிழகத்திற்கு மதிப்பு சேர்த்தார்கள். கருத்து மாறுபாடுகள் கொள்கை வேறுபாடுகள் எல்லாம் இருந்தன. ஆனால் தலைவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் மதித்து நடந்தார்கள். பொதுவான பிரச்சினைகள் வரும்போது கட்சி மாறுபாடின்றி கைகோத்து நின்றார்கள் என்ற ஆதங்கம்.

முத்துராமலிங்கத் தேவர், ராஜாஜி, பெரியார், அண்ணா, காமராஜர், ஜீவா போன்ற தமிழகத்தின் முக்கிய தலைவர்களின் உரைகளைக் கேட்டிருக்கிறார். அவர்களில் பலருடன் மேடையில் பேசியுமிருக்கிறார். அவற்றையெல்லாம் இந்நாலில் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

காந்தி ‘சத்தியசோதனை’ எழுதியபோது எல்லா வற்றையும் மறைக்காமல் எழுதினார். கஸ்தூரிபா காந்திக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. காந்தி ஒரு தாழ்த்தப் பட்டவருக்கு உணவு பரிமாறுமாறு கஸ்தூரிபாவிடம் சொல்கிறார். அவர் முடியாது என்று சொல்லிவிடுகிறார். காந்தியே உணவு பரிமாறுகிறார். பிறகு அந்தப் பாத்திரங்களை கழுவச்சொன்னபோது அவற்றைக் கழுவமுடியாது என்று கஸ்தூரிபா மறுத்துவிடுகிறார்.

அப்போது அவரை கழுத்தைப்பிடித்து வெளியே தள்ளிக் கதவைச் சாத்திவிடுகிறார் காந்தி. ஆங்கிலம் தெரியாத அவரை ஒருமணிநேரத்திற்கும் மேலாக வெளியிலேயே நிற்கவேத்தபின் கதவைத் திறந்துவிடுகிறார். காந்தி எந்த சம்பவத்தையும் மறைக்காமல் எழுதியிருக்கிறார். அதேபோல தா.பா அவர்களும் பல நிகழ்ச்சிகளையும் இந்நாலில் பதிவு செய்துள்ளார்.

அண்ணாவுடன் கலந்துகொண்ட ஒரு நிகழ்ச்சியை இதில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அப்போது இவர் இளைஞர். அதற்கான முறுக்கு, மறைமுகமாகத் திராவிட இயக்கத்தைச் சாடிப் பேசுகிறார். பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அண்ணா வந்துவிடுகிறார். கூட்டமே எழுந்து அண்ணாவை வரவேற்கிறது. இவர் கால் மேல் கால் போட்டுக் கொண்டு எழுந்திருக்காமல் உட்கார்ந்திருக்கிறார். அப்போது அண்ணா அவர்கள் இவராகில் வந்து உங்கள் பேச்சைக் கேட்டேன் என்று சொல்லிப் பாராட்டுகிறபோது அது அவரை சங்கடப்படுத்துகிறது. இப்படிப் பல சம்பவங்கள். 1950லிருந்து 2015 வரையிலான அரசியல் வரலாற்றை எழுதியுள்ளார். இன்னொருவகையில் அவரது சுயசரிதையின் ஒரு பகுதி என்பதாக பல தகவல்களை இதில் பதிவு செய்துள்ளார்.

சத்தியமுர்த்தி, சிவா, ம.பொ.சி, ராஜாஜி, அண்ணா, கலைஞர் எனப் பலரது உரைகளைப் பற்றியெல்லாம் இதில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர்களை எல்லாம் அவர் பதிவு செய்திருந்தாலும் மிக அதிகமாக இவரை ஈர்த்தது ஜீவாதான். மற்றவர்களும் சிறப்பாகப் பேசியவர்கள் என்பது வேறு. இதயத்தின் நாடி நரம்பை மீட்டிய பேச்சு ஜீவாவுடையது என்று பதிவு செய்கிறார். தோழர் தா.பா அவர்கள் வழியில் ஜீவாவைக் காண்கிறேன். இவரது உரையைக் கேட்கிறபோது ஜீவாவின் நினைவு வரும். ஜீவா உரையை நான் பலமுறைக் கேட்டிருக்கிறேன். இவருக்கும் அவருக்கும் உடல் வேறுபாடுதான். ஜீவா உடல் வலிமை வாய்ந்தவர். பயில்வான் போலிருப்பார். மேடையில் சிலம்பம் ஆடுவார். அவரது பேச்சென்பது சிம்ம கர்ஜனை. இலக்கியம், அரசியல், கம்பன், பாரதி பற்றிப் பேசும் போது ஆயிரக்கணக்கானோரையும் ஈர்க்கக்கூடிய பேச்சு. நான் அதே வடிவில்தான் தோழர் தா.பா அவர்களைக் காண்கிறேன். அவர் ஜீவாவின் வழித்தோன்றலாக விளங்குவது நமக்கெல்லாம் பெருமை.

இந்நாலில் குன்றக்குடி அடிகளாரைப் பற்றி ஒரு தகவல் வருகிறது. அவர் துறவியாகத் தொடங்கிய காலத்தில் காதில் தங்க வளையை, கழுத்தில் தங்கம் பதித்த ருத்ராட்சம் எல்லாம் அணிந்திருப்பதைப் பார்த்து தா.பா அவர்கள் ‘துறவிகளுக்கு மன்னாசை பெண்ணாசை எல்லாம் போனாலும் பொன்னாசை போவதில்லையோ’ என்று அவரிடமே நேரிடையாகவே கேட்டுவிடுகிறார்.

மறுமுறை இவர் அடிகளாரைப் பார்க்கும்போது அவர் தங்கநகை எதுவுமில்லாமல் எளிமையாக இருந்தார் என்பதைப் பதிவு செய்துள்ளார்.

அவர் சொல்லவேண்டிய சுருத்தை யாராக இருந்தாலும் சொல்வதற்கு அஞ்சியதில்லை. பின்வாங்குவதில்லை.

அந்தக் காலத்தில் பேராசிரியர் சீனிவாச சாஸ்திரி. அவரை ‘சிலவர் டங்’ சீனிவாச சாஸ்திரி என்று சொல்வார்கள். அவ்வளவு அருமையாக ஆங்கிலம் பேசவார். அவரிடம் பயின்ற போது தோழர் பாலதண்டாயுதம் போராட்டம், மேடைப்பேச்சு என இருந்தபோது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அவரைக் கல்லூரியிலிருந்து வெளியேற்றிவிடுகிறார். பொது வாழ்வுப் போராட்டங்களால் அவர் கல்வியைத் தியாகம் செய்யவேண்டியதாயிற்று. அதற்குப்பிறகு அவர் வெளியில் வந்து படித்து அறிஞராகிறார். நான், வீரமனி, சூமரி அனந்தன் எல்லாம் படிக்கிறபோது போராடிய காலத்தில் சீனிவாச சாஸ்திரி போன்றவர்கள் ஆசிரியராக இருந்திருந்தால் எங்களுக்கும் அந்த நிலைமைதான் வந்திருக்கும்.

பல சொற்பொழிவாளர்களைப் பற்றிய வரலாற்றை இந்நாலில் காணமுடிகிறது. கண்ணதாசன், ஜெய காந்தன், ராஜாஜி, ச.வெ.கி.சம்பத், எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், டாங்கே, பூபேஷ் குப்தா, நேரு போன்ற தலைவர்களைப் பற்றியெல்லாம் எழுதியிருக்கிறார். நாடாஞ்மன்றத்தில் ஒருவரின் உரையைக் கேட்டு அது சிறப்பாக இருந்தால் அவரைத் தன்னுடன் காலை உணவுருந்த நேரு தன் வீட்டுக்கு அழைப்பார். அப்போது அந்த உரையைப் பற்றி விவாதிப்பதோடு பிரச்சினைக்கு என்ன தீர்வு என்பது குறித்தும் கலந்துரையாடுவார். நேரு உண்மையான ஐனநாயக வாதியாகவே திகழ்ந்தார். இந்தோனேசிய அதிபர் சுகர்னோ அரசில் நிரந்தரமான அதிபராகத் தன்னை அறிவித்துக்கொண்டார். ஆனால் நேரு அப்படிச் செய்ய வில்லை. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மக்களைச் சந்தித்து வாக்குகளைப் பெற்றே பிரதமரானார். ஐனநாயகம் இந்த நாட்டில் வேறுன்ற வேண்டும் என்பதற்காக நேரு படாத பாடுபட்டார். கட்சிக்கு உள்ளேயும் கட்சிக்கு வெளியேயும் ஐனநாயகத்திற்காகக் குரல் கொடுத்தார். இன்று என்ன நடக்கிறது? வாரிசு அரசியல். அதில் எந்த கட்சியும் விதிவிலக்கு அல்ல. இடதுசாரிகளைத் தவிர மற்ற எல்லாக் கட்சியிலும் வாரிசு அரசியல் இருக்கிறது. சர்வாதிகாரம் தலைதாக்கி யிருக்கிறது. அரசியலில் ஐனநாயகம் இல்லையென்றால் நாட்டிலும் ஐனநாயகம் இருக்காது. படிப்படியாக சர்வாதிகாரத்தை நோக்கித்தான் நாடு சென்றுகொண்டிருக்கிறது என்ற ஆதங்கம் தா.பாவின் இந்த நாலில் வெளிப்பட்டு உள்ளது.

கருத்து மாறுபாட்டுக்கு மதிப்பே இல்லை. மாற்றுக் கட்சியினரை ஒரு எதிரியைப்போல பார்க்கிற நிலை இருக்கிறது. இங்கே பலராமன், இலக்கியச்செல்வர் இவர்களெல்லாம் பண்பாட்டின் எச்சங்கள். ஒருவர் மீது ஒருவர் வைத்திருந்த அன்பு, நட்பு இவையெல்லாம் எப்படி இருந்தது. பெரியாரும் ராஜாஜியும் வைத்திருந்த நட்பு எப்பேர்ப்பட்ட நட்பு. ஒரு பொதுக்கருத்தில் என்ன நிலைப்பாடு எடுப்பது என்று பெரியாரிடம் கேட்டால் ‘ராஜாஜி என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறாரோ அதற்கு நேர் எதிரான முடிவை எடுங்கள்’ என்று சொல்வார் பெரியார். ஏனென்றால் ராஜாஜி எடுக்கிற முடிவு பிராமண சமுதாயத்துக்கானதாகவே இருக்கும். அதனால் அதற்கு எதிரான முடிவை எடுக்கச் சொல்லுவார். அப்படி, கொள்கைகளில் மாறுபாடு கொண்டிருந்த இருவரது நட்பைப் பார்க்கவேண்டும். ராஜாஜி இறந்து விட்டார். பெரியாரை சக்கர நாற்காலியில் வைத்து அழைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். நாங்கள் அங்கே நின்று பார்த்தோம். “போய்விட்டாயா...” போய் விட்டாயா...” என்று கதறி அழுதுகொண்டே பெரியார் அங்கு வந்தார். அவர்களுக்குள் இருந்த நட்புறவு, அது வரலாறு.

ராஜாஜி காமராஜர் இரண்டு குழுக்களாக இருந்தார்கள் என்பது தெரியும். ராஜாஜியைப் பற்றி குறை கூறிப்பேசினால் ‘உனக்கென்ன தெரியும் அவரைப் பற்றி’ என்று சொல்லி காமராஜர் பேசவே அனுமதிக்க மாட்டார். நானே ஒருமுறை கேட்டேன். 1960ல் காங்கிரஸை வேரோடும் வேரடி மண்ணேணாடும் அழிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் சுதந்திரா கட்சியைத் தொடங்கினார் ராஜாஜி. அப்போது ராஜாஜியின் மகன் சி.ஆர்.நரசிம்மனுக்கு காங்கிரஸ் கட்சியில் சீட் கொடுத்து காமராஜர் வெற்றிபெறச் செய்தார். அப்போது ‘நான் ஏன் அவருக்கு சீட் கொடுத்தீர்கள்’ என்று கேட்டபோது ‘சி.ஆர்.நரசிம்மன் வழக்கறிஞர். அவருக்கு வருமானம் கிடையாது. ராஜாஜி கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்ததிலிருந்து கிடைக்கும் தொகைதான் அவர் குடும்பத்துக்கு வருமானம். அவர் யாரிடமும் உதவிகளைப் பெறமாட்டார். கல்கி சுதாசிவம் கொடுத்தால்கூட ‘வெளியே போ’ என்று சொல்லி விடுவார். அதனால்தான் நரசிம்மனை நாடாஞ்மன்ற உறுப்பினராக்கினேன்” என்று காமராஜர் சொன்னார்.

அந்தக்காலத் தலைவர்களைப் பற்றி நிறைய பதிவுகள். நாட்டுமக்கள் நலனைக் கருத்தில்கொண்டு ஒரு பிரச்சினை என்று வந்தால் ஒன்றுபட்டு நிற்கவேண்டும் என்பது மறைந்துபோய் மூலமைப் பெரியாறு, காவிரி, ஸமத்தமிழர் பிரச்சினை என்று எதிலும் ஒன்றுபடமுடிய வில்லை.

தோழர் தா.பா அவர்கள் ராஜீவ் காந்தியின் ஆங்கில உரையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர். தேர்தல் கூட்டத்திலே குண்டு வெடித்து அவர் உடல் சிதறியது. தா.பா அவர்கள் உயிர் பிழைத்ததே பெரிய விஷயம். ஆனால் அதையெல்லாம் மனதில் கொள்ளாமல் ஸழகு தமிழர் பிரச்சினையில் உண்ணாவிரத்தைத் தொடங்கி வைத்தார். தன்னைப்பற்றி என்னிக்கொள்ளாமல் லட்சக்கணக்கானத் தமிழர்கள் ஸழத்தில் படுகொலை செய்யப்பட்டதை நினைத்துப் பார்த்தார். ஸழத்தமிழர் பிரச்சினையில் இந்தியாவில், தமிழகத்தில் ஒரு அகில இந்திய கட்சி தீர்மானம் நிறைவேற்றியதென்றால் அதை அவர்தான் செய்தார். நான் ஜெர்மனிக்கு சென்றிருந்த போது அங்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிச் செயலாளரைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அப்போது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அந்த தீர்மானத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். அதன் நகல் இருக்கிறதா என்று கேட்டார். உடனடியாக தா.பா அவர்களைத் தொடர்புகொண்டு அந்த நகலைப் பெற்று அவரிடம் கொடுத்தேன். அதற்குப் பிறகு ஸழப் பிரச்சினையில் உலகம் முழுவதிலுமுள்ள கம்யூனிஸ்ட்டுகள் ஒருங்கிணைப்புக்கு ஒரு வழிமுறை காணப்பட்டது.

ஒருசமயம் ஸழப்பிரச்சினையைப் பற்றி பிரதமரைச் சந்திக்க தமிழகத்திலிருந்து ஒரு குழு புறப்பட்டுப்

போனதை மாஸ்கோவில் இருந்த நிலையில் அவர் கேள்விப்பட்டு உடனடியாக டில்லிக்கு விரைந்து அந்தக்குழுவினருடன் அழையா விருந்தாளியாக தோழர் தா.பா சேர்ந்துகொண்டார். அன்றைக்கு ஸழத்தமிழருக்காக பிரதமரிடம் முழுமையான விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னவர் தோழர் தா.பா அவர்கள்தான். இப்படி எதில் ஈடுபட்டாலும் அவர் தன்னை முழுமையாக பங்களிப்பார்.

ஜீவா எப்படிப் பேசுவார் என்றால் ‘வாண்டையாருக்கும் மூப்பனாருக்கும் கூட்டாளி காமராஜ்’ என்றுதான் தொடங்குவார். ஆனால் அவர் எப்படி நட்பில், பண்பாட்டின் சிகரமாகத் திகழ்ந்தாரோ அதைப்போலவே தா.பாவும் விளங்குகிறார்.

அவரவருக்குப் பிடித்த கட்சி கொள்கைகளைப் பின்பற்றுவதில் தவறு கிடையாது. மனித மாண்பு என்பதே இல்லை என்று ஆகிவிட்ட இக்காலத்தில் அவற்றை அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச் செல்லும் நாலாக இந்தால் விளங்குகிறது. இதில் ஒருபகுதி அவரது சுயசரிதையாகவே உள்ளது. அதைப்போலவே அவரது முழு வரலாற்றையும் அவர் எழுதவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உலகநாயகி பழனி உரை

மிகப் பெருமையான இந்த விழாவில் கலந்து கொள்வதில் மகிழ்ச்சி. பெண்ணின் ஆளுமையை

வாழ்க்கைத் துணைக்குப் பெருமை சேர்த்த தா.பாவின் நூல் வெளியிட்டு விழாவில் கலந்துகொள்ள தோழர் தா.பா அவர்கள் தொலைபேசியில் என்னை அழைத்தார். சில நூல்களைச் சுவைக்கவேண்டும். சில நூல்களை அசை போடவேண்டும். சில நூல்களை விழுங்கவேண்டும். சில நூல்களைச் செறிக்கவேண்டும். தா.பா அவர்களின் நூல் எப்படிப்பட்ட தென்றால் அதனைச் செறிக்கவேண்டும். இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்தால் நாமெல்லாம் இறைவன் அளித்த காலத்தை வீணாக்கிவிட்டோமோ என்ற எண்ணம் மனத்தில் தோன்றும். சிந்தனையின் சிகரமாகத் திகழ்கிறது இந்தால். இவரது சிந்தனையைப்பட்ட வாழ்வில் மனைவிக்குக் கண்ணீரும் துன்பமும் தந்ததைப் பற்றி உருக்கமாக எழுதியிருக்கிறார். அவரது மனைவியைப் பிரிந்தபோது அந்தக் கண்ணீரையும் தனிமையையும் உணர்ந்ததாக எழுதியுள்ளார். வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தை தா.பா அவர்கள் எழுதியதைப் படித்த போது அப்படியே நெகிழ்ந்துபோனேன். அரசியல் வாதிகளின் வாழ்க்கை பொதுநலத்தில் ஈடுபடுகிறபோது ஏற்படுகிற இன்னல்களை இந்தாலில் உணரமுடிகிறது. இதில் ஒரு பகுதி தேவர், ஒரு பகுதி ஜீவா, ஒரு பகுதி பெரியார், ஒரு பகுதி பாரதியார் என நால்வரின் கலவைதான் தா.பா அவர்கள். இந்தால் சமூகவியல் சிந்தனையாளரின் திறனாய்வு போலவும் அமைந்துள்ளது.

அவரது பேச்சை உண்மை, பொதுநல் விருப்பம், வரலாறு என்று முன்று பிரிவாக வகுத்துக்கொள்ளலாம்.

இந்தாலில் மேடைப்பேச்சை என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளவற்றில் பேசவதைப் பற்றிய முப்பத்தைந்து உத்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன. காசுக்குப் பேசும் பேச்சு, காசில்லாமல் பேசும் பேச்சு, நினைவோடு பேசும் பேச்சு, நினைவில்லாமல் பேசும் பேச்சு, குற்றால அருவியைப் போன்ற பேச்சு, காட்டாற்று வெள்ளம் போன்ற பேச்சு என்று பல வகைகள் இதில் இடம் பெற்றுள்ளது.

எங்கள் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறையில் நான்காம் பருவத்தில் மேடைக்கலையைப் பற்றிய ஒரு பகுதி பாடமாக இடம் பெறுவது வழக்கம். சிறப்பான வரலாற்றுப் பின்புலத்தோடு அமைந்துள்ள இந்த அத்தியாயத்தைப் படித்துவிட்டு 48 மணி நேரத்திற்குள் கல்லூரி முதல்வர் மற்றும் பாடத்திட்ட தேர்வுக் குழுவினரின் அனுமதி பெற்று இந்த அத்தியாயத்தை கல்லூரிப் பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்க ஒப்புகலும் பெற்று விட்டேன் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தாலைப் பதிப்பித்தமைக்காக நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் மேலாண்மை இயக்குனர் சண்முகம் சரவணன் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தா.பா அவர்கள் இந்தாலை பாடப்புத்தகமாக நினைத்து எழுதவில்லை. அவர் அனுபவித்த பாடங்களைப் பதிவு செய்தார். அது அவருக்கே தெரியாமல் பாடப்புத்தகமாகிவிட்டது.

இந்தாலைப் படிக்கும் ஒவ்வொருவரும் மிகச்சிறந்த சிந்தனையாளராக, மதநல்லினைக்க விரும்பியாக இருக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையை வெளிப்படுத்தும் அரிய நூல் இந்தால்.

ஜி.விசுவநாதன் உரை

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சட்டக்கல்லூரி மாணவராக அவரை முதலில் சந்தித்தேன். காலையிலிருந்து மாலை வரை நான் கல்லூரியில் அமர்ந்திருப்பேன். அவர் அட்டென்டன்ஸ் போட்டுவிட்டு வெளியே சென்றுவிடவார். இந்தாலின் ஒருபகுதிதான் மேடைப்பேச்சு. நிறைய தகவல்கள். மேடைப்பேச்சாளர்களாக இருப்பவர்கள், பொதுவடைமைத் தோழர்கள், அரசியல் நாகரிகத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவர்கள் எல்லாம் இந்தாலைப் படிக்கவேண்டும். அகில இந்திய கட்சியினர் எப்படி இருந்தார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள அவர்களும் இதைப் படிக்கவேண்டும். திராவிட இயக்கத்தைப் பற்றியும் எழுதியுள்ளதால் அவர்களும் இந்தாலைப் படிக்கவேண்டும். ஒட்டுமொத்தத் தமிழர்களும் படிக்கவேண்டும்.

தமிழ்நாட்டு அரசியலை எழுதியதோடு இந்திய மற்றும் உலக அரசியலைப் பற்றியும் இந்தாலில் பதிவு செய்துள்ளார். தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு; தனியே அதற்கோர் குணமுண்டு என்றால் அது என்ன தனிக் குணம் என்றால் தனித்தனியாக இருப்பது. பொதுவடைமை இயக்கங்களும் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும்.

இந்தாலில் தா.பா அவர்களின் வரலாறு ஒருபுறம், அரசியல் நாகரிக வரலாறு, பேச்சாளர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதையெல்லாம் ஆழமாக விவரித்துள்ளார். ராஜாஜியைப் பற்றி நிறைய கருத்துகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவரது அண்ணன் செல்லப்பா, அவர்தான் பள்ளிக்கூடத்தில் இவரது முதல் மேடைப் பேச்சுக்கு எழுதிக்கொடுத்தவர். முதல் பேச்சு, அரசியல் வரலாறு, அந்த காலத்தில் மேடைப்பேச்சை எப்படிப் பயன்படுத்தி அரசியலை வளர்த்தெடுத்தார்கள் என்ற விவரங்கள் இந்தாலில் இடம் பெற்றுள்ளன. மாபெரும் தலைவர்கள் பேச்சை, தமிழைக் கருவியாக ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தினார்கள் என்பதையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

பெரியார்போல யாராவது ஒருவர் வந்து இங்கே மாற்றத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். தா.பா அவர்கள்

அந்த காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். அவர் தெரியசாலி. இப்புத்தகத்தைப் படிக்கையில் இடதுசாரிகளால் மாற்றத்தைச் செய்யமுடியும் என்பதை உணரலாம்.

மேடைப்பேச்சு மட்டுமல்ல பல விஷயங்கள் இதிலுள்ளன. வரலாறு, சமூக அக்கறை இவற்றையெல்லாம் வாழ்க்கை என்பது ஒருமுறை என்பதாலேயே பதிவு செய்துள்ளதாகக் கூறியுள்ளார்.

நாட்டுக்கு மாற்றம் வரவேண்டும், கட்சிகளிலும் மாற்றம் வேண்டும். இப்புத்தகத்தைப் படித்தால் எல்லாம் மாறுவதற்கான வாய்ப்பு உருவாக்கப்படும்.

தா.பாண்டியன் ஏற்புரை

மேடையிலேயே சில குறிப்புகளை எடுத்துக்காட்டி எனக்கு வழங்கப்பட்ட பட்டங்கள் என்கான பொறுப்பை உணர்த்துகின்றன. இந்தப்புத்தகத்தை எழுதி முடித்த வடன் எதையும் எழுதாமல் விடவில்லை என்று நினைத் திருந்தேன். எழுதாமல் விட்டது அதிகம் என்று இப்போது உணர்கிறேன். நானும் விஜூடி வேந்தரும் சட்டக்கல்லூரியில் படிக்கும்போது அறைகளில் பக்கம் பக்கமாக இருந்தோம். அப்போது அறையில் கட்சி நண்பர்களுக்குள் கடுமையாக விவாதங்கள் நடக்கும். உலக அளவிலான அரசியல் விவாதங்கள். அப்போது, மூன்று நாட்களாக விவாதம் நடக்கிறது. எதற்கு இந்த சண்டை என்றே தெரியவில்லை. மற்றமற்ற கட்சிகளில் பொறுப்புக்கு பதவிக்கு சண்டை போட்டுக்கொள் வார்கள். ஒன்றுமேயில்லை. நடந்து முடிந்ததைப்பற்றிப் பேசுகிறீர்கள் என்று அவர் சொன்னார். இப்போது ‘உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று கூடுங்கள்’ என்று சொன்ன நீங்கள் எப்போது ஒன்றுசேரப் போகிறீர்கள் என்பதை நாசுக்காகச் சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார்.

அவரது பல்கலைக்கழகத்திலே பட்ஜெட் குறித்த விவாத உரையை நடத்துவதை வழக்கமாகக் கொண்டு உள்ளார். எல்லாக்கட்சிகளையும் அழைத்து அவரவர் கருத்துகளை முன்வைக்கிற வாய்ப்பை உருவாக்கித் தருகிறார். அங்கு நான் பேசச் சென்றபோது அங்கு அமர்ந்திருந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டு மாணவர்களைப் போலத் தெரியவில்லை. இந்திய மாணவர்களைப் போலவும் தெரியவில்லை. சாதாரணமாகச் சொன்னால் நம்பமுடியாது. ‘வையத் தலைமை கொள்’ என்றானே பாரதி. அந்த மாணவர்கள் ஜெர்மனியிலிருந்து இங்குப் படிக்க வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு காலத்தில் நமது நாட்டிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்குப் போய் படித்து வந்தார்கள். இப்போது ஜெர்மனி, சீனா உள்ளிட்ட 45 நாடுகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் இங்கு வந்து

படிக்கிறார்கள். அவர்கள் அறிவு நாடி வருகிறார்கள். இப்படி உலகநாடுகள் தமிழ்நாட்டை அடையாளம் கண்டுகொள்ளவேண்டும். அதற்கு அவர் முயன்று கொண்டிருக்கிறார்.

இவர் நான்கு முதலமைச்சர்களுடன் பணியாற்றி யிருக்கிறார். சட்டமன்ற உறுப்பினராக. நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக, அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். பின் அரசியலிலிருந்து வெளியேறி செம்மையான கல்வி யாளராகச் செயல்பட்டு வருகிறார். இவரது பல்கலைக் கழகத்தைச் சீனாவில் அமையுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே கல்வித்தரம் குறைந்து வருகிறது. இவரைப்போன்ற கல்வியாளர்களிடம் ஆலோசனை கேட்கலாம். உலகப் பல்கலை மனிதர்கள் என்ற நூலைப் படிக்கவேண்டும். அது நழுவிக்கொண்டே இருக்கும். துரத்தித் துரத்திப் படிக்கவேண்டும்.

பெண்கள் விடுதலை பெற்றால்தான் மன விடுதலை பெறும் என்று சிங்காரவேலர் 50 ஆண்டு களுக்கு முன்பே கட்டுரை எழுதினார். இப்போது ஆட்சியில் பெண்கள் நிர்வாகம் சிறப்பாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஜீவா கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தில் பேசியதைக் கேட்டே குமரி அனந்தன் பேசினார். அவ்வாறே நடக்கவும் செய்கிறார். அவரை விடாமல் பேசச் சொன்னவர் எஸ்.ஆர்.கே. மதுரையில் ஒருநாள் கேள்விப்பட்டேன். குமரி அனந்தனை காமராஜர் பிடித்துக் கொண்டுபோய் விட்டார் என்று. அவர் நாவிலே செந்தமிழ் நடன மாடும். இந்திகழ்ச்சிக்கு அவருக்குத் தகவல்கூட நாங்கள் சொல்லவில்லை. கேள்விப்பட்டு அவர் வந்திருக்கிறார். அவசரகோலத்தில் நடத்தப்பட்ட விழாவுக்கு அவர் வந்து கலந்துகொண்டதற்கு நன்றி.

மதுரைக்கு அருகில் சிவகங்கை போகிற வழியில் அகழ்வாராய்ச்சி, 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உலகநாடுகளோடு தொடர்புகொண்டிருந்த வணிகமையம் செயல்பட்டிருக்கிறது. கட்டடத்தை என்றால் ஒவ்வொரு கல்லூம் ஒரு விந்தை. ஒரு கோயிலில் இடதுபறம் நின்று பார்த்தால் சிவன்; வலதுபறம் நின்று பார்த்தால் பார்வதி; நேரில் நின்று பார்த்தால் சிரித்தநிலையில் அழகிய சிற்பம். கல்லையும் பேச வைத்திருக்கிறான் தமிழன். கல்விலிருந்தும் பேசியிருக்கிறான் தமிழன். அதுதான் கல்லூம் கதை சொல்லும் என்பது.

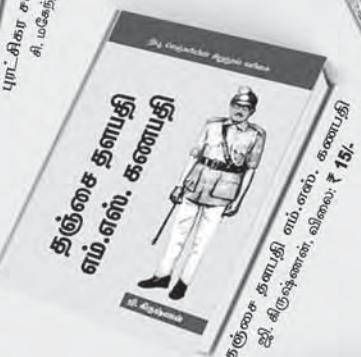
ஓய்வு இருக்கும்போது இந்தப் புத்தகத்தையும் நீங்கள் படிக்கவேண்டும். நன்றி!

உரைகளின் எழுத்து வடிவம்: ஜி.சரவணன்

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவலீஸ் சிறநூல் வரிசை வெளியீடுகள்

பு.திருச்சாமி காஷ்டம் தோழர் யாதன்
அ. அன்னியின், விலை: ₹ 15/-

திருச்சை நெடுந் ஸ்ரீ. கண்ணி
ஆ. விருதுநான், விலை: ₹ 15/-

ரஷ்யப் புர்சிகள்
எஸ். ஏ. பெருமான்
விலை: ₹ 30/-

திருநெல்கல் மலைகளோடு
சங்காலம் முதல் சமகாலம் வரை
பூர்ணா
விலை: ₹ 10/-

இந்தியாவில் செய்
இந்தியாவை நாம் செய்வதே!
மாநிலங்கள் - சுதாநாத் யானியன் - சுதாநாத் யானியன்
சுதாநாத் யானியன்
விலை: ₹ 25/-

உதிர்நாட்டு சாதி சமத்துவம்
போன்றதுக்கள்
நா. வாண்மானலை
விலை: ₹ 30/-

வாங்கு சால்வியூம்
வாங்குதலுறும் ரூ-நம்பிக்கைகளும்
ஏ. பெருமான், விலை: ₹ 30/-

இந்திய நாட்டுக்கரும்
மாங்கியத் தத்துவமும்
பெருமானலை நா. வாண்மானலை
விலை: ₹ 30/-

ஒந்தியத் தாங்கியம்
எஸ். காஷ்டம் மேலை
விலை: ₹ 25/-

இந்தியச் சூழலில்
தமிழர் தத்துவம் மரபுகள்
ந. முத்துமோகன்
விலை: ₹ 15/-

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவேஸின்

சுற்றுச்சூழல் குறித்த நூல்கள்

எழுத்தையே நம்பிய வாழ்க்கையைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டதைப் பெரும் பிழையாகக் கருதுவதாகப் பேட்டி கொடுத்திருக்கிறார் முத்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான பிரபஞ்சன். தமிழ்ச் சூழலில் எழுத்தை மட்டுமே ஒருவர் நம்பி வாழ்வது பெரும் துயரகரமானது என்பதைப் பலஆண்டுகளாகவே பல எழுத்தாளர்களும் எழுதியும் பேசியும் வருகின்றனர். சாரு நிவேதிதா இதுகுறித்துத் தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார்.

கேரளம், வங்கம் போன்ற மாநிலங்களில் ஒரு எழுத்தாளர் நண்றாக விற்கக் கூடிய ஒருசில புத்தகங்களை எழுதினால் போதும். அவற்றிலிருந்து வரும் வருமானத்தைக் கொண்டு தன் வாழ்க்கை முழுவதையும் அவர் ஒட்டிவிட முடியும். இதுதவிர, அந்தச் சமூகங்கள் அவருக்குக் காட்டும் மரியாதை, விருதுத் தொகைகள் போன்றவற்றால் கண்ணியமான ஒரு வாழ்க்கையை ஒரு எழுத்தாளரால் நடத்திவிட முடியும். ஆனால், தமிழகத்தின் நிலைமை அப்படி அல்ல. ஒரு எழுத்தாளர் வாழ்க்கைப்பாட்டுக்கு ஏதோ ஒரு தொழிலைத் தனியே வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

எ
த
து

இல் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுத்தாளர் ரமேஷ் பிரேதன் கடுமையான உடல்நலப் பாதிப்புக்கு உள்ளானார். நிராதரவான நிலை! சக எழுத்தாளர்களும் நண்பர்களும் சேர்ந்தே அவரை மீட்டெடுத்தார்கள். பிரபலப் பத்திரிகையாளர் ஞாநி உடல்நலன் குன்றியபோதும் நண்பர்கள் உடனடியாக அவருடைய உதவிக்கு ஒடிவந்தனர். பல முத்த எழுத்தாளர்கள் இதுகுறித்துப் பேசத் தயங்குகிறார்களே தவிர, மோசமான நிலையிலேயே இருக்கின்றனர்.

சோ
நி
போ
டா
தா
?

ஒரு எழுத்தாளர் தன் சமூகத்துக்கு எவ்வளவு கடமைப்பட்டிருக்கிறாரோ அதே அளவுக்கு அவருக்கும் சமூகம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. எழுத்தாளர்களுக்குச் செய்யும் உதவிகள் தானம் அல்ல; மாறாக அரசின், சமூகத்தின் தார்மிகக் கடமைகளில் ஒன்று அது. ஆனால், எழுத்தாளர்களைத் துச்சமெனவே கருதுகிறோம். இத்தனைக்கும், ராஜாஜியில் தொடங்கி அண்ணா, கருணாநிதி, ஜெயலலிதா வரை நம் முதல்வர்களில் பலரும் எழுத்தாளர்களாகவும் புகழ்பெற்றவர்கள்.

பாரதி, புதுமைப்பித்தன், கு.அழகிரிசாமி என்று யாரையெல்லாம் தமிழின் கவுரவங்களாகப் பெருமை கொண்டாடுகிறோமோ அவர்கள் யாவரும் வாழும் காலத்தில் வறுமையில் வதைபடும் கலாச்சாரத்துக்கு எப்போது முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்போகிறோம்? இந்த நிலை தொடரலாகாது. நாட்டின் முன்னோடி மாநிலத்தில் எழுத்தாளர்கள்தாம் வாழும் காலத்தில் வதைபடுகிறார்கள். என்பது ஒட்டுமொத்த தமிழ்ச் சமூகத்துக்குமே அவமானம். இதை முடிவுக்குக் கொண்டுவர எழுத்தாளர்களுடன் கலந்து பேசி தமிழக அரசு இது தொடர்பில் ஒரு செயல்திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

நன்றி: 29-10-2016 தமிழ் இந்து, தலையங்கம்

பசுமை வளர்ச்சியும் சமூக முன்னேற்றமும்

க. பழனித்துரை

பிருவநிலை மாற்றத்தை எதிர்கொண்டு பசுமை வளர்ச்சியின் மூலம் முன்னேற்றம் கொண்டுவருவது பற்றி வட்டமேஜை மாநாடு ஒன்று ஆகஸ்ட் 29-ஆம் தேதி புதுடெல்லியில் நடந்தது. இந்த மாநாட்டில் பங்கேற்று கிராம அளவில் இந்தப் பசுமை வளர்ச்சிக்கும், கிராம முன்னேற்றத்திற்கும் கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் எப்படிச் செயல்பட வேண்டும் என்பதைப் பற்றிப் பேசுவதற்காக நான் அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். இதில் பன்னாட்டு நிறுவனங்களிலிருந்தும், ஐ.நா நிறுவனங்களிலிருந்தும் கருத்தாளர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இதில் வந்திருந்த கருத்தாளர்கள் பன்னாட்டு அமைப்புகளின் தீர்மானத்தில் ஆரம்பித்து பாராஞ்மன்றத் தீர்மானங்கள், அவைகளின்மேல் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி விரிவாகப் பேசினார்கள். இதில் குறிப்பாக வனங்கள் பாதுகாப்பு, நீர்நிலைகள் பாதுகாப்பு மற்றும் பராமரிப்பு, கரியமில வாயு குறைப்பு, மாற்று ஏரிசுக்தியைப் பயன்படுத்துதல், கனிமவளப் பாதுகாப்பு போன்ற பல்வேறு தலைப்புகளில் விவாதம் நடைபெற்றது. உலகமயமாதல் எந்த அளவிற்கு மக்களுக்கு வசதிகளைப் பெறவும், வளர்ச்சியைப் பெறவும், வாய்ப்புக்களைக் கொண்டு வருகிறதோ அந்த அளவிற்கு ஏழைகளுக்கும் குறிப்பாக ஆதிவாசிகளுக்கும், கிராமப்புறத்தில் வாழ்வு நடத்தும் மக்களுக்கும் அதிக நெருக்கடிகளையும் கொண்டு வருகின்றது என்பதை ஆதாரங்களோடு முன்னேற்றத்து வைத்து விவாதித்தனர். அப்பொழுது பேசிய கருத்தாளர்கள் இந்த இயற்கை வளங்களை எடுத்துப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குப் பயன் படுவதை நிறுத்திவிட வேண்டும் என்ற கருத்தை எவரும் முன் வைக்கவில்லை. இயற்கை வளங்களை எல்லை இல்லா அளவிற்கு குறையாடுவது நிறுத்தப்பட வேண்டும். அதிலிருந்து கிடைத்துள்ள வருமானங்கள் அரசுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். தனியார்கள் ஸாபம்

சட்ட இயற்கை வளங்களை எல்லையின்றி குறையாட அனுமதிக்கக் கூடாது போன்ற விவாதங்களை முன் வைத்தனர். அத்துடன் இயற்கை வளங்களை பூமியிலிருந்து எடுக்கும்போது பாதுகாப்பாக எடுப்பதற்கு உருவாக்கப்பட்ட சட்ட வரையறைகளுக்கு உட்பட்டு செயல்பட வேண்டும். இல்லையேல் பெரும் சேதத்தை பூமிக்கு விளைவித்துவிடுவார்கள் என்ற ஆதங்கத்தையும் வெளிப்படுத்தினார்கள். இந்த விவாதங்களை வைக்கின்ற போதெல்லாம் எந்த அளவிற்கு அரசியல்வாதிகளும், அதிகாரிகளும் பண வெறிபிடித்து ஸாபம் சம்பாதிக்க முயன்ற நிறுவனங்களுடன் கைகோத்து விதிகளை மீறி மக்களையும், இயற்கையையும் சீரழித்தனர் என்ற புள்ளிவிவரங்களையும் பகிர்ந்துகொண்டபோது ஒரு திகில் படம் பார்ப்பதுபோல் இருந்தது.

அந்த விவாதத்தில் எனக்குக் கடைசியாக இந்தப் பசுமை வளர்ச்சியில் உள்ளாட்சியின் அதுவும் கிராமப்புற உள்ளாட்சியின் பங்கு பற்றிக் கருத்துகள் கூறுமாறு பணிக்கப்பட்டேன். இவர்கள் அனைவரும் பெரும் அறிஞர்கள், உலக அனுபவம் பெற்றவர்கள். அவர்கள் பேசிய கருத்துக்களை உள்வாங்கியபோது எனக்குப் புலப்பட்டது ஒன்றுதான். உலகம் காந்தியின் வழியில் செல்லும் காலம் விரைவில் இருப்பதை உணர்ந்து கொண்டு என் கருத்தினைப் பகிர்ந்துகொண்டேன். அந்த நேரத்தில் எனக்கு ஒரு ஆதங்கம் ஏற்பட்டது. உலகம் காந்தியின் பக்கம் திரும்பும்போது நம் காந்திய நிறுவனங்கள் காந்தியத்தை கைவிட்டவர்களாக நிராயுதபாணியாக நிற்பதைப் பார்த்தபோது ஒரு வேதனை என்னைச் சூழ்ந்தது. இன்று முன்னேற்றம் என்பது என்னவென்றால் பொருளாதார வளர்ச்சி என்ற பெயரில் உலகம் சந்தித்து வரும் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காண்பதுதான். இதுவரைப் பொருளாதாரம் பெருக்க எடுத்த நடவடிக்கைகள் உருவாக்கிய சிக்கல் என்பது

எண்ணிலடங்காதவைகள். எனவேதான் முன்னேற்றம் என்ற வார்த்தையை இன்று பயன்படுத்த முடியவில்லை. உலகத்தில் மானுடத்திற்கும் இயற்கைக்கும் இருந்த ஒரு உயிரோட்டமான தொடர்பு இன்று சிக்கல் நிறைந்ததாக மாறிவிட்டது. மானுடத்தின் எல்லை மீறிய செயல் பாடுகள் இயற்கையின்பீடு போர் தொடுக்கும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது. எனவேதான் இன்று முன்னேற்றம், மேம்பாடு, வளர்ச்சி என்ற சொற்களைத் தாண்டி “பொறுப்புமிக்க மானுடச் செயல் மற்றும் நலம்” என்ற வார்த்தை உலகம் முழுவதும் அங்கீகாரம் பெற்று வருகிறது. அப்படி அங்கீகாரம் கிடைக்கின்றபோது உலக அரங்கில், இந்தப் பருவதிலை மாற்றத்தால் ஏற்படக்கூடிய சவால்களைச் சந்திக்க பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு பிரகடனங்களாக வெளியிடப்படுகிறது. இந்தப் பிரகடனங்கள் அனைத்தும் அறிவுசார்ந்து எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளின் பிரகடனங்கள். ஒரு காலத்தில் இயற்கை வளப் பாதுகாப்பு மற்றும் பல்லுயிர்ப்பெருக்கம் பற்றிப் பேசுவோர்கள் அனைவரையும் ஒட்டுமொத்தமாக வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டிற்கும் எதிரானவர்கள் என்று சித்தரிக்கப் பட்டனர். விஞ்ஞானத்தாலும், தொழில்நுட்பத்தாலும் எதையும் சாதித்துவிடலாம் என்று முழங்கி வந்தவர்கள், இன்றைய சூழலைப் புரிந்துகொண்டு பருவதிலை மாற்றத்தை எதிர்கொள்ள அடிமட்டத்தில் குறிப்பாக விஞ்ஞானப்பூர்வ நடவடிக்கைகளைக் கைகொள்ள மக்களின் மனோபாவத்தில், செயல்பாட்டில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவர வேண்டும் என வாதிட ஆரம்பித்து விட்டனர்.

இதன் பின்னணியில்தான் இன்று இந்தப் பிரகடனங்களை நடைமுறைப்படுத்த தேசத்தின் பாராளுமன்றங்கள் முடிவுகளை எடுத்து, மாநிலங்களுக்குத் தந்து அவைகளை நிறைவேற்ற பணிக்கப்படுகின்றன. மாநில அரசுகள் உள்ளாட்சிகளின்மேல் அந்தப் பணியை வைத்து மக்களின் புரிதலோடும், பங்கேற் போடும் நடைமுறைப்படுத்தப் பணிக்கப்படுகின்றன. இந்த உள்ளாட்சிகள் இந்தப் பசுமைப் பொருளாதாரத்தை உருவாக்க, பருவதிலை மாற்றத்தால் உருவாகும் விளைவுகளைச் சமாளிக்கச் செய்யவேண்டிய பணிகள் என்பது ஏராளம். இந்தப் பணிகள் என்பது கிராமத்தில் உருவாகின்ற குப்பைகளை எரிக்காமல் தடுத்து, பிரித்தெடுத்து அதை மேலாண்மை செய்வதில் ஆரம்பித்து, தனிமனித் வாழ்க்கை முறையில் மாற்றங்கள் கொண்டு வருகின்ற பணிகள் என சட்டங்களைத் தாண்டி, திட்டங்களைத் தாண்டி, பல்வேறு பணிகளை உள்ளாட்சிப் புரிதலோடும், கடமைப்பாட்டோடும் செய்தாக வேண்டிய கட்டாயத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளனர். எனவே ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்திற்குத் தலைவராக வேண்டும் என எண்ணுவோரின் பணிக்கை என்பது பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளது. அது வெறும் பணிக்கை மட்டும் அல்ல. ஆழ்ந்து சிந்தித்து செயல்பட வேண்டிய பணிகளை இவர்கள் செய்தாக வேண்டும். அதற்கு உள்ளாட்சித் தலைவர்களுக்கு விரிந்த பரந்த உலகப் பார்வையும், உள்ளூரில்

பணிகளும் என சிந்திக்கக்கூடிய ஆற்றலும், அவைகளை செவ்வனே நிறைவேற்றக்கூடிய சக்தி பெற்றவராக உயர்ந்தவராக மாறிட வேண்டும். பலர் உடனே இதற்கு நிதிக்கு எங்கே போவது என்று கேட்கக்கூடும். இதற்கு நிதித்தேவை என்பது மிகக் குறைவு, மாற்றுச் சிந்தனைதான் தேவை. கிடைக்கும் நிதியை எவ்வளவு சிக்கணமாகப் பயன்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு சிக்கணமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு, கிடைக்கக்கூடிய நிதியினை வைத்துக்கொண்டு, திட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு பசுமைப் பொருளாதாரத்தை உருவாக்க முடியும். இதற்கு மக்களிடமும் ஒரு பொதுப் புரிதலை இந்தத் தலைவர்கள் உருவாக்க வேண்டும்.

கிராமத்தில் உருவாகும் குப்பைகளை தரம் பிரித்து மக்க வைக்க வேண்டும். எந்தச் சூழலிலும் குப்பைகளை எரிக்க கிராமங்களில் மக்களை அனுமதிக்கக் கூடாது. அடுத்து கிராமம் முழுவதும் சூரிய ஒளியைப் பயன் படுத்தித் தெருவிளக்குகளையும், பொதுக்கட்டாங்களில் உள்ள விளக்குகளையும், காற்றாடிகளையும் செயல்பட வைக்க வேண்டும். கிராமங்களில் உள்ள பொதுச் சொத்துக்களில் மரங்களை வளர்த்து வனமாக்க வேண்டும். சாலைகளில் நிழல் தரும் மரங்கள் நட்டு வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். கிராமங்களில் சிறு தொழில்கள் தொடங்க, அவைகளைப் பாதுகாக்கத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். விவசாயத்தை இயற்கை வழியில் செய்திட விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும். விவசாயத்தை இயற்கை முறையில் செய்திட விவசாயிகளுக்குப் பயிற்சி யளிக்க வேண்டும். இதன் மூலம் வரும் விளைபொருட்களுக்கு நல்ல சந்தை கண்டுபிடித்துத் தர வேண்டும். அதேபோல் இயற்கை சார்ந்த தொழில்நுட்பத்தை உருவாக்கிட பஞ்சாயத்துகள் முனைய வேண்டும். கிராமங்களில் உள்ள நீர் நிலைகள் அனைத்தும் தூர் வாரப்பட்டு ஆறுகள், குளங்கள், குட்டைகளை அனைத்தும் பராமரித்துப் பாதுகாக்க வேண்டும். மாட்டுச்சாணம் மற்றும் மனிதக் கழிவுகளின் மூலம் வாயு உற்பத்தி செய்து அனைத்து வீடுகளுக்கும் உபயோகப் படுத்த உதவிட வேண்டும். மின்சாரத்தை தேவைக்கான அளவில் மட்டுமே பயன்படுத்த மக்கள் மத்தியில் ஓர் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் பேரிடர் தயாரிப்புச் செய்து மக்களைத் தயார் செய்ய வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல கிராமப் புறங்களில் இந்த பாலிதீன் பைகளிலிருந்து விடுதலை அடைய அதன் உபயோகத்தை முற்றிலுமாகத் தடை செய்திட வேண்டும். இந்தப் பார்வையை உள்வாங்கி மத்திய அரசால் இன்று பணிக்கப்பட்டுள்ள பணியாகிய திட்டம் தயாரித்தலை கிராமப் பஞ்சாயத்துகள் செய்திட வேண்டும். மக்கள் பங்கேற் போடு தயாரிக்கும் திட்டம் தான் பசுமை வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக அமைந்திடும். அதற்கான புதிய தலைமையை பஞ்சாயத்துகளில் உருவாக்க வேண்டும். இந்தப் புதிய தலைவர்கள்தான் புதிய மாற்றத்தைக் கொண்டுவரும் மாற்றுத்தலைவர்கள். இவர்கள்தான் பசுமை அரசியலை நோக்கிச் செல்லக்கூடியவர்கள்.

வாசகர் குரல்

“தமிழக வண்ணார்: வரலாறும் வழக்காறுகளும்” நூல் குறித்து க.காமராசன் எழுதிய அறிமுகம் அருமை. முப்பதாண்டுகளுக்கு முன்னால் என் நினைவோட்டத்தைக் கொண்டுசென்றது இக்கட்டுரை. நான் பிறந்து வளர்ந்த ஊர் விருதுநகர் மாவட்டம் சிவகாசிக்கு அருகிலுள்ள காக்கிவாடன்பட்டி எனும் கிராமம். எங்கள் ஊரில் வண்ணார் ஏகாலிமார் என்று அழைக்கப்படுவார்கள். ஊர்ச்சோறு வழக்கம் எங்கள் ஊரிலிருந்தது. கஞ்சி, கூழ், சோறு, குழம்பு என அத்தனையும் ஒரே பாத்திரத்திலே வாங்கிச் செல்வார்கள். ஊர்த்துணிகளைச் சலவை செய்வது மட்டுமல்லாமல் ஒவ்வொரு வீட்டுத்துணிக்கும் ஒவ்வொரு அடையாளம் இருக்கும். அதைப் பார்க்கும்போது பிரமிப்புதான் வருகிறது, இப்போது நினைத்தாலும்கூட. கம்மாக்கரை ஓரங்களில் வெள்ளாவிப் பானைகள், ஊர் மந்தைகளில் கழுதைகள், வீட்டிற்கு முன்பு அழுக்குப் பொதிமுட்டைகள் என அடையாளப் படுத்தப்பட்டிருந்த ஒரு இனம் இன்று தீப்பெட்டி, பட்டாசு ஆலைகளுக்குச் சென்று வாழ்வாதாரம் தேடுபவர்களாக இருக்கின்றனர். ஒரு சிலர் மட்டுமே பகுதி நேர வேலையாக சலவைத்தொழில் செய்து வருகின்றனர். குழந்தை பிறந்த வீட்டிலும், பூப்படைந்த வீட்டிலும் தீட்டுத்துணி எடுத்துச் செல்பவர்களாகவும் இறப்பு மற்றும் காரியம் நடக்கும் போது மாத்துத்துணி போடுபவர்களாகவும் இன்றும் வண்ணார் சமூகத்தினரிடையே இருக்கிறார்கள். வயது வேறுபாடு பார்க்காமல் ஒருமையில் அழைக்கும் வழக்கம் மேட்டுக்குடியினரிடம் இருந்தது. இன்று அது மாறிவருகிறது. என்னதான் மேட்டுக்குடியினராக இருந்தாலும் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை அத்தனை வாழ்வியல் சடங்குகளிலும் வண்ணார், நாவிதர் பங்கு மிக முக்கியமானது என்பதை மறந்து நவீன உலகில் இன்னும் அவர்களை மனிதர்களாக நினைப்பதற்கு மறந்துவிடுகிறார்கள். ஒரு மானிட சமுதாயத்தை கண்முன்னே நிறுத்தியமைக்கு செப்டம்பர் திங்களில் வெளிவந்த “தமிழக வண்ணார்: வரலாறும் வழக்காறுகளும்” எனும் நூலின் அறிமுகத்தை வெளியிட்ட உங்கள் நூலகம் இதழுக்கு மிக்க நன்றி!

முனைவர் நா.சுலோசனா, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை - 113

உங்கள் நூலகம் செப்டம்பர், அக்டோபர் இதழில் வெளிவந்த தமிழர்கள் நீர்மேலாண்மை தொடர்பான நூல்களை அறிமுகப்படுத்தி ஆசிவசப்பிரமணியன் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை அரிய செய்திகளைக் கொண்டிருந்தது. தமிழர்களின் நீர் மேலாண்மை குறித்த எல்லா ஆய்வுநூல்களையும் ஒருசேர அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. படிப்பதற்கும் புரிந்துகொள்வதற்கும் எளிமையாக இருந்தது. தொடர்ச்சியாக நல்ல ஆய்வு நூல்களை அறிமுகப்படுத்தி வரும் ஆசிவசப்பிரமணியன் அவர்களின் படித்துப்பாருங்களேன் தொடர் நான் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும் பொக்கிஷம்.

கலைவாணி, மோகனார்.

அக்டோபர் மாதம் உங்கள் நூலகம் இதழில் வந்த சிற்பி தட்சினாழுர்த்தி அவர்களுக்கு ஜி.சரவணன் எழுதிய அஞ்சலிக் குறிப்பும், அட்டையில் உள்ள இதுவரை பிரசரமாகாத தட்சினாழுர்த்தி அவர்களின் ஓவியமும் அவரைப் பெருமைப்படுத்தும் விதமான ஆத்மார்த்தமானது. மூன்று கவிதைத் தொகுதிகள் குறித்து பாவண்ணன் எழுதியுள்ள அறிமுகம் சிறப்பாக இருந்தது. தமிழ் மருத்துவ வீழ்ச்சி பற்றி டாக்டர் சு.ந.ரேந்திரன் எழுதியுள்ள கட்டுரை அரிய செய்திகளைத் தந்தது. மொத்தத்தில் அக்டோபர் மாத உங்கள் நூலகம் இதழ் மிகச் சிறப்பாக இருந்தது.

சேதனபால், ஜே.என்.யூ. நியூ டெல்லி.

நூல் மதிப்புரைக்கான கட்டுரைகளை அனுப்புவோர் தவறாமல்
நூலின் இரண்டு பிரதிகளைச் சேர்த்து அனுப்புமாறு

கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

நூல் பிரதிகள் இணைக்கப்படாத கட்டுரைகளைப் பிரசரிக்க இயலாது.

- பொறுப்பாசிரியர்

நியூ செஞ்சரி புக் ஹவஸின்

அப்துல் கலாம் நூல்கள்

முசுக் ஷப்டூம் எண்ணாங்கள்
அ.பி.ஜெ. அப்துல் கலாம்
விலை: ₹ 100/-

இந்திய 2020: மாணவர்களுக்கு
அ.பி.ஜெ. அப்துல் கலாம் உ.டன் ய.க. ராஜன்
விலை: ₹ 150/-

நூலைமக் கேளுங்கள்
நூலைமக் கேளுங்கள்
அ.பி.ஜெ. அப்துல் கலாம்
அ.பி.ஜெ. அப்துல் கலாம்
தமிழ் ஜெ. ராதாகிருஷ்ணன்
விலை: ₹ 125/-

அப்துல் கலாம் பொறுப்புகள்
(வொள்வமயின்பார்ட்)
தொடர்பு: க. குமார்
விலை: ₹ 75/-

உங்கள் பிள்ளையும்
கலாமாக ஆக்காம்
ஜெயந்தி நாராஜன்
விலை: ₹ 70/-

அப்துல் கலாம் உரைகள்
தொடர்பு: த. ஸ்டாலின் ருணாகோன்
விலை: ₹ 40/-

கலாமின் கனவுத் தோட்டம்
முனைவர் கு. சந்திரன்
விலை: ₹ 70/-

கனவு காலையுர்கள்
க. வெங்கடேஸ்வரர்
விலை: ₹ 85/-

அப்துல்கலாம்
அ.பி.கலாம்
பக்ஷி குமார்
விலை: ₹ 65/-

வ.உ.சி.யும் திருக்குறைம்

குருசாமி மயில்வாகனன்

வ.உ.சிதம்பரத்தினை ஒரு அப்பாவியான, அகிம்சா தேசபக்தராகத் தமிழருலகம் அறிந்திருப்பதைவிடவும் குறைவாகவே அவரை ஒரு தமிழ்ப் பணியாளராக அறிந்து வைத்துள்ளது. ‘ஜேம்ஸ் ஆலன்’ என்பவரின் சில சிறு ஆங்கில நூல்களைத் தமிழுக்கு அவர் மொழி பெயர்த்துள்ளதைக் கொண்டுதான் அவரது இலக்கிய மற்றும் தமிழ்ப் பணிகள் மதிப்பிடப்படுகின்றன. இதில், வ.உ.சியின் திருக்குறள் குறித்த செயல்கள் விரிவான ஆய்விற்குரியவை. ஆனால், அவ்வாறான ஆய்வுகள் இதுவரை நடைபெறவில்லை. இனியும் நடைபெறுமா என்பது சந்தேகமே.

வ.உ.சியும் திருவள்ளுவரும்

திருவள்ளுவரை வ.உ.சி மிகவும் நேசித்தார். நேர்மையுடனும் ஒழுக்கத்துடனும் மக்கள் வாழ வதற்கான முறைகளைச் சொன்னவர் என்பது திருவள்ளுவர் குறித்த அவரது மதிப்பிடாகும். திருவள்ளுவரை அவர், தெய்வப்புலவன் என்றல்ல, தெய்வமே என்றே குறிப்பிடுகிறார். இருப்பினும் திருவள்ளுவரது கருத்துக் களை அப்படியே ஏற்பதற்கும் சில வரையறைகளை அவர் முன்வைக்கிறார்.

“திருவள்ளுவர் ஓர் கவி. ஒப்பற்ற அறிஞர். நானும் அவரைக் கடவுள் என்றே போற்றுகிறேன். அவர் நூலில்

வாள் என்றும், வில் என்றும், வேல் என்றும் இருக்கிறதே யன்றித் துப்பாக்கியென்றாவது பீரங்கியென்றாவது இல்லை. இப்பொழுது யுத்தத்திற்குச் சாதனங்களாகத் துப்பாக்கியும் பீரங்கியுமேயிருக்கின்றன. யுத்தத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் நேரிடின் என்ன செய்வது? வள்ளுவர் துப்பாக்கியைப் பற்றியும் பீரங்கியைப் பற்றியும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. எனவே அச்சாதனங்களைக் கொண்டு போர் புரியமாட்டேன். வள்ளுவருக்கு என்ன புத்தியில்லையா? அவரைக் காட்டிலும் நாம் என்ன மேதாவிகளாகிவிட்டோமா? என்று இப்பொழுது ஒருவன் கூறிக் கொண்டிருப்பானானால் அநு எவ்வளவு மூட்டதனம் என்பதை நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள்” என்பது வ.உ.சியின் சொற்கள்.

இது திருக்குறளில் இல்லாதவற்றைச் செய்ய மாட்டேன் எனப் பிடிவாதமாகக் கூறுகின்ற திருக்குறள் அன்பர்களுக்கான கேள்வியாகவும் கொள்ளலாம். அதோடு, தமக்கு முன்காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களின் கருத்துகளைப் பின்பற்றுவதற்கான அளவுகோலாகவும் கொள்ளலாம்.

திருக்குறளை அப்படியே கடைப்பிடித்து வாழ என்னுவது அறியாமை. காலமாறுதல்களை உணர்ந்து அதற்கேற்ப வாழ்வதே அறிவார்ந்த செயல் என வ.உ.சி

கருதினார் என நாம் எண்ணுவதற்கு இது ஒரு சான்றாக உள்ளது. இது ஒரு முற்போக்கான கருத்துதான் என்பதை தமிழினுர்கள் ஓப்புக்கொள்வார்கள் என நம்பலாம்.

வ.உ.சியின் நேசத்திற்கு உகந்த நூற்களில் முதலிடம் திருக்குறளுக்கு உண்டு. அதை மிகவும் நேசித்தார். மக்களுக்குப் பயன் தரக்கூடிய கருத்துக்கள் திருக்குறளில் உள்ளதாக அவர் நம்பினார். வ.உ.சியின் இந்த நம்பிக்கை மிகவும் ஆழமானது.

“அது மக்கள் அடைதற்குரிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு பொருள்களையும், அவற்றை அடையும் நெறிகளையும் ஞாயிறு போல விளக்குகின்ற ஓர் அருமையான நூல்” என்கிறார்.

அவரற்கு அரசியல் பார்வையின்படி நாட்டு மக்களுக்கான அரசியல் வேலைகளில் அவர் உண்மையான அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபட்டிருந்தார். எனவே, மக்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய அவசியமான நூல் என அவர் கருதிய திருக்குறளின் மீது நேசம் இருந்ததில் வியப்பு எதுவும் இருப்பதற்கில்லை.

பல உரைகள் இருந்தபோதிலும் வ.உ.சியும் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதினார். இது எப்படி நடந்தது? திருக்குறளைப் புரிந்து கொள்வதில் சில பிரச்சினைகள் இருப்பதாக அவர் கருதினார். புரிந்து கொள்வதில் எளிமை வேண்டும் என்பதை மட்டும் அவர் பிரச்சினையாக எண்ணவில்லை. தவறில்லாமல் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அவர் முக்கியப் பிரச்சினையாக எண்ணியிருந்தார்

“திருக்குறளை நேரிய பொருளோடும், பிழைகள் இன்றியும் தமிழ் மக்கள் எளிதில் கற்கும்படியாக அதற்கு ஓர் உரை இயற்றப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் நினைத்தேன்” என உரை எழுதவேண்டும் என அவர் எண்ணியதற்கான காரணத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்.

1. பதிப்பித்தது, 2. உரை இயற்றியது, 3. வழிநூல் இயற்றியது, 4. மொழி பெயர்த்தது, 5. மாறுபட்டது எனத் திருக்குறள் குறித்த வ.உ.சி.யின் செயற்பாடுகளை ஐந்தாகப் பிரிக்கலாம்.

பதிப்பித்தது

வ.உ.சிக்கு முன்புவரை திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியிருந்தவர்கள் 1. தருமர், 2. மணக்குடவர், 3. தாமத்தர், 4. நச்சர், 5. பரிமேலமூகர், 6. பருதி - 7. திருமலையர், 8. மல்லர் கவிப் பெருமாள், 9. காளிங்கர் ஆகிய பதின்மர் ஆவர். (பதின்மர் என்றால் ஒன்பது பேர் என்று பொருள்.)

திருக்குறளை வ.உ.சி வாசிக்கத் தொடங்கியது பற்றி அவர் குறிப்பிடும்போது, “அப்பதின்மர் உரைகளில் தற்காலம் தமிழ்நாட்டில் பயின்று வழங்குவது

பரிமேலமூகரை ஒன்றே. அவ்வுரையைச் சில வருடங்களுக்கு முன்னர் யான் படிக்கத் தொடங்கினேன்.” என அப்போது எளிதினில் கிடைத்த உரையான பரிமேலமூகரின் உரையினை வாசித்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். பரிமேலமூகரைப் படிக்கத் தொடங்கிய அவருக்கு அவ்வுரையானது மனதிறைவைத் தரவில்லை. மாறாக, அவருக்கு சில சந்தேகங்கள் உண்டாகின. இதை, “அப்பொழுது மற்றைய ஒன்பதின்மர் உரைகளையும் பார்க்க வேண்டுமென்னும் அவா எனக்கு உண்டாயிற்று” என அவர் கூறுவதிலிருந்து புரிந்துகொள்ளலாம். மேலும், “அது முதல், தமிழ் நால்கள் இருக்கும் இடங்களில் அவற்றைத் தேடவும் தேடுவிக்கவும் முயன்றேன்” எனக்கூறுவதிலிருந்து பரிமேலமூகரின் உரை குறித்த அவரது அதிருப்பி அதிகமானதாகவே இருந்திருக்கிறது என்பதையும் அறியலாம்.

பிற உரைகள் குறித்து வ.உ.சியின் கருத்தென்ன?

பரிமேலமூகர் உரை மற்றும் மணக்குடவர் உரைகளைத் தவிர வேறு மூன்று உரைகள் கையெழுத்துப் பிரதிகளாகத் தமிழ்நாட்டில் சென்னை அரசாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தக சாலை உள்ளிட்ட சில இடங்களில் காணப்படுவதாக அவர் குறிப்பிடுகின்றார். அவற்றையும் வாசிக்கிறார். இம்மூன்றும் யாருடைய உரைகள்? “அவற்றிற் காணப்படும் சமயக் கோட்பாடு, தமிழ் நடை முதலியவற்றைப் பார்த்து, யான் அவரைத் தருமர் உரை, தாமத்தர் உரை, நச்சர் உரை எனக் கருதுகிறேன். அவை முறையே அவ்வுரையாசிரியர் களால் இயற்றப்பெற்றவை என்பதற்கு வேறு சான்று ஒன்றும் இதுகாறும் கிடைத்திலது” என்று யூகிக்கிறார்.

இங்கு அவருக்கு மணக்குடவரின் உரை கிடைக்கிறது. அதைப் படிக்கிறார். அது அவருக்கு திருப்தியைத் தருவதாக இருந்துள்ளது. இதை, “அது வள்ளுவர் கருத்துகளைத் தெள்ளொன விளக்குவதாகவும் இனிய செந்தமிழ் நடையில் எழுதப் பெற்றதாகவும் தோன்றிற்று” எனக் கூறுகிறார். ஆனால், இந்த வாசிப்பு அவரை இன்னொரு திசையில் தள்ளுகிறது. அதுதான் திருக்குறள் ஆராய்ச்சி.

மணக்குடவர் எழுதிய உரையையும் பரிமேலமூகர் எழுதிய உரையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறார். திருக்குறள் அமைக்கப்பட்டுள்ள முறையிலும் பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ள முறையிலும் பலவிதமான தவறு களும் முரண்பாடுகளும் இவ்வுரைகளில் இருப்பதாக அவர் கருதுகிறார். மேலும் கூடுதலான கேள்விகள் அவருக்கு எழுதின்றன. அவருக்கு உண்டான ஜயங்களைப் பொதுமக்களுக்குச் சொல்லவேண்டும் என எண்ணு கிறார். அவ்வாறு சொல்வதன் மூலம் இரு உரைகளுக்குமான வேறுபாடுகளை மக்கள் புரிந்து கொள்ளுவதோடு புதிய உரைகளும் உருவாவதற்கு வாய்ப்புகள்

உருவாகும் எனவும் அவர் கருதுகிறார். இதை, “இருவரின் இவ்வேற்றுமைகளைக் காண்பார் திருக்குறளின் பெருமையையும் அதன் மூலபாடங்கள் வேறுபட்டுள்ள தன்மையையும் நன்கு அறிவதோடு குறள்களுக்கு இருவரும் உரைத்துள்ள பொருள்களைச் சீர்துக்கிப் பார்க்கவும் புதிய பொருள்கள் உரைக்கவும் முயலுவர்” என்பதிலிருந்து அறியலாம்.

பதிப்பித்தலுக்கான காரணம்

காண்பதற்கு அரிதாக உள்ள மணக்குடவர் உரையினை அவர் பதிப்பிப்பதன் மூலம் தனது இவ்விருப்பம் நிறைவேறலாம் என அவர் கருதுகிறார். எனவே, மணக்குடவர் உரையினைப் பதிப்பிக்க அவர்முடிவு செய்கிறார்.

திருக்குறளைப் படித்து அதன்படி நடந்து, வாழ்க்கையில் மேம்படவேண்டும் என்பதிலிருந்து திருக்குறளை தமிழ் மக்கள் இலக்கியமாகவே அவர்களுக்கியளார் என்பது தெரிகிறது. அவ்வாறு கருதியதால் தான் அதைத் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் தெளிவாகக் கற்றுணர்ந்து கொள்வதோடு, வாழ்க்கையிலும் அதைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக வேண்டும் என அவர் கருதியளார். அதனாலேயே பரிமேலழகரின் உரையினை விடச் சிறந்ததாக அவர் கருதிய மணக்குடவர் உரையினை அவர் பதிப்பித்துள்ளார். திருக்குறள் மக்கள் அனைவரிடமும் போய்ச் சேரவேண்டுமென்பதே அவர் மணக்குடவர் உரையினைப் பதிப்பித்ததின் நோக்கமாக இருந்துள்ளது.

உரை எழுதக் காரணம்

இதுவரையிலும் கிடைத்துள்ள உரைகளில் பரிமேலழகர் மற்றும் மணக்குடவர் எழுதியுள்ள உரைகளானது பரவாயில்லை என்றாலும் அவற்றிலும் ஏனைய உரைகளிலும் சில குறைபாடுகள் இருப்பதாக வ.உ.சி. கருதியுள்ளார்.

மிக நீண்ட விளக்கங்களைக் கொண்டிருப்பது; மிகவும் பழமையான சொற்களைக் கொண்டிருப்பது; தவறான மூலங்களைக் கொண்டிருப்பது; நனுக்கமாகச் சிந்திக்கும்போது ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத விளக்கங்களைத் தருவதாக அமைந்திருப்பது ஆகியவை இவ்வரைகளில் வ.உ.சி. கண்ட குறைகளாகும்.

உரைகள் குறைகளுள்ளவையாக இருப்பதைக் கண்டு வ.உ.சி.யின் மனம் அலை மோதுகிறது. சரியான உரை வேண்டும் என என்னுகிறார். அதற்கான வழி என்ன? “திருக்குறளை நேரிய பொருளோடும் பிழைகள் இன்றியும் தமிழ் மக்கள் எளிதில் கற்கும்படியாக அதற்கு ஒர் உரை இயற்றப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன் நினைத்தேன்” எனத் தாமே ஒரு உரை எழுதுவதுதான் அதற்கான வழி எனும் முடிவுக்கு வருகிறார்.

வ.உ.சி திருக்குறளுக்கு உரை எழுதத் தொடங்குகிறார். அப்போது, திருக்குறளை அமைப்பதிலும் விளக்குவதிலும் சில மாற்றங்களைச் செய்கிறார்.

மாற்றங்கள் செய்யக் காரணங்கள் என்ன?

திருக்குறளின் மூலப்பிரதி என எதுவும் இல்லை. எனவே, அதைப் பின்வந்தவைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற வாய்ப்பு இல்லை. திருக்குறள் அமைக்கப்பட்டுள்ள முறையும் தரப்படும் விளக்கமும் பழங்காலத்திலிருந்து தொடர்ச்சியாக மாறுபட்டு வந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதைத் திருக்குறளின் அமைப்பில் உள்ள பலவிதமான மாறுதல்கள் மூலம் அறியலாம். உரையாசிரியர்கள் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு காலகட்டங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்ததும் இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம். இவற்றுள் எதைச் சரியானது என எதை ஏற்பது? இருப்பதிலேயே முன்னதாக வந்த உரையைத் தான் ஏற்கமுடியும் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து.

சரி, அமைப்பில் ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களுக்கு இதைக் காரணமாகக் கொண்டாலும் பொருளில் ஏற்படுகின்ற மாறுபாடுகளுக்கு ஆய்வாளர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்?

“மூல ஏடுகளிலிருந்து பெயர்த்தெழுதுவோர் செய்யும் பிழைகளால் இப்பாட வேறுபாடுகள் பெரும்பாலும் இடம் பெறுகின்றன. திருக்குறள் போன்ற பழமை வாய்ந்த நூல்கள் மக்களிடையே பெரிதும் வழக்கில் உலவுமானால் அவற்றில் பாட வேறுபாடுகள் மிகுதியாக இடம் பெறுவதற்கு வாய்ப்புகள் மிகுதி. மொழி, இனம், கொள்கை, வடமொழிப்பற்றி, வடநூற்பற்றி, தன்மதம் நிறுவதல் எனப் பல காரணங்களால் மூலநூல்களின் பாடங்களை உரையாளர்கள் மாற்றியமைத்தல் உண்டு” என்றும்; “எனவே, மிகப் பிற்பட்ட காலத்தில் வந்த பரிமேலழகர் கொண்ட பாடங்களே உண்மையானவை என்று கொள்வதற்கில்லை” என்றும், இறுதியாக ஒரு நூல் சொல்கின்ற கருத்துகளுக்கு ஏற்ப அதிலுள்ள வேறுபாடுகளைப் புரிந்து கொள்வதுதான் அந்தாலின் உண்மையான பொருளை அறிவதற்குச் சிறந்த வழியாகும் என்றும் ஆய்வாளர் குமரவேலன் கூறுகிறார்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டினும், அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதற்கு, என்னும் வள்ளுவ வாக்கினுக்கேற்ப குமரவேலன் கூறும் முறையானது சரியானதே என நாம் கொள்ளலாம். மாற்றம் நடந்துள்ளது சரி. வ.உ.சி செய்த மாற்றங்கள் என்ன? வ.உ.சி செய்த மாற்றங்களும் அதற்கான காரணங்களும்

1. இடைச் செருகல் நீக்கல் 2. அமைப்பு, பொருள் ஆகியவற்றில் மாற்றம் என இரண்டு அம்சங்களில் திருக்குறளில் மாற்றங்களைச் செய்கிறார் வ.உ.சி.

இடைச்செருகல் நீக்கல்

திருக்குறளின் தொடக்க அதிகாரங்களாகக் காணப் படுவதற்கில் மூன்று அதிகாரங்கள் திருவள்ளுவரால் இயற்றப்பட்டவையல்ல, அவை இடைச் செருகல்களே என, “அவை திருவள்ளுவர் காலத்திற்குப் பிற்காலமும் முந்திய உரையாசிரியர்கள் காலத்திற்கு முற்காலமுமாகிய இடைக் காலத்துப் புலவர் ஒருவரால் பாடிச் சேர்க்கப் பட்டவையென்றும் யான் கருதுகிறேன்” என்று ஆணித்தரமாக மறுக்கிறார் வ.உ.சி.

திருக்குறளின் இம்மூன்று அதிகாரங்களும் தற்காலத்தில் மிகவும் புகழ் பெற்றவை. கடவுள் வாழ்த்து, வான் சிறப்பு, நீத்தார் பெருமை ஆகிய இம் மூன்று அதிகாரங்களிலுள்ள முப்பது குற்பாக்களையும் திருவள்ளுவர் எழுதியிருக்க முடியாது என்பதற்கு ஆறு காரணங்களை முன் வைக்கிறார் வ.உ.சி.

1. இப்பாடல்களில் பிற பாடல்களைப்போலச் சொற் செறிவும் பொருட் செறிவும் இல்லை.
2. இப்பாடல்களின் பொருள்கள் பல தடை கருக்கு இடம் கொடுக்கின்றன.
3. மெய்யனர்தல், துறவு என்ற தலைப்புகளில் நூலின் உள்ளே அதிகாரங்கள் இருப்பதால் இதற்கு முரணான தலைப்புகளான கடவுள் வாழ்த்து, நீத்தார் பெருமை ஆகியவற்றை நூலின் தொடக்கத்தில் அதாவது பாயிரத்தில் வைத்திருப்பது பொருத்தமானதல்ல.
4. மெய்யனர்தல் எனும் தலைப்பிலுள்ள அதிகாரத்தில் கடவுளுக்குக் கூறியுள்ள இலக்கணங்களைக் கொண்டு பார்க்கும்போது அவற்றையும் இம்மூன்று அதிகாரங்களையும் ஒருவரே எழுதியிருக்க முடியாது. (வ.உ.சி யின் இக்கருத்து விரிவான ஆய்வுக்குரியது).
5. துறவு மற்றும் நீத்தார் பெருமை ஆகிய அதிகாரங்களில் உள்ள பாடல்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இரண்டையும் ஒருவரே இயற்றியிருக்க முடியாது.
6. மழையைச் ‘சிறப்பிற்றனிப்பாருமில்லை, வறப்பிற்றிவாருமில்லை.’ எனவே, ‘வான் சிறப்பைக் கூறுவதால் பயன் ஒன்றுமில்லை.

இருப்பினும் இவை மூன்றும் திருவள்ளுவரால் எழுதப்பட்டதுதான் என்று நம்பி அவற்றைத் திருக்குறளுடன் இணைத்துப் பார்க்கின்றவர்களின் மனம் நோகாமலிருப்பதற்காக அவற்றைத் தனது உரையிலிருந்து நீக்கிவிடாமல், அதற்கு “இடைப்பாயிரம்” எனத் தனியாகப் பெயரிடுகிறார் வ.உ.சி.

இயல் அமைப்பில் மாற்றங்கள்

எனைய உரையாசிரியர்கள் போலவே வ.உ.சி.யும் அறம், பொருள், இன்பம் என மூன்று இயல்களாகவே பிரிக்கிறார். இருப்பினும் இயல் அமைப்பில் சிறு வேறுபாடுகளைச் செய்துள்ளார்.

அறத்துப் பாவில்:

பரிமேலழகர் பகுத்துள்ள முறைக்கு மாறாக வ.உ.சி. இடைப்பாயிரத்தில் மூன்று, பாயிரத்தில் ஒன்று, இல்லறவியலில் இருபது, துறவறவியலில் பனிரெண்டு, வீட்டியலில் ஒன்று, ஊழியலில் ஒன்று என அதிகாரங்களை மாற்றியமைக்கிறார்.

மெய்யனர்தல் என்னும் அதிகாரத்தை வீட்டியல் எனும் தலைப்பில் தனி இயலாக ஆக்கியுள்ளார்.

இல்லறவியலில் இருந்த வெஃகாமை, பயனில் சொல்லாமை எனும் அதிகாரங்களை துறவறவியலுக்கு மாற்றுகிறார். இவ்விரண்டு அதிகாரங்களிலும் உள்ள கருத்துகள் இல்லறத்தில் உள்ளவர்களுக்கானதல்ல. மாறாக, துறவு மேற்கொள்வோர்க்கே உரியது என வ.உ.சி கருதுவதால் இவ்வாறு அவர் மாற்றியமைத்துள்ளார்.

அதுபோலவே, துறவறவியலில் இருந்த கள்ளாமை, வாய்மை என்னும் அதிகாரங்களையும் இல்லறவியலுக்கு மாற்றுகிறார். இவ்விரண்டு அதிகாரங்களிலும் உள்ள கருத்துகள் இல்லறத்தில் உள்ளவர்களுக்கே தவிர, துறவறம் பூண்டவர்களுக்கு அல்ல என வ.உ.சி கருதுவதால் இவ்வாறு அவர் மாற்றியமைத்துள்ளார்.

பரிமேலழகரும் மணக்குடவரும் நச்சரும் பதினேழாவது அதிகாரமாக, அழுக்காறாமை என்னும் அதிகாரத்தைக் கொண்டனர். தாமத்தர் அழுக்காறாமை என அதன் பெயரினை அமைத்தார். இதையே தருமர் அழுக்காறாமை என அமைத்தார். வ.உ.சி.யும் இதையே ஏற்று, அழுக்காறாமை என அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

பொருட் பாவில்:

அரசியல் (25) அங்கவியல் (32) ஒழிபியல் (13) என மூன்று இயல்களாகப் பரிமேலழகரும், அரசியல் (25) அமைச்சியல் (10) பொருளியல் (5) நட்பியல் (5) துன்பவியல் (12) குடியியல் (13) என ஆறு இயல்களாக, மணக்குடவரும், பரிப்பெருமாளும் அமைத்தனர்.

வ.உ.சி, அரசியல் (25) அமைச்சியல் (10) அரணியல் (2) பொருளியல் (1) படையியல் (2) நட்பியல் (17) குடியியல் (13) என ஏழு இயல்களாக, அமைத்துக்கொண்டார்.

காமத்துப் பாவில்:

பரிமேலழகர், களவியல் (7) கற்பியல் (18) என இரண்டு இயல்களையும் காளிங்கன் ஆண்பாற் கூற்று

(7) பெண்பாற் கூற்று (12) இருபாற் கூற்று (6) என முன்று இயல்களையும் மணக்குடவர் மற்றும் பரிப் பெருமாள் ஆகியோர் அருமையிற்கூடல் (3) பிரிந்து கூடல் (18) ஊடிக்கூடல் (4) என முன்று இயல் களையும் கொண்டனர். வ.உ.சி.யும் தனது உரையினை ஆண்பாற் கூற்று (4) இருபாற் கூற்று (11) பெண்பாற் கூற்று (10) என முன்று இயல்களாகவே அமைத்துக் கொண்டார்.

பொருள் மாறுபாடு

திருக்குறளுக்கு முதல் உரை எழுதிய மணக்குடவரின் உரையிலிருந்து மட்டுமல்ல, அதன் பின்னர் எழுதிய காளிங்கர் மற்றும் பிற திருக்குறன் உரையாசிரியர்களிடமிருந்தும் பரிமேலழகரும் மாறுபட்டு உள்ளார் எனக் குருவேலன் கூறுகிறார்.

மணக்குடவரின் உரையிலிருந்து அறம் 84, பொருள் 105, இன்பம் 32 ஆக மொத்தம் 221 இடங்களிலும் காளிங்கரின் உரையிலிருந்து ஏற்கத்தாழ் 215 இடங்களிலும் மேலும் தருமர், தாமத்தர், நச்சர் முதலானோர் பாடங்களிலிருந்தும் பரிமேலழகர் வேறுபட்டுள்ளார்.

வ.உ.சி தரும் பொருள் மாறுபாடு

வ.உ.சி. தான் செய்துள்ள பாட மாறுபாடுகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், “அறப்பாலில் 76 குறள்களில்

என் உரை பரிமேலழகர் உரைக்கு வேறுபடுகின்றது: 12 குறள்களில் என் உரை அவர் உரையை வெளிப்படையாக மறுக்கின்றது. 5 குறள்களில் என் உரை அவர் உரையை வெளிப்படையாக ஆமோதிக்கின்றது. மீதக் குறள்களில் என் உரையும் அவர் உரையும் ஒத்திருத்தல் கூடும். அறப்பாலில், பரிமேலழகர் கொண்டுள்ள மூலப்பாடங்களுக்கு வேறாக 151 மூல பாடங்களை மணக்குடவரும் மற்றும் மூன்று உரையாசிரியர்களும் கொண்டுள்ளார்கள். பரிமேலழகர் கொண்டுள்ள மூல பாடங்களுக்கு வேறாக 74 மூல பாடங்களை யான் கொண்டுள்ளேன். அவற்றில் 30 பாடங்கள் முந்திய உரையாசிரியர்கள் கொண்டுள்ள பாடங்கள், மீதம் 4 பாடங்கள் தான் யானாகக் கொண்டுள்ள பாடங்கள்” என்றே குறிப்பிடுகிறார்.

பரிமேலழகரின் உரையிலுள்ள பிழைகளுக்குக் காரணமென்ன?

“அப்பரிமேலழகர் பாடங்கள் ஏடு பெயர்த்து எழுதியோரால் நேர்ந்த பிழைப்பாடங்கள் என யான் கருதியதே” எனக் கூறுகிறார். தன்னைப் போலவே, தமிழ்நினரான மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையும் இதே காரணத்தால் பல பிழைகள் மூலத்தில் புகுந்துள்ளன என்று கருதியிருப்பதாகவும் வ.உ.சி குறிப்பிடுகிறார்.

தவிர்க்கவியலாத காரணங்களால் ‘கடைசிக் கட்டுரை’ தொடர் இவ்விதழில் இடம்பெறவில்லை.

-பொறுப்பாசிரியர்

நூல் அறிமுகம்

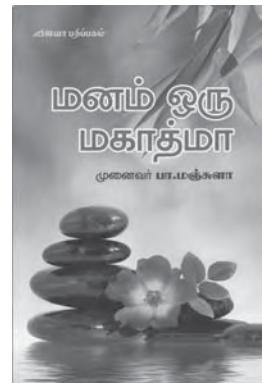
குமாரபாளையம் எஸ்.எஸ்.எம் கலை அறிவியல் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றும் முனைவர் பா.மஞ்சளா எழுதியுள்ள வாழ்வியல் கட்டுரைகள் அடங்கியுள்ள நூல் தொகுப்பு.

வள்ளலார் கோட்பாடுகள் மீதான பற்றின் காரணமாக வள்ளலார் கூறிய கருத்துகள் அடிப்படையில் தீடப்பட்ட கட்டுரைகள் மனிதர்கள் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய நெறிமுறைகளையும் அறப்பண்புகளையும் அழுத்தமாக முன்னைவுக்கீர்ணன. இந்நூலை விஜயா பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

சிறுகதை திறனாய்வுகள்

தில்லையாடி ராஜா
வெளியீடு: வசந்தா பிரசுரம்
15, ப.எ. 6, ஜெயசங்கர் தெரு,
மேற்கு மாம்பலம்,
சென்னை - 33
விலை: ரூ. 90/-

மனம் ஒரு மகாதமா
முனைவர் பா.மஞ்சளா
வெளியீடு: விஜயா பதிப்பகம்
20, ராஜ வீதி,
கோயம்புத்தூர் - 641 001
விலை: ரூ. 70/-

புதிய பொலிவடன் புதிய ஆராய்ச்சி

இதழ் 5

வெளிவந்துவிட்டது

நா.வாணமாமலையின்
மாணவர்களால்
நடத்தப்படும்
ஆய்விதழ்

₹ 200/-

ச.பிலவேந்திரன் | பா.ஆனந்தகுமார் | ஆ.தனஞ்செயன் | வி.பிரிட்டோ.கே.ச., | ச. கார்மேகம்
சி.மகேசவரன் | ஞா.ஸ்ஹெபன் | ஆ.சிவகப்பிரமணியன் | தி.கு.நடராசன் | இரா.காமராச
கெவின் | பி.ஆண்டர்சன் | ஏ.பி.பரதன் | ஆறு.இராமநாதன் | வீ.அரசு | தி.புருஷோத்தமன்
எ.குப்பராயலு | எ.சங்கரநாராயணன் | எஸ்.தோதாத்ரி | சாமிக்கணன்
ஆகியோர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

தொடர்பு முகவரி : நா.இராமச்சந்திரன், பொறுப்பாசிரியர். புதிய ஆராய்ச்சி
55/3, பீட்டர் தெரு, எஸ்.டி.சி. சாலை, பெருமாள்புரம், திருநெல்வேலி – 627007
அலைபேசி: +91 9487804805 மின்னஞ்சல்: newresearch.tamil@gmail.com

புதிய ஆராய்ச்சி கிதழ் நியூசிஸ் புக் ஹாஸ்ட்
அனைத்துக் களைவும் கட்டக்கும்

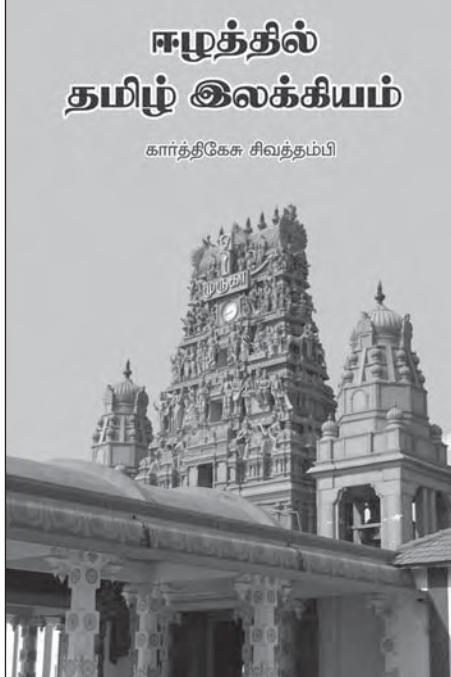
ஸமுத்தில் தமிழ் இலக்கியம்

கணபதி இளங்கோ

உலக அளவில் மார்க்சியத்தைத் துறைதோறும் வளர்த்தவர்களுள் கிறிஸ்டோபர் காட்வெல், ஜார்ஜ் தாம்ஸன், ஜேஜி. பெர்னால் ஆகியோர் முதன்மையானவர்களாவர். இயங்கியல் கண்ணோட்டத்தில் கவிதை, கலை, இலக்கியம், விஞ்ஞானம் என அனைத்தையும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியவர்களாவர். இவர்களுள் பேரா ஜார்ஜ் தாம்ஸனிடம் பயின்றதன் மூலம் அத்தகைய கண்ணோட்டத்தைப் பெற்று இறுதி வரை தமிழ்ச் சமூகத்துக்கும், தமிழ் ஆய்விற்கும் பெரும் பங்காற்றியவர்கள் கலாநிதி. க. கைலாசபதி, கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி ஆகிய இருவருமாவர். தமிழ்ச்சமூகமே இவர்களால் பெரும் பேறு பெற்றது எனலாம். இளமையிலேயே க. கைலாசபதி மறைந்து போனது பெரும் இழப்பாக அமைந்தது. அந்நிலையில் தனது இறுதி முச்சு வரை சிவத்தம்பி தனியொருவராய் இருந்து பார்வை இழந்து நடையில்லாது போன நிலையிலும் தனது இறுதி முச்சு வரை மார்க்சிய நெறி நின்று ஆய்வுப் பணியினை மேற்கொண்டவர். கைலாசபதி மறைவுக்குப் பிறகு இலங்கையிலும் சர்வதேச அளவிலும் தலை கீழான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. சோவியத் தகர்வுக்குப் பிறகான பின் நவீனத்துவம், அடையாள அரசியல் வழி இன வாதங்கள், தலித்தியம், பெண்ணியம் போன்ற எண்ணற்ற போக்குகள் மேற்கொண்டிருக்கின்றன. சிவத்தம்பி அவற்றுடன் எல்லாம் ஒத்துப் போனார்; சமரசம் செய்து கொண்டார் என்பது போன்ற தோற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஆனால், அவர் இறுதிமுச்சு வரை இயங்கியல் கண்ணோட்டத்திலிருந்து வழுவாமல் பிறழாமல் அதனைப் பின்பற்றியே அனைத்தையும் எதிர்கொண்டார்; நிறுவினார் என்பதை அவரது “ஸமுத்தில் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற நூல் புலப்படுத்துகிறது.

பண்டைக்காலம் முதலே ஸமுத் தமிழிலக்கியத் திற்கு என்று தனித்த வரலாறு உண்டு என்பதை வரலாற்றியல் பார்வையில் விளக்குவதுடன், உரை

நடை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியானது இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகளான இலங்கைத்தமிழர், இலங்கை இசுலாமியத் தமிழர், வெள்ளௌயர் ஆட்சியில் இந்தியாவிலிருந்து குடியிறக்கம் செய்யப் பட்ட மலையகத்தமிழர் என்ற வேறுபாடுகள் நிலவுவதை வெளிப்படுத்துகிறது. தனித்தன்மை களுடன் அவரவர் வாழ்நிலைமைகளை உள்ளடக்கி யதாக ‘மண் வாசனை’ இலக்கியங்களாக அவை அமைந்திருக்கின்றன என்பதை விளக்குகிறது. இலங்கைத்தமிழ் மக்கள் மலையகம், மட்டக்

ஸமுத்தில் தமிழ் இலக்கியம்

கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

ஸமுத்தில் தமிழ் இலக்கியம்

ஆசிரியர்: கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

வெளியீடு: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) விமிடெட்,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600098

விலை: 240/-

களப்பு, யாழ்ப்பாணம் என்ற மையப் புள்ளிகளில் புவியியல் பொருளாதார நடவடிக்கைகள், சமூக கட்டிறுக்கம் ஆகியவற்றின் ஒருமித்த கண் ணோட்டத்தைப் பெற்றிருக்காத நிலையில் அவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் முகமாக “ஸமுத்தமிழிலக்கியத்தில் மன்வாசனை” கோஷம் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தால் முன்வைக்கப்பட்டது.

ஸமுத்திலே தோன்றும் தமிழ் இலக்கியம் எதுவாக இருந்தாலும் ஸம மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை, போராட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டன. ‘புதுமை இலக்கியம்’ ‘மறுமலர்ச்சி’ முதலிய இதழ்கள் அந்தந்தப் பங்களித்துள்ளன. க. கைலாசபதி ‘தினகரனில்’ இத்தகைய இலக்கியங்களை ஊக்கு வித்தார்.

இந்திலையில் இ.மு.எ.சங்கம் சார்ந்திருந்த பொதுவடைமைக் கட்சியும், சம சமாஜக் கட்சியும் 1970இல் பதவியேற்ற அரசில் பங்கேற்று கூட்டாட்சி நடத்தினர். இந்திலையில் இலங்கையில் ஒன்று பட்ட பல்லின தேசியம் மற்றும் ஒன்றுபட்ட இலங்கையில் சிங்கள- தமிழ் ஒற்றுமை குறித்துப் பேசப்பட்ட நிலையில் இமுஞச் சிங்கள- தமிழ் எழுத்தாளர் ஒற்றுமை மாநாடு நடத்தியது. அது ஈழத்து இலக்கியத்தைச் சமய, இனப்பாகுபாடு களுக்கு அப்பாலான ஒரு முயற்சியாகக் கருதி வளர்த்தெடுத்தது. 1965 முதலே இடதுசாரிகள் மொழிக் கொள்கையில் சிங்களத்துக்கு சார்பான ஒரு நிலைப்பாட்டினை எடுத்து வந்திருந்த நிலையில் 1977ல் இடதுசாரிகள் அரசியல் வலு இழந்தனர். இதனால் தேசிய ஒருமைப்பாடு கைவிடப்பட்டு ‘தேசிய இனங்களின் ஒருமை’ எனும் கருத்து நிலையினை மேற்கொண்டனர் ‘தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை’ கோரினர். இந்திலையில் வெள்ளைய ராட்சியில் மேனாட்டுமையாகும் நிலையினை எதிர்த்து இயக்கம் நடத்திய அனகாரிக தர்ம பாலவும், ஆறுமுக நாவலரும் சிங்கள, தமிழ் தீவிரவாத அமைப்புகளால் கொண்டாடப் பட்டனர். இ.மு.எ.ச ஆறுமுக நாவலரை தேசிய போராட்டத் தலைவராக முன்வைத்து மாநாடுகள் நடத்தி முடித்திருந்த நிலையில், சைவமும் தமிழும் கோஷத்தை முன்வைத்து நாவலரைக் கொண்டாடியவர்கள் இசுலாமியத்தமிழ், மலையகத் தமிழ் இலக்கியத்தைத் தவிர்த்து மற்றும் சைவ மயப் படுத்தியே இலக்கியம் வளர்த்தனர். இதனால் சிங்கள பெளத்தத்திற்கு எதிராக ‘சைவமும் தமிழும்’ என்ற நிலை உருவானது. 1980களில்

சிங்கள பெளத்தத்திற்கு எதிராகச் சைவமும் தமிழும் என்ற நிலை உருவானது. 1980களில் சிங்கள தாக்குதலுக்கு ஒடுங்கி இலங்கை முழுதும் இருந்த தமிழர்கள் பெரும்பான்மையோர் வசித்த வடக்கு, கிழக்கு பகுதிகளுக்குள் தஞ்சம் புகுந்தனர். அரசாங்கமே தமிழர்களுக்கு எதிராகப் படைகளை ஏவிட கொரில்லா போர் முறையில் தீவிரவாத இளைஞர்கள் போராடினர். இது சிங்கள பேரின வாதத்துக்கு எதிராக தமிழ் மக்களைக் காக்கும் போராட்டமாக அமைந்தது. இக்காலத்தில் உலக நாடுகளைங்கும் தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு அதிகரித்தது. அவர்களின் இலக்கியமும் இக்காலத்தே முழுவீச்சடன் வெளிப்பட்டது. இவையெல்லாம் இலக்கியம் உருவானதற்கான சமூகப் பின்புலமாக அமைந்தது. இத்தகைய படைப்புக்களை இந்தால் ஆய்கிறது.

‘பண்டைத்தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம்’ பற்றி ஆய்வு மேற்கொண்ட இவர் இக்காலத்து நாடக வளர்ச்சி, பங்களிப்பினைக் கூறுவதுடன் நில வுடைமைச் சமுதாயத்தின் கலைவடிவமான நாடகம் நிலவுடைமைச் சமுதாயம் நீடிக்கும் வரை நிலைத்திருக்கும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். பம்மல் சம்பந்த முதலியார் இலங்கையில் தங்கி நாடகம் வளர்த்ததும், அவருடைய நவீன நாடகத்திற்கு மத்திய நிலவுடைமை வர்க்கத்தின் ஆதரவு இல்லாததால் கிராமிய நாடகமாக மீண்டும் மாறியதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். அதே போல, தமிழகத்தில் உள்ளதைப் போன்ற சாதி முறை நிலவாத ஈழத்தில் தலித்திய இலக்கியம் சோபிக்காது என்பதையும் இந்தாலில் விளக்கியுள்ளார்.

இந்தால் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மறு அச்சிடப்பட்டுள்ள நிலையில் இன்று ஈழத்தமிழர் வாழ்க்கை சிதைந்து நெருக்கடியில் சிக்கி நிற்கிறது. இன்று ஈழம் கிணக்குமெனில் அவர்கள் பேளத்ததை ஏற்கவும் தயார். ஆனால் பெளத்தத்தைத் தமுவி விட்ட பிறகு மதத்தாலும் ஒரே நாடு என்ற நிலை தான். எனவே, பெளத்த சிங்களத்திற்கு எதிராக ‘வைனவமும் தமிழும்’ என்று இந்தியாவில் பாஜக ஆட்சியை நம்பி இறங்குவதை அறியமுடிகின்றது. இந்திலையில் இடதுசாரிகள் எழுச்சி ஏற்பட வேண்டும். சமய மதவாத நடவடிக்கைகளால் தீர்வு காண முடியாது. ஈழத்தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய ஆவணம் இந்தால். ●